

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 6

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

52e jaargang
10 januari 2009

Inhoud

- I Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is

VERORDENINGEN

- ★ Verordening (EG) nr. 15/2009 van de Raad van 8 januari 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 367/2006 tot instelling van een definitief compenserend recht op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) uit India en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1292/2007 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) van oorsprong uit India 1

Verordening (EG) nr. 16/2009 van de Commissie van 9 januari 2009 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 18

RICHTLIJNEN

- ★ Richtlijn 2008/128/EG van de Commissie van 22 december 2008 houdende vaststelling van bijzondere zuiverheidseisen voor kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (Gecodificeerde versie) ⁽¹⁾ 20

Prijs: 22 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

Commissie

2009/10/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie 2 december 2008 tot vaststelling van een rapportageformulier voor zware ongevallen krachtens Richtlijn 96/82/EG van de Raad betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken** (*Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 7530*) ⁽¹⁾..... 64

2009/11/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 19 december 2008 tot toelating van methoden voor de indeling van karkassen in Spanje** (*Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 8477*)..... 79

2009/12/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 19 december 2008 tot toelating van methoden voor de indeling van karkassen in Denemarken** (*Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 8498*)..... 83

BESLUITEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

2009/13/EG:

- ★ **Besluit nr. 1/2008 van het bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten opgerichte Gemengd Veterinair Comité van 23 december 2008 tot wijziging van de aanhangsels 2, 3, 4, 5, 6 en 10 van bijlage 11 bij de overeenkomst** 89

Rectificaties

- ★ **Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1077/2008 van de Commissie van 3 november 2008 tot vaststelling van voorschriften voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1966/2006 van de Raad betreffende de elektronische registratie en melding van visserijactiviteiten en een systeem voor teledetectie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1566/2007 (PB L 295 van 4.11.2008)** 117

Bericht aan de lezer (zie bladzijde 3 van de omslag)

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 15/2009 VAN DE RAAD

van 8 januari 2009

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 367/2006 tot instelling van een definitief compenserend recht op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) uit India en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1292/2007 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) van oorsprong uit India

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn ⁽¹⁾ („de basisverordening”), en met name op de artikelen 19 en 24,

Gezien het voorstel dat de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

I. Vorig onderzoek en geldende compenserende maatregelen

- (1) In december 1999 heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 2597/1999 ⁽²⁾ een definitief compenserend recht ingesteld op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) („het betrokken product”), ingedeeld onder de GN-codes ex 3920 62 19 en ex 3920 62 90, van oorsprong uit India. Het onderzoek dat tot vaststelling van die verordening heeft geleid, wordt hierna „het oorspronkelijke onderzoek” genoemd. Voor met name genoemde exporteurs werd een compenserend recht ad valorem vastgesteld van 3,8 tot 19,1 %, terwijl voor alle andere ondernemingen een recht van 19,1 % op de invoer van het betrokken product werd vastgesteld. Het onderzoektijdvak voor het oorspronkelijke onderzoek liep van 1 oktober 1997 tot en met 30 september 1998.

⁽¹⁾ PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 316 van 10.12.1999, blz. 1.

- (2) In maart 2006 heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 367/2006 ⁽³⁾ naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregel op grond van artikel 18 van de basisverordening het bij Verordening (EG) nr. 2597/1999 ingestelde definitieve compenserende recht op PET-folie van oorsprong uit India gehandhaafd. Het nieuwe onderzoektijdvak liep van 1 oktober 2003 tot en met 30 september 2004.

- (3) In augustus 2006 heeft de Raad na een tussentijds nieuw onderzoek betreffende de subsidiëring van een Indiase producent van PET-folie, Garware Polyester Limited („Garware”), bij Verordening (EG) nr. 1288/2006 ⁽⁴⁾ het bij Verordening (EG) nr. 367/2006 ten aanzien van Garware ingestelde definitieve compenserende recht gewijzigd.

- (4) In september 2007 heeft de Raad na een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek betreffende de subsidiëring van een andere Indiase producent van PET-folie, Jindal Poly Films Limited, vroeger bekend als Jindal Polyester Ltd („Jindal”), bij Verordening (EG) nr. 1124/2007 ⁽⁵⁾ het bij Verordening (EG) nr. 367/2006 ten aanzien van Jindal ingestelde definitieve compenserende recht gewijzigd.

II. Bestaande antidumpingmaatregelen

- (5) In augustus 2001 heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 1676/2001 ⁽⁶⁾ definitieve antidumpingrechten ingesteld op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) uit onder andere India. Bij de maatregelen ging het om een ad-valoremantidumpingrecht van 0 tot 62,6 %, ingesteld op de invoer die afkomstig was van bij name genoemde exporteurs en een residueel recht van 53,3 % op de invoer die van alle andere ondernemingen afkomstig was.

⁽³⁾ PB L 68 van 8.3.2006, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 236 van 31.8.2006, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 255 van 29.9.2007, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 227 van 23.8.2001, blz. 1.

- (6) In maart 2006 heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 366/2006 ⁽¹⁾ het niveau van de dumpingmarges, berekend bij Verordening (EG) nr. 1676/2001, gewijzigd. De nieuwe dumpingmarges variëren van 3,2 tot 29,3 % en de nieuwe antidumpingrechten variëren van 0 tot 18 %, om rekening te houden met de voor dezelfde uit India afkomstige producten ingestelde compenserende rechten in verband met exportsubsidies, als gewijzigd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 367/2006, die is vastgesteld ingevolge een nieuw onderzoek naar aanleiding van het verstrijken van Verordening (EG) nr. 2579/1999 als vermeld in overweging 1. In augustus 2006 heeft de Raad na een tussentijds nieuw onderzoek betreffende de subsidiëring van een Indiase producent van PET-folie, Garware Polyester Limited („Garware”), bij Verordening (EG) nr. 1288/2006 het bij Verordening (EG) nr. 1676/2001 ten aanzien van Garware ingestelde definitieve antidumpingrecht gewijzigd.
- (7) In september 2006 wijzigde de Raad bij Verordening (EG) nr. 1424/2006 ⁽²⁾ naar aanleiding van een verzoek van een nieuwe producent/exporteur Verordening (EG) nr. 1676/2001 met betrekking tot SRF Limited. De verordening stelde voor de betrokken onderneming een dumpingmarge van 15,5 % en een antidumpingrecht van 3,5 % vast, rekening houdend met de exportsubsidiemarge van de onderneming zoals vastgesteld in het anti-subsidieonderzoek dat heeft geleid tot de vaststelling van de reeds aangehaalde Verordening (EG) nr. 367/2006. Aangezien de onderneming geen individueel compenserend recht had, werd het voor alle andere ondernemingen vastgestelde recht toegepast.
- (8) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 1292/2007 ⁽³⁾ een definitief antidumpingrecht op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) van oorsprong uit India ingesteld naar aanleiding van een nieuw onderzoek bij het vervallen van een maatregel op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾ („de antidumpingbasisverordening”). Dezelfde verordening beëindigde een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek met betrekking tot één Indiase exporteur op grond van artikel 11, lid 3, van de antidumpingbasisverordening.

III. Opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek

- (9) Na de verlenging van de geldigheid van de definitieve compenserende rechten in maart 2006 heeft de Indiase overheid opmerkingen ingediend die inhouden dat de omstandigheden voor twee subsidieregelingen — namelijk de Duty Entitlement Passbook Scheme („Passbook-regeling”) en de Income Tax Exemption Scheme (regeling vrijstelling inkomstenbelasting) van afdeling 80 HHC van de Inkomstenbelastingwet — zijn veranderd en dat deze veranderingen van blijvende aard zijn. Dientengevolge werd het waarschijnlijk geacht dat de mate van subsidiëring was afgenomen en moesten de maatregelen die gedeeltelijk op basis van deze regelingen waren ingesteld daarom worden herzien.

- (10) De Commissie heeft het bewijsmateriaal onderzocht dat de Indiase overheid heeft overgelegd en achtte dit toereikend om een nieuw onderzoek te openen overeenkomstig de bepalingen van artikel 19 van de basisverordening. Na raadpleging van het Raadgevend Comité heeft de Commissie met een bericht van opening op 12 oktober 2007 bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁵⁾, ambtshalve een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek geopend dat beperkt was tot de hoogte van de subsidiëring van de compenserende rechten die van toepassing zijn op polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) van oorsprong uit India.
- (11) Doel van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek is vast te stellen of de bestaande maatregelen ten aanzien van de bedrijven die gebruik hebben gemaakt van een of beide subsidieregelingen die zouden zijn gewijzigd, moeten worden gehandhaafd, geannuleerd of gewijzigd, wanneer voldoende bewijs wordt geleverd dat dit gerechtvaardigd is overeenkomstig de bepalingen van het bericht van opening. Afhankelijk van de bevindingen van het nieuwe onderzoek zal ook worden nagegaan of de maatregelen die gelden voor andere ondernemingen die hebben meegewerkt aan het onderzoek op grond waarvan de huidige maatregelen en/of de residuele maatregel die geldt voor alle overige ondernemingen zijn vastgesteld, moeten worden herzien.
- (12) Het nieuwe onderzoek was beperkt tot de hoogte van de subsidiëring van de ondernemingen die zijn opgenomen in de bijlage bij het bericht van opening en tot andere exporteurs die werden uitgenodigd zich bekend te maken onder de voorwaarden en binnen de termijn die in het bericht van opening werden vermeld.

IV. Onderzoektijsvak

- (13) Het onderzoek naar de subsidiemarge had betrekking op de periode van 1 oktober 2006 tot en met 30 september 2007 („het nieuwe onderzoektijsvak” of „NOT”).

V. Bij het onderzoek betrokken partijen

- (14) De Commissie heeft de volgende partijen in kennis gesteld van de opening van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek: de Indiase overheid, de Indiase producenten/exporteurs die aan het vorige onderzoek hebben meegewerkt, die in Verordening (EG) nr. 367/2006 werden genoemd en in de bijlage bij het bericht van opening waren opgenomen en waarvan is gebleken dat ze van een van beide naar verluidt gewijzigde subsidieregelingen hebben geprofiteerd, alsmede Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Duitsland, Toray Plastics Europe, Frankrijk, en Nuroll, Italië, die samen verreweg het grootste deel van de communautaire PET-folieproductie vertegenwoordigen („de bedrijfstak van de Gemeenschap”). De belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om binnen de in het bericht van opening genoemde termijn hun standpunt schriftelijk bekend te maken en om te verzoeken te worden gehoord.

⁽¹⁾ PB L 68 van 8.3.2006, blz. 6.

⁽²⁾ PB L 270 van 29.9.2006, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 288 van 6.11.2007, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB C 240 van 12.10.2007, blz. 6.

- (15) Alle belanghebbenden die daar met opgave van redenen om hadden verzocht, werden gehoord.
- (16) Met de schriftelijke en mondelinge reacties van de partijen werd, waar nodig, rekening gehouden.
- (17) Daar kennelijk een groot aantal partijen betrokken was bij dit onderzoek, werd overwogen voor het onderzoek naar de subsidiëring een steekproef samen te stellen overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening. Om de Commissie in staat te stellen te beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze samen te stellen, heeft de Commissie de producenten/exporteurs overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening verzocht binnen 15 dagen na de inleiding van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek contact met haar op te nemen en de in het bericht van opening gevraagde gegevens te verstrekken.
- (18) Na onderzoek van de verstrekte gegevens en gezien het aantal Indiase producenten/exporteurs dat zich bereid verklaarde mee te werken, werd besloten dat een steekproef in dit geval niet nodig was.
- (19) Eén onderneming, SRF Limited, die niet in de bijlage bij het bericht van opening was opgenomen, heeft zich aangemeld en heeft bewijs verstrekt dat zij voldeed aan de voorwaarden voor deelname aan het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek als uiteengezet in punt 4 van het bericht van opening. Daarom werd deze onderneming opgenomen in dit nieuwe onderzoek.
- (20) Eén onderneming, Flex Industries Limited, die is onderworpen aan een compenserend recht (Verordening (EG) nr. 367/2006) en een antidumpingrecht (Verordening (EG) nr. 1292/2007), is van naam veranderd en heet nu Uflex Limited. Deze naamsverandering is niet van invloed op de bevindingen van vorige onderzoeken.
- (21) Om de gegevens te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig had, heeft de Commissie een vragenlijst toegezonden aan de producenten/exporteurs die aan de voorwaarden van het bericht van opening voldeden. Daarnaast werd een vragenlijst aan de Indiase overheid gestuurd.
- (22) Op de vragenlijst zijn antwoorden ontvangen van vijf Indiase producenten/exporteurs en van de Indiase overheid.
- (23) De Commissie heeft alle informatie ingewonnen en onderzocht die zij voor de bepaling van de mate van subsidiëring nodig achtte. De Commissie heeft controlebezoeken gebracht aan de Indiase overheid in Delhi, de regering van Maharashtra in Mumbai, de Reserve Bank of India (Indiase centrale bank) in Mumbai en aan de volgende ondernemingen:

— Ester Industries Limited, New Delhi

- Garware Polyester Limited, Mumbai
- Polyplex Corporation Limited, Noida
- SRF Limited, Gurgaon
- Uflex Limited, Noida.

VI. Mededeling van feiten en overwegingen en opmerkingen over de procedure

- (24) De Indiase overheid en andere belanghebbenden werden in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan werd overwogen om de hoogte van het recht dat van toepassing is op de betrokken medewerkende Indiase producenten/exporteurs te wijzigen en de bestaande maatregelen voor alle andere ondernemingen die niet aan dit gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek meewerkten te verlengen. Deze partijen konden hierover binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken. Met alle standpunten en opmerkingen werd rekening gehouden zoals hierna wordt uiteengezet.

B. BETROKKEN PRODUCT

- (25) Het product waarop dit nieuwe onderzoek betrekking heeft, is het product dat is gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 367/2006, namelijk polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie), ingedeeld onder de GN-codes ex 3920 62 19 en ex 3920 62 90, van oorsprong uit India.

C. SUBSIDIËRING

1. Inleiding

Voor het gehele land geldende regelingen

- (26) Op basis van de door de Indiase overheid en de medewerkende Indiase producenten/exporteurs verstrekte gegevens en de antwoorden op de vragenlijst van de Commissie werden de volgende regelingen, in het kader waarvan er sprake zou zijn van subsidiëring, onderzocht:
- a) Advance Authorisation Scheme (vroeger bekend als Advance Licence Scheme (regeling voorafgaande vergunningen));
 - b) Duty Entitlement Passbook Scheme (kredietregeling voor invoerrechten);
 - c) Export Promotion Capital Goods Scheme (regeling exportbevordering kapitaalgoederen);
 - d) Special Economic Zones/Export Processing Zones/Export Oriented Units (regeling bijzondere economische zones/exportproductiezones/exportgerichte bedrijven);
 - e) Income Tax Exemption Scheme (regeling vrijstelling inkomstenbelasting);
 - f) Export Credit Scheme (regeling exportkredieten).

Regionale regelingen

g) Package Scheme of Incentives (PSI) (pakket stimuleringsmaatregelen).

- (27) De regelingen a) tot en met d) zijn gebaseerd op de Foreign Trade (Development and Regulation) Act van 1992 (nr. 22), die op 7 augustus 1992 in werking is getreden („Foreign Trade Act”). Deze wet geeft de Indiase overheid het recht mededelingen te doen in verband met het in- en uitvoerbeleid. Deze worden samengevat in documenten met betrekking tot het in- en uitvoerbeleid die het ministerie van Handel om de vijf jaar uitgeeft en die regelmatig worden bijgewerkt. Een van deze documenten is relevant voor het NOT, namelijk het vijfjarenprogramma voor de periode van 1 september 2004 tot en met 31 maart 2009 („document EXIM-policy 04-09”). Bovendien heeft de Indiase overheid de procedures voor haar in- en uitvoerbeleid in deze periode vastgesteld in het procedurehandboek — 1 september 2004 — 31 maart 2009, deel I („Handboek I 04-09”). Het procedurehandboek wordt ook regelmatig bijgewerkt.
- (28) De onder e) genoemde Regeling vrijstelling inkomstenbelasting is gebaseerd op de Inkomstenbelastingwet van 1961, die jaarlijks bij de Finance Act (begrotingswet) wordt aangepast.
- (29) De onder f) genoemde regeling voor exportkredieten is gebaseerd op de afdelingen 21 en 35A van de Banking Regulation Act (bankwet) van 1949, die de Reserve Bank of India („RBI”) machtigt handelsbanken instructies te geven op het gebied van exportkredieten.
- (30) De onder g) genoemde regeling wordt beheerd door de autoriteiten van deelstaten in India.
- (31) In overeenstemming met artikel 11, lid 10, van de basisverordening heeft de Commissie de Indiase overheid verzocht om aanvullend overleg over zowel de gewijzigde als de ongewijzigde regelingen teneinde opheldering te krijgen over de feitelijke situatie inzake de betrokken regelingen en om tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te komen. Na dit overleg, dat niet tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing voor deze regelingen heeft geleid, heeft de Commissie al deze regelingen opgenomen in het onderzoek naar subsidiëring.

Algemene opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van feiten en overwegingen betreffende de subsidiëring

- (32) Na de mededeling van de feiten en overwegingen hebben de Indiase overheid en één producent/exporteur aangevoerd dat niet was vastgesteld dat de ontvanger voordeel van de onderzochte regelingen had ontvangen. In dit verband moet erop worden gewezen dat voor alle onderzochte regelingen is nagegaan of de toegekende voordelen een subsidie waren in de zin van artikel 2, punt 1, onder a), en artikel 2, punt 2, van de basisverordening, dat wil zeggen of er sprake was van een financiële bijdrage van de Indiase overheid waarbij een voordeel aan de betrokken producenten/exporteurs werd toegekend. Bovendien is uitgelegd waarom de voordelen in het kader van de verschillende regelingen werden geacht aanleiding te geven tot compenserende maatregelen. Ook hebben alle medewerkende producenten/exporteurs een precieze berekening ontvangen, waarin werd toegelicht hoe de

voordelen voor elke regeling waren bepaald. Dit argument moet daarom worden afgewezen.

2. Regeling voorafgaande vergunningen („AAS”)*a) Rechtsgrondslag*

- (33) De gedetailleerde beschrijving van deze regeling is te vinden in de punten 4.1.1 tot en met 4.1.14 van het document EXIM-policy 04-09 en in de hoofdstukken 4.1 tot en met 4.30 van Handboek I 04-09. In het vorige nieuwe onderzoek, dat leidde tot instelling van definitieve compenserende rechten bij Verordening (EG) nr. 367/2006, had deze regeling een iets andere naam.

b) Subsidiabiliteit

- (34) De regeling voorafgaande vergunningen bestaat uit zes subregelingen die in overweging 35 nader worden beschreven. Deze subregelingen verschillen onder meer wat de voorwaarden betreft. Producenten/exporteurs en handelaren/exporteurs die banden hebben met ondersteunende fabrikanten komen in aanmerking voor de regeling voorafgaande vergunningen voor fysieke uitvoer en voor de regeling voorafgaande vergunningen voor jaarlijkse behoeften. Producenten/exporteurs die optreden als leverancier van de uiteindelijke exporteur komen in aanmerking voor de regeling voorafgaande vergunningen voor halffabricaten. Hoofdcontractanten die aan de in paragraaf 8.2 van het document EXIM-policy 04-09 vermelde categorieën „met uitvoer gelijkgestelde verkoop” leveren, zoals de leveranciers van exportgerichte ondernemingen, komen in aanmerking voor de regeling voorafgaande vergunningen voor „met uitvoer gelijkgestelde verkoop”. Tot slot komen de toeleveranciers van producenten/exporteurs in aanmerking voor de voordelen die gelden voor „met uitvoer gelijkgestelde verkoop” op grond van de subregelingen Advance Release Order („ARO”) en Back to back inland letter of credit (documentair krediet).

c) Toepassing in de praktijk

- (35) Voorafgaande vergunningen kunnen worden verstrekt voor:
- i) *fysieke uitvoer*: Dit is de belangrijkste subregeling. In het kader van deze subregeling mogen inputs voor de vervaardiging van een bepaald exportproduct vrij van rechten worden ingevoerd. „Fysieke uitvoer” betekent in deze context dat het exportproduct het Indiase grondgebied moet verlaten. Welke producten mogen worden ingevoerd en hoeveel moet worden uitgevoerd, alsmede het exportproduct zijn in de vergunning vermeld;
 - ii) *jaarlijkse behoefte*: Een dergelijke vergunning is niet gekoppeld aan een bepaald exportproduct, maar aan een ruimere groep producten (bijvoorbeeld chemische en aanverwante producten). De vergunninghouder kan — tot een zekere maximumwaarde die wordt bepaald door zijn uitvoer in het verleden — elke soort input rechtenvrij invoeren die bij de vervaardiging van een tot de groep behorend exportproduct wordt gebruikt. Hij mag naar believen elk product uitvoeren dat onder de productgroep valt en waarin dergelijk rechtenvrij materiaal is verwerkt;

- iii) *leveranties van halffabricaten*: Deze subregeling geldt wanneer twee producenten voornemens zijn één exportproduct te vervaardigen en het productieproces dus wordt opgesplitst. De producent/exporteur die het halffabricaat vervaardigt, mag inputs rechtenvrij invoeren en hiervoor kan hem een voorafgaande vergunning voor leveranties van halffabricaten worden verleend. De uiteindelijke exporteur werkt het product af en is verplicht het eindproduct uit te voeren;
- iv) *met uitvoer gelijkgestelde verkoop*: In het kader van deze subregeling kan een hoofdcontractant vrij van rechten inputs invoeren die hij nodig heeft voor de vervaardiging van goederen die hij zal verkopen als „met uitvoer gelijkgestelde verkoop” aan categorieën afnemers die zijn vermeld in paragraaf 8.2.b) tot en met f), g), i) en j) van het document EXIM policy 04-09. Volgens de Indiase overheid gaat het bij met uitvoer gelijkgestelde verkoop om transacties waarbij de geleverde goederen het land niet verlaten. Bepaalde categorieën transacties worden beschouwd als met uitvoer gelijkgestelde verkoop op voorwaarde dat de goederen in India zijn vervaardigd; dit geldt bijvoorbeeld voor de levering van goederen aan een exportgerichte onderneming of aan een onderneming die zich in een bijzondere economische zone bevindt;
- v) *ARO*: De houder van de voorafgaande vergunning die voornemens is inputs in het binnenland aan te kopen in plaats van deze rechtstreeks in te voeren, kan hierbij gebruikmaken van ARO's. In dat geval worden de voorafgaande vergunningen beschouwd als ARO's voor de binnenlandse leverancier bij levering van de hierin vermelde goederen. Dit geeft de binnenlandse leverancier recht op de voordelen die gelden bij met uitvoer gelijkgestelde verkoop volgens paragraaf 8.3 van het document EXIM-policy 04-09 (dat wil zeggen de voorafgaande vergunning voor leveranties van halffabricaten/met uitvoer gelijkgestelde verkoop, terugbetaling van rechten bij met uitvoer gelijkgestelde verkoop en terugbetaling van accijnzen). Bij toepassing van de ARO-regeling worden rechten en heffingen terugbetaald aan de leverancier in plaats van aan de uiteindelijke exporteur. De terugbetaling van rechten en heffingen is zowel mogelijk voor binnenlandse als voor ingevoerde inputs;
- vi) *documentair krediet*: Deze subregeling heeft ook betrekking op binnenlandse leveringen aan de houder van een voorafgaande vergunning. Deze kan bij een bank een binnenlands documentair krediet openen ten gunste van een binnenlandse leverancier. De bank zal op de vergunning de rechtstreekse invoer afboeken, maar slechts voor de waarde en de hoeveelheid goederen die in het binnenland worden aangekocht in plaats van te worden ingevoerd. De binnenlandse leverancier heeft recht op de voordelen die gelden voor met uitvoer gelijkgestelde verkoop volgens paragraaf 8.3 van het document EXIM-policy 04-09 (voorafgaande vergunning leveranties van halffabricaten/met uitvoer gelijkgestelde verkoop, terugbetaling van rechten bij met uitvoer gelijkgestelde verkoop en terugbetaling van accijnzen).
- (36) Drie van de medewerkende producenten/exporteurs ontvingen tijdens het NOT vergunningen op grond van de regeling voorafgaande vergunningen in verband met het betrokken product. Twee van deze ondernemingen maakten gebruik van twee subregelingen, namelijk i) de regeling voorafgaande vergunningen voor fysieke uitvoer en iii) de regeling voorafgaande vergunningen voor leveranties van halffabricaten. De derde onderneming gebruikte subregeling ii), namelijk de regeling voorafgaande vergunningen voor jaarlijkse behoefte. Het is derhalve niet nodig na te gaan of de overige subregelingen aanleiding geven tot compenserende maatregelen.
- (37) Om controle door de Indiase autoriteiten mogelijk te maken, is de vergunninghouder wettelijk verplicht een waarheidsgetrouwe boekhouding in een bepaalde vorm te voeren waaruit het verbruik van de rechtenvrij ingevoerde/in het binnenland aangekochte goederen blijkt (hoofdstukken 4.26 en 4.30 en aanhangsel 23 van Handboek I 04-09). Met andere woorden: hij moet een verbruiksregister bijhouden. Dit verbruiksregister moet worden gecontroleerd door een externe accountant, die een certificaat afgeeft waarin wordt verklaard dat de voorgescreven registers en de relevante documentatie zijn onderzocht en dat de op grond van aanhangsel 23 verstrekte informatie in alle opzichten waarheidsgetrouw en correct is. Deze bepalingen zijn echter slechts van toepassing op voorafgaande vergunningen die op of na 13 mei 2005 zijn afgegeven. Voor voorafgaande vergunningen die voor die datum zijn afgegeven gelden de vroegere controlevoorschriften. Dat wil zeggen dat de houders een waarheidsgetrouwe boekhouding moeten voeren van het onder de vergunningen vallende gebruik van ingevoerde goederen in de vorm die is voorgescreven in aanhangsel 18 (hoofdstuk 4.30 en aanhangsel 18 van Handboek I 02-07).
- (38) Voor de subregelingen waarvan tijdens het NOT door de twee medewerkende producenten/exporteurs gebruik is gemaakt, namelijk fysieke uitvoer en leveranties van halffabricaten, legt de Indiase overheid in de vergunning de omvang en de waarde vast van de toegestane invoer en de verplichte uitvoer. Bovendien moeten de desbetreffende transacties op het moment van in- en uitvoer door overheidsambtenaren op de vergunning worden vermeld. Voor de hoeveelheden die in het kader van de regeling voorafgaande vergunningen mogen worden ingevoerd, baseert de Indiase overheid zich op standaard input-output-normen („SION's”). SION's zijn vastgesteld voor de meeste producten inclusief het betrokken product en zijn gepubliceerd in Handboek II 04-09. De meest recente wijzigingen van de SION's voor PET-folie en PET-snipper, een halffabricaat, dateren van september 2005.
- (39) Wat betreft bovengenoemde subregeling ii) (regeling voorafgaande vergunningen voor jaarlijkse behoefte) die door de andere exporteur werd gebruikt, is alleen de waarde van de toegelaten invoer in de vergunning vermeld. De vergunninghouder moet het verband handhaven tussen de inputs en het eindproduct (paragraaf 4.24A(c) Handboek I 04-09).

- (40) Ingevoerde inputs zijn niet overdraagbaar en moeten voor de vervaardiging van het exportproduct worden gebruikt. De uitvoer moet plaatsvinden binnen een bepaalde termijn na de afgifte van de vergunning (24 maanden met twee mogelijke verlengingen van telkens zes maanden).
- (41) Bij de controle bleek dat het verbruik van de betrokken ondernemingen van de belangrijkste grondstoffen om één kilogram PET-folie te produceren lager was dan de daarmee overeenstemmende SION. Dit was duidelijk het geval bij de oude SION voor PET-folie, en in mindere mate ook bij de nieuwe SION die in september 2005 van kracht werd.
- (42) Verder bleek uit de controle dat geen van de betrokken ondernemingen het in overweging 37 bedoelde wettelijk voorgeschreven verbruiksregister bijhield. Daarom kan slechts worden vastgesteld dat niet aan de controle-eisen van de Indiase overheid was voldaan.

d) *Conclusie*

- (43) De vrijstelling van invoerrechten is een subsidie in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), en artikel 2, punt 2, van de basisverordening, dat wil zeggen een financiële bijdrage van de Indiase overheid waardoor de onderzochte exporteurs een voordeel hebben verkregen.
- (44) Daar de onder de regeling voorafgaande vergunningen vallende subregelingen „fysieke uitvoer”, „toeleveranciers” en „jaarlijkse behoefte” rechtens afhankelijk zijn van exportprestaties, zijn zij specifiek en geven zij aanleiding tot compenserende maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening. Een onderneming kan niet van deze regelingen gebruikmaken zonder zich tot uitvoer te verplichten.
- (45) Geen van de drie subregelingen waarvan in dit geval werd gebruikgemaakt, kan worden beschouwd als een toelaatbare terugbetalingsregeling voor inputs of vervangende inputs in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. Zij beantwoorden namelijk niet aan de voorwaarden van bijlage I, punt i), bijlage II (definitie van en regels voor terugbetaling voor inputs) en bijlage III (definitie van en regels voor terugbetaling voor vervangende inputs) van de basisverordening. De Indiase overheid heeft noch haar nieuwe, noch haar oude controlesysteem of -procedure daadwerkelijk toegepast om na te gaan of, en in welke mate, de inputs bij de vervaardiging van het exportproduct zijn verbruikt (bijlage II, punt II.4, van de basisverordening en — in het geval van terugbetalingsregelingen voor vervangende inputs — bijlage III, punt II.2, van de basisverordening). De SION's voor het betrokken product waren niet nauwkeurig genoeg. De SION's zelf kunnen niet worden gebruikt om het werkelijke verbruik te controleren, omdat geen van de betrokken ondernemingen het voorgeschreven verbruiksregister bijhield waarmee de Indiase overheid met voldoende nauwkeurigheid zou kunnen vaststellen hoeveel inputs verbruikt zijn bij de vervaardiging van de exportproducten. De Indiase overheid verrichtte ook geen verder onderzoek naar de werkelijk verbruikte inputs, hoewel dit normaliter vereist is als er geen effectief controlesysteem is (bijlage II, punt II.5, en bijlage III, punt II.3, van de basisverordening).
- (46) Deze drie subregelingen geven derhalve aanleiding tot compenserende maatregelen.
- e) *Berekening van het subsidiebedrag*
- (47) Daar de onderzochte subsidieregelingen geen toegestane terugbetalingsregelingen voor inputs of voor vervangende inputs zijn, bestaat het tot compenserende maatregelen aanleiding gevende voordeel uit het bedrag aan kwijtscholden invoerrechten dat in normale omstandigheden bij invoer van de inputs verschuldigd zou zijn geweest. In dit verband voorziet de basisverordening niet alleen in compenserende rechten voor een „teveel” aan kwijtscholden rechten. Volgens artikel 2, punt 1, onder a) ii), en bijlage I, punt i), van de basisverordening kunnen compenserende maatregelen slechts worden genomen ten aanzien van het teveel aan terugbetaalde rechten indien aan de voorwaarden van de bijlagen II en III van de basisverordening is voldaan. Aan deze voorwaarden is in dit geval niet voldaan. Indien geen adequaat controlesysteem is aangetoond, geldt de bovenstaande uitzondering inzake terugbetalingsregelingen niet en geldt de normale regel, waarbij het totale bedrag aan niet-betaalde rechten (gederfde inkomsten) tot compenserende maatregelen aanleiding geeft, en niet alleen het kwijtscholden bedrag dat het bedrag van de invoerrechten overschrijdt. Volgens bijlage II, punt II, en bijlage III, punt II, van de basisverordening is het niet de taak van de onderzoekende autoriteit om het kwijtscholden bedrag te berekenen dat het bedrag van de invoerrechten overschrijdt. Integendeel, volgens artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening dient de onderzoekende autoriteit alleen aan te tonen dat er geen adequaat controlesysteem is.
- (48) De hoogte van de subsidies die in het kader van de regeling voorafgaande vergunningen aan de drie exporteurs zijn toegekend, werden berekend op basis van de gederfde invoerrechten (gewone douanerechten en bijzondere aanvullende douanerechten) op de materialen die op grond van de drie subregelingen in het nieuwe onderzoekstijdvak werden ingevoerd (teller van de breuk). Overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening worden kosten die moeten worden gemaakt om de subsidie te verkrijgen van de totale subsidie afgetrokken indien verzoeken daartoe gerechtvaardigd zijn. Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening werden deze subsidiebedragen tijdens het NOT omgeslagen over de waarde van de uitvoer (noemer van de breuk), daar de subsidie afhankelijk is van de exportprestaties en niet van de gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden.
- (49) Drie medewerkende producenten/exporteurs hebben tijdens het NOT een voordeel van 0,5 tot 2,1 % verkregen.

3. Kredietregeling voor invoerrechten („Passbook-regeling”)

a) Rechtsgrondslag

- (50) De Passbook-regeling is beschreven in paragraaf 4.3 van het document EXIM-policy 04-09 en in hoofdstuk 4 van Handboek I 04-09.

b) Subsidiabiliteit

- (51) Alle producenten/exporteurs of handelaren/exporteurs komen voor deze regeling in aanmerking.

c) Toepassing van de van de Passbook-regeling in de praktijk

- (52) Een exporteur die aan de voorwaarden voldoet, kan in het kader van de Passbook-regeling om de toekenning van „punten” verzoeken die berekend worden in verhouding tot de waarde van de in het kader van deze regeling uitgevoerde producten. De punten zijn door de Indiase autoriteiten voor de meeste producten, waaronder het betrokken product, vastgesteld op basis van SION's, waarbij wordt uitgegaan van een bepaalde hoeveelheid inputs die zouden zijn ingevoerd en in het exportproduct verwerkt, en van de op die veronderstelde invoer toepasselijke douanerechten, ongeacht of deze invoerrechten daadwerkelijk werden betaald.

- (53) Om voor de voordelen van deze regeling in aanmerking te komen, moet een onderneming exporteren. Op het ogenblik dat de uitvoertransactie plaatsvindt, moet de exporteur de Indiase autoriteiten een verklaring voorleggen dat de uitvoer in het kader van de Passbook-regeling plaatsvindt. De Indiase douane geeft bij verzending een ladingsbrief voor de uitvoer af. Daarin is onder meer het aantal punten vermeld dat in het kader van de Passbook-regeling wordt toegekend voor die uitvoertransactie. Op dat moment weet de exporteur welk voordeel hij zal ontvangen. Zodra de douane een ladingsbrief voor de uitvoer afgeeft, heeft de Indiase overheid geen zeggenschap meer over de toewijzing van punten in het kader van de Passbook-regeling. Het Passbook-percentages dat in aanmerking wordt genomen om het voordeel te berekenen, wordt vastgesteld op het ogenblik waarop de aangifte ten uitvoer wordt opgesteld. Het voordeel kan derhalve niet met terugwerkende kracht worden gewijzigd.

- (54) De Passbook-punten zijn vrij overdraagbaar en zijn vanaf de toekenning twaalf maanden geldig. Zij kunnen worden gebruikt om de douanerechten te betalen bij de latere invoer van goederen waarop geen invoerbepijking rust, met uitzondering van kapitaalgoederen. Met dergelijke punten ingevoerde goederen kunnen op de binnenlandse markt worden verkocht (waar zij aan omzetbelasting zijn onderworpen) of op een andere wijze worden gebruikt.

- (55) Verzoeken om toekenning van Passbook-punten kunnen elektronisch worden ingediend en kunnen een onbeperkt aantal exporttransacties betreffen. In feite zijn er geen

strikte termijnen voor het indienen van verzoeken om Passbook-punten. Het elektronisch systeem dat voor het beheer van de Passbook-regeling wordt gebruikt, sluit niet automatisch exporttransacties uit die worden ingediend na afloop van de in hoofdstuk 4.47 van Handboek I 04-09 genoemde termijnen. Bovendien kunnen verzoeken die worden ontvangen na afloop van de termijnen voor de indiening van verzoeken, altijd in overweging worden genomen tegen betaling van een kleine boete (10 % van het recht), zoals duidelijk wordt bepaald in hoofdstuk 9.3 van Handboek I 04-09.

d) Conclusie over de Passbook-regeling

- (56) In het kader van de Passbook-regeling worden subsidies verleend in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), en artikel 2, punt 2, van de basisverordening. De punten die in het kader van de Passbook-regeling worden toegekend, zijn een financiële bijdrage van de Indiase overheid, aangezien deze punten uiteindelijk zullen worden gebruikt om invoerrechten te betalen, waardoor de Indiase overheid inkomsten derft die haar anders zouden toekomen. Verder verkrijgt de exporteur door de Passbook-punten een voordeel omdat zijn liquiditeit hierdoor verbetert.

- (57) Bovendien is de Passbook-regeling rechtens afhankelijk van exportprestaties; derhalve wordt zij geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening.

- (58) Deze regeling kan niet worden beschouwd als een toelaatbare terugbetalingsregeling voor inputs of voor vervangende inputs in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. Zij voldoet niet aan de strikte voorschriften die zijn vastgesteld in bijlage I, punt i), bijlage II (definitie van en regels voor terugbetaling voor inputs) en bijlage III (definitie van en regels voor terugbetaling voor vervangende inputs) van de basisverordening. De exporteur is niet verplicht de goederen die vrij van rechten werden ingevoerd, ook echt te verbruiken tijdens het productieproces en de punten worden niet toegekend in verhouding tot de werkelijk gebruikte inputs. Bovendien is er geen systeem of procedure aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welke inputs bij de vervaardiging van het exportproduct werden gebruikt, dan wel of te veel invoerrechten werden betaald in de zin van bijlage I, punt i), en de bijlagen II en III van de basisverordening. Ten slotte kan een exporteur voor de voordelen van de Passbook-regeling in aanmerking komen ook al voert hij geen inputs in. Om voor de regeling in aanmerking te komen, is het voldoende dat hij goederen uitvoert; hij hoeft niet aan te tonen dat inputs werden ingevoerd. Zo komen zelfs exporteurs die al hun inputs op de binnenlandse markt aankopen en die geen goederen invoeren die als inputs kunnen worden gebruikt, toch voor de Passbook-regeling in aanmerking.

e) *Berekening van het subsidiebedrag*

- (59) Overeenkomstig artikel 2, punt 2, en artikel 5 van de basisverordening en de berekeningsmethode die in Verordening (EG) nr. 367/2006 voor deze regeling is gebruikt, werd het tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiebedrag berekend aan de hand van het voordeel voor de verkrijger in het nieuwe onderzoekstijdvak. Er werd van uitgegaan dat het voordeel werd verkregen op het ogenblik waarop een uitvoertransactie in het kader van deze regeling plaatsvond. Op dat ogenblik doet de Indiase overheid afstand van de douanerechten, wat een financiële bijdrage is in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. Zodra de douane de ladingsbrief heeft afgegeven — waarin onder meer het aantal Passbook-punten is vermeld dat voor de exporttransactie wordt toegekend — heeft de Indiase overheid geen zeggenschap meer over het al dan niet verlenen van de subsidie. Bovendien hebben de medewerkende producenten/exporteurs de Passbook-punten geboekt als inkomsten op het ogenblik dat de uitvoertransactie plaatsvond.
- (60) Indien dit gerechtvaardigd werd geacht, werden de kosten die gemaakt moesten worden om de subsidie te verkrijgen, afgetrokken van het op deze wijze vastgestelde bedrag aan Passbook-punten om het bedrag van de subsidie vast te stellen overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening. Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening werd dit subsidiebedrag omgeslagen over de betrokken uitvoer in het nieuwe onderzoekstijdvak (de noemer), omdat de subsidie afhankelijk is van uitvoerprestaties en niet van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden.
- (61) Vier medewerkende producenten/exporteurs verkregen tijdens het NOT op grond van deze regeling een subsidie van 2,7 tot 5,9 %.

4. Regeling exportbevordering kapitaalgoederen (EPCGS)

a) *Rechtsgrondslag*

- (62) De regeling exportbevordering kapitaalgoederen is beschreven in hoofdstuk 5 van het document EXIM-policy 04-09 en in hoofdstuk 5 van Handboek I 04-09.

b) *Subsidiabiliteit*

- (63) Producenten/exporteurs, handelaren/exporteurs die banden hebben met ondersteunende fabrikanten, en dienstverleners komen voor deze regeling in aanmerking.

c) *Toepassing in de praktijk*

- (64) Indien een onderneming zich tot uitvoer verplicht, mag zij kapitaalgoederen (nieuwe en sedert april 2003 ook tweedehands kapitaalgoederen die niet ouder zijn dan tien jaar) tegen een verlaagd recht invoeren. Hiertoe geeft de Indiase overheid op verzoek en na betaling van een vergoeding een vergunning in het kader van deze regeling af. Sinds april 2000 geldt een verlaagd invoerrecht van 5 % voor alle kapitaalgoederen die in het kader van de regeling worden ingevoerd. Tot 31 maart 2000 gold

een recht van 11 % (inclusief 10 % toeslag) en voor goederen met een hoge waarde een nulrecht. Om aan de uitvoerplichting te voldoen, moeten de ingevoerde kapitaalgoederen worden gebruikt om in een bepaalde periode een bepaalde hoeveelheid exportgoederen te vervaardigen.

- (65) De houder van een vergunning in het kader van deze regeling mag de kapitaalgoederen ook op de binnenlandse markt aankopen. In dat geval geniet de binnenlandse fabrikant van de kapitaalgoederen het voordeel van de rechtenvrije invoer van de onderdelen die nodig zijn om deze kapitaalgoederen te vervaardigen. Een andere mogelijkheid is dat de binnenlandse fabrikant in aanmerking komt voor de regeling voor „met uitvoer gelijkgestelde verkoop” voor de levering van kapitaalgoederen aan de houder van een vergunning in het kader van de regeling exportbevordering kapitaalgoederen.

d) *Opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van feiten en overwegingen*

- (66) Na de mededeling van de feiten en overwegingen heeft één producent/exporteur erop gewezen dat de in het kader van deze regeling ingevoerde kapitaalgoederen ook werden gebruikt voor de vervaardiging van producten die buiten het bestek van dit onderzoek vielen en dat bij de vaststelling van de subsidiemarge het berekende, aan het NOT toe te rekenen subsidiebedrag niet slechts door de uitvoer van het betrokken product moest worden gedeeld. Dit argument werd gegrond geacht en de berekende voordelen voor deze onderneming in het kader van deze regeling zijn gecorrigeerd.

e) *Conclusie over de regeling exportbevordering kapitaalgoederen*

- (67) In het kader van de regeling exportbevordering kapitaalgoederen worden subsidies verleend in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), en artikel 2, punt 2, van de basisverordening. De verlaagde rechten zijn een financiële bijdrage van de Indiase overheid, daar deze hierdoor inkomsten derft. Bovendien heeft de exporteur door deze rechtenverlaging een voordeel verkregen omdat zijn liquiditeit door het niet betalen van rechten is verbeterd.
- (68) Bovendien is de regeling exportbevordering kapitaalgoederen rechtens afhankelijk van exportprestaties, daar vergunningen in het kader van deze regeling niet kunnen worden verkregen zonder zich tot uitvoer te verplichten. Daarom wordt deze regeling geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening.
- (69) De regeling kan ten slotte niet worden beschouwd als een toelaatbare terugbetalingsregeling voor inputs of vervangende inputs in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. Kapitaalgoederen vallen niet onder deze toegelaten regelingen zoals bepaald in bijlage I, onder i), van de basisverordening omdat zij niet worden verbruikt bij de vervaardiging van het exportproduct.

f) Berekening van het subsidiebedrag

(70) Het subsidiebedrag werd overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de basisverordening berekend door de niet-betaalde douanerechten op ingevoerde kapitaalgoederen te spreiden over een periode die overeenstemt met de normale afschrijvingstermijn voor die kapitaalgoederen in de betrokken sector. Overeenkomstig de vaste praktijk werd aan het aldus berekende, aan het nieuwe onderzoekstijdvak toe te rekenen bedrag de rente gedurende dit onderzoekstijdvak toegevoegd om het volledige voordeel in die periode vast te stellen. Voor de toegevoegde rente werd het commerciële rentetarief toegepast dat in India in het nieuwe onderzoekstijdvak gold. Indien verzoeken daartoe gerechtvaardigd waren, werden de kosten die moesten worden gemaakt om de subsidie te verkrijgen, overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening van de totale subsidie afgetrokken. Overeenkomstig artikel 7, leden 2 en 3, van de basisverordening werd dit subsidiebedrag omgeslagen over de uitvoer in het NOT (de noemer), omdat de subsidie afhankelijk is van uitvoerprestaties en niet van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden.

(71) Vier medewerkende producenten/exporteurs hebben tijdens het NOT een voordeel van 1,0 tot 1,9 % verkregen.

5. Regeling exportproductiezones („EPZ”)/bijzondere economische zones („SEZ”)/exportgerichte bedrijven („EOU”)

(72) Geen van de medewerkende producenten/exporteurs bleek de status van exportgericht bedrijf te hebben en geen van hen was in een exportproductiezone gevestigd. Eén van de producenten/exporteurs was echter in een bijzondere economische zone gevestigd en ontving tijdens het NOT subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding geven. De onderstaande beschrijving en beoordeling betreft dus uitsluitend de bijzondere economische zone.

a) Rechtsgrondslag

(73) Hoofdstuk 7 van het document EXIM-policy 04-09 en hoofdstuk 7 van Handboek I 04-09 verwijzen naar bijzondere economische zones. De details van de voorschriften en bepalingen zijn niet meer in het document EXIM-policy en in het handboek van procedures opgenomen. De toepasselijke beleids- en uitvoeringsbepalingen zijn de Special Economic Zones Act van 2005 (nr. 28 van 2005) en de Special Economic Zones Rules van 2006 (bekendgemaakt op 10 februari 2006).

b) Subsidiabiliteit

(74) Alle ondernemingen die zich in principe ertoe verbinden hun gehele productie van goederen of diensten uit te voeren, komen voor de regeling bijzondere economische zones in aanmerking. Dit geldt ook voor zuivere handelsmaatschappijen. Anders dan bij de regeling exportgerichte bedrijven zijn er geen minimumbedragen in vaste activa die bedrijven moeten investeren om voor de SEZ-regeling in aanmerking te komen.

c) Toepassing in de praktijk

(75) De regeling bijzondere economische zones vervangt de voormalige Export Processing Zones Scheme (regeling exportproductiezones). Bijzondere economische zones zijn afgebakende rechtenvrije enclaves en worden beschouwd als buitenlands grondgebied wat handel, rechten en heffingen betreft. Bedrijven in bijzondere economische zones moeten worden gevestigd in bepaalde zones die voor dat doel zijn ontwikkeld. Er zijn inmiddels zeven operationele, door de Indiase autoriteiten erkende bijzondere economische zones.

(76) In een aanvraag om als bedrijf in een bijzondere economische zone te worden erkend, moeten onder meer gegevens worden verstrekt over de geplande productie, de geraamde waarde van de uitvoer en de behoefte aan ingevoerde en binnenlandse inputs voor de volgende vijf jaar. Indien de aanvraag wordt aanvaard, worden de aan deze aanvaarding verbonden voorwaarden aan de onderneming meegedeeld. De erkenning als bedrijf in een bijzondere economische zone geldt voor vijf jaar. De overeenkomst kan worden verlengd.

(77) Een belangrijke verplichting voor bijzondere economische zones is overeenkomstig hoofdstuk VI van de Special Economic Zones Rules van 2006 dat hun deviezenrekening een positief saldo moet vertonen, dat wil zeggen dat de totale waarde van hun uitvoer gedurende een referentieperiode (vijf jaar vanaf de start van de commerciële productie) groter moet zijn dan de totale waarde van hun invoer.

(78) Bedrijven in bijzondere economische zones komen in aanmerking voor de volgende voordelen:

- i) vrijstelling van invoerrechten voor alle soorten goederen (waaronder kapitaalgoederen, grondstoffen en verbruiksgoederen) die nodig zijn voor de fabricage, productie of verwerking of die in verband daarmee worden gebruikt;
- ii) vrijstelling van accijnzen op in het binnenland aangekochte goederen;
- iii) bijstelling van de nationale omzetbelasting op ter plaatse aangekochte goederen;
- iv) de mogelijkheid een deel van de productie op de binnenlandse markt te verkopen, mits hun deviezenrekening na betaling van de toepasselijke rechten een positief saldo vertoont, aangezien de bijzondere economische zones niet tot het Indiase fiscale/douanegebied worden gerekend;
- v) 100 % vrijstelling van inkomstenbelasting op de exportwinsten overeenkomstig afdeling 10AA van de Inkomstenbelastingwet voor de eerste vijf jaar, 50 % voor de volgende vijf jaar en de mogelijkheid van meer voordelen voor de daaropvolgende vijf jaar, en
- vi) vrijstelling van dienstenbelastingen voor diensten die in een bijzondere economische zone worden gebruikt.

- (79) Bedrijven die in het kader van de regeling bijzondere economische zones werkzaam zijn, staan onder toezicht van douaneambtenaren overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de douanewet.
- (80) Deze bedrijven zijn wettelijk verplicht om betrouwbare boekhoudingen te voeren, met vermelding in waarde van de goederen die zijn ingevoerd of in het binnenlandse tariefgebied zijn aangekocht, verbruik en gebruik van goederen, productie van goederen en afzet van goederen door middel van uitvoer, verkoop in het binnenlandse tariefgebied enz., overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de Special Economic Zones Rules van 2006.
- (81) Op grond van artikel 35 van de Special Economic Zones Rules van 2006 wordt echter van een bedrijf in een bijzondere economische zone niet verlangd dat het iedere invoer in verband brengt met uitvoer, overdracht naar andere bedrijven of verkoop in het binnenlands tariefgebied.
- (82) De vaststelling van de invoer en binnenlandse aankoop van grondstoffen en kapitaalgoederen is gebaseerd op registratie door het bedrijf zelf. Dit geldt ook voor de uitvoer. De verzendingen van een bedrijf in een bijzondere economische zone worden dus niet stelselmatig door de douane gecontroleerd.
- (83) In de onderhavige zaak heeft de medewerkende producent/exporteur in het kader van deze regeling grondstoffen en kapitaalgoederen vrij van rechten ingevoerd, goederen op de binnenlandse markt vrij van accijnzen en vrij van nationale omzetbelasting aangekocht en is hij vrijgesteld van dienstenbelasting. Uit het onderzoek bleek dat de betrokken producent/exporteur evenwel geen gebruik had gemaakt van de vrijstelling van inkomstenbelasting voor bedrijven in bijzondere economische zones.
- d) *Opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van feiten en overwegingen*
- (84) Na de mededeling van de feiten en overwegingen heeft de in een bijzondere economische zone gevestigde producent/exporteur een aantal opmerkingen gemaakt. Hij beweerde onder meer dat de door de onderneming toegepaste subregelingen toelaatbare vrijstellingsregelingen (terugbetalingsregelingen) voor inputs waren en dat de toegepaste subregelingen geen subsidie inhielden omdat hierbij geen voordeel werd toegekend. Hieronder wordt op de argumenten van deze producent/exporteur ingegaan.
- e) *Conclusie over de regeling bijzondere economische zones*
- (85) Wat de vrijstelling van accijnzen op in het binnenland aangekochte goederen betreft, bleek dat de belasting die over aankopen door een niet in een bijzondere economische zone gevestigd bedrijf is betaald, later weer van toekomstige betalingen kan worden afgetrokken, bijvoorbeeld van accijnzen over binnenlandse verkoop (het zogenaamde „CENVAT-mechanisme”). De over aankopen betaalde accijnzen zijn dus niet definitief. Door het „CENVAT”-mechanisme wordt alleen op de toegevoegde waarde een definitief recht geheven, maar niet op de inputs. Door vrijstelling te verlenen van accijnzen voor aankopen door een bedrijf in een bijzondere economische zone derft de overheid dan ook geen aanvullende inkomsten en ontvangt het betrokken bedrijf geen extra voordelen. Aangezien het betrokken bedrijf geen extra voordelen uit de regeling bijzondere economische zones ontvangt, is het dan ook niet nodig deze subregeling verder te onderzoeken.
- (86) De voor bedrijven in een bijzondere economische zone geldende vrijstelling van twee soorten invoerrechten (het „basisdouanerecht” en het „bijzonder aanvullend douanerecht” dat normaliter op de invoer van grondstoffen en kapitaalgoederen van toepassing is), de vrijstelling van omzetbelasting over in het binnenland aangeschafte goederen en de vrijstelling van dienstenbelastingen, zijn subsidies in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. De overheid derft door deze regeling inkomsten en kent het betrokken bedrijf aldus een voordeel toe in de zin van artikel 2, punt 2, van de basisverordening, omdat het hierdoor over meer liquide middelen beschikt. De subsidies zijn rechtens afhankelijk van uitvoerprestaties en worden derhalve geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen ingevolge artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening. Om voor deze regelingen in aanmerking te komen, moet een bedrijf in een bijzondere economische zone zich tot export verplichten zoals bepaald in artikel 2 van de Special Economic Zones Rules van 2006.
- (87) De producent/exporteur voerde aan dat de door hem toegepaste subregelingen toelaatbare vrijstellingsregelingen (terugbetalingsregelingen) voor inputs overeenkomstig artikel 2, punt 1, onder a) ii), en bijlage I bij de basisverordening waren en bijgevolg geen aanleiding tot compenserende maatregelen gaven. De onderneming wees erop dat volgens punt i) van bijlage I bij de basisverordening alleen de vrijstelling, kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen voor een hoger bedrag dan dat van de invoerheffingen op de ingevoerde inputs die bij de productie van het exportproduct worden verbruikt, een uitvoersubsidie inhoudt. Met andere woorden, zo lang de kwijtschelding of vrijstelling niet te hoog is, kan de vrijstelling van invoerheffingen op de inputs die nodig zijn voor de fabricage, productie of verwerking van het exportproduct niet als een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie worden beschouwd.
- (88) In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat alle door een bedrijf in een bijzondere economische zone genoten voordelen rechtens afhankelijk zijn van uitvoerprestaties. Bovendien kunnen de regelingen niet worden beschouwd als toelaatbare terugbetalingsregelingen voor inputs of voor vervangende inputs in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), van de basisverordening. Zij voldoen namelijk niet aan de strikte voorwaarden van bijlage I, punten h) en i), bijlage II (definitie van en regels voor terugbetaling voor inputs) en bijlage III (definitie van en regels voor terugbetaling voor vervangende inputs) van de basisverordening. Omdat de vrijstellingsregelingen voor omzetbelasting en invoerrechten voor de aankoop van kapitaalgoederen zijn gebruikt, voldoen zij niet aan de voorschriften voor toelaatbare terugbetalingsregelingen voor inputs, want kapitaalgoederen worden

niet in het productieproces verbruikt, zoals voorgeschreven in bijlage I, onder h) (terugbetaling van omzetbelasting), en bijlage I, onder i) (kwijtschelding van invoerrechten). Bovendien werd bevestigd dat de Indiase overheid niet over een systeem of procedure beschikt om daadwerkelijk te controleren of, en in welke mate, de vrij van rechten en/of belastingvrij aangekochte inputs bij de vervaardiging van het exportproduct werden gebruikt (bijlage II, punt II.4, van de basisverordening en, in het geval van terugbetalingsregelingen voor vervangende inputs, bijlage III, punt II.2, van de basisverordening). In feite moet de deviezenrekening van een bedrijf in een bijzondere economische zone een positief saldo vertonen, maar ontbreekt het aan een controlesysteem voor het verbruik van de ingevoerde inputs in verband met de productie van exportgoederen.

(89) De producent/exporteur voerde ook aan dat de door hem toegepaste subregelingen geen subsidies inhielden omdat geen voordeel aan de onderneming was toegekend. Ten aanzien van de binnenlandse verkoop werd aangevoerd dat, aangezien een bedrijf in een bijzondere economische zone niet tot het Indiase fiscale/douanegebied wordt gerekend, bij verkoop op de binnenlandse markt de volledige douanerechten over de eindproducten verschuldigd zijn. Beweerd werd dat er geen voordeel was verkregen, omdat de rechten op de inputs die werden gebruikt voor de productie van op de binnenlandse markt afgezette goederen en waarvoor vrijstelling werd verleend, lager waren dan de rechten die de onderneming bij verkoop op de binnenlandse markt betaalde.

(90) Opgemerkt zij dat bedrijven in bijzondere economische zones weliswaar worden opgericht om een positief saldo op de deviezenrekening te verkrijgen, maar dat zij ook een deel van hun productie in het binnenland mogen verkopen. In het kader van de regeling bijzondere economische zones worden de goederen die uit de zone worden uitgeklaard voor verkoop op de binnenlandse markt, behandeld als ingevoerde goederen. Wat dat betreft verkeert een bedrijf in een bijzondere economische zone niet in een andere situatie dan andere bedrijven op de binnenlandse markt, dat wil zeggen dat over de aangekochte goederen de toepasselijke rechten/belastingen moeten worden betaald. In dit verband moet duidelijk zijn dat een besluit van de overheid om belasting te heffen over goederen die op de binnenlandse markt worden verbruikt, niet betekent dat de vrijstelling van een bedrijf in een bijzondere economische zone van invoerrechten en omzetbelasting geen voordeel is ten opzichte van de uitvoer van het betrokken product. Bovendien is de verkoop op de binnenlandse markt niet van invloed op de algemenere beoordeling van de vraag of er een toereikend controlesysteem bestaat.

(91) Ten aanzien van de uitvoer beweerde de producent/exporteur dat de vrijstelling van invoerrechten en belastingen geen tot compenserende rechten aanleiding gevende subsidie is zo lang de kwijtschelding niet te hoog is. Ook voerde de onderneming aan dat een bedrijf in een bijzondere economische zone onder toezicht staat van douaneambtenaren en dat de inputs onmogelijk op de binnenlandse markt kunnen worden verkocht of kunnen

worden opgenomen in producten die op de binnenlandse markt worden verkocht zonder de verschuldigde rechten te betalen. Volgens de producent/exporteur was het dus onmogelijk dat te veel werd kwijtscholden.

(92) In dit verband wordt erop gewezen dat niet is voorzien in een systeem of procedure aan de hand waarvan kan worden vastgesteld welke inputs bij de vervaardiging van het uitgevoerde product zijn verbruikt, dan wel of te veel invoerrechten en belastingen werden terugbetaald in de zin van de bijlagen I, II en III bij de basisverordening. De wet vereist op geen enkel ogenblik van een bedrijf in een bijzondere economische zone dat het alle ingevoerde goederen in verband brengt met het overeenkomstige eindproduct. Alleen met dergelijke controles zouden de Indiase autoriteiten voldoende informatie over de eindbestemming van de inputs kunnen verkrijgen om daadwerkelijk na te gaan of de vrijstelling van rechten/omzetbelasting niet te hoog was ten opzichte van de inputs voor de vervaardiging van exportproducten. De eigen systemen van de onderneming zouden als zodanig niet volstaan, omdat een controlesysteem voor de terugbetaling voor inputs door de overheid ontworpen en gehandhaafd moet worden. Bij het onderzoek werd dus vastgesteld dat het bedrijf in een bijzondere economische zone volgens de desbetreffende wettelijke bepalingen en voorschriften niet verplicht is het verband tussen de ingevoerde inputs en het eindproduct te registreren en dat de Indiase overheid geen effectief controlesysteem heeft opgezet om vast te stellen welke inputs bij de vervaardiging van exportproducten werden gebruikt en in welke hoeveelheden.

(93) Voorts verrichtte de Indiase overheid ook geen verder onderzoek naar de werkelijk verbruikte inputs, hoewel dit normaliter vereist is als er geen doeltreffende controle-regeling bestaat (bijlage II, punt II.5, en bijlage III, punt II.3, van de basisverordening). Bovendien heeft de Indiase overheid niet aangetoond dat er geen te hoge kwijtschelding werd verleend.

f) Berekening van het subsidiebedrag

(94) Daar het geen toegestane terugbetalingsregeling voor inputs of vervangende inputs betreft, bestaat het voordeel dat aanleiding geeft tot compenserende maatregelen uit de kwijtschelding van douanerechten (gewone douanerechten en bijzondere aanvullende douanerechten), de vrijstelling van omzetbelasting voor in het binnenland aangeschafte goederen en de vrijstelling van dienstenbelasting tijdens het OT.

(95) Wat de vrijstelling van basisdouanerechten, de vrijstelling van omzetbelasting voor in het binnenland aangeschafte goederen en de vrijstelling van dienstenbelasting betreft, werd de teller van de breuk (het subsidiebedrag) berekend op basis van de vrijgestelde bedragen tijdens het NOT. De kosten om de subsidie te verkrijgen, werden overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening van dit bedrag afgetrokken, waarna het resulterende bedrag als teller van de breuk diende.

(96) In tegenstelling tot grondstoffen worden kapitaalgoederen niet fysiek verwerkt in de eindproducten. Wat de vrijstelling van omzetbelasting op aankopen van kapitaalgoederen betreft, werd het subsidiebedrag dan ook overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de basisverordening berekend door de niet-betaalde douanerechten op ingevoerde kapitaalgoederen te spreiden over een periode die overeenstemt met de normale afschrijvingstermijn voor die kapitaalgoederen in de betrokken sector. Overeenkomstig de vaste praktijk werd aan het aldus berekende, aan het nieuwe onderzoektijsvak toe te rekenen bedrag de rente over dit onderzoektijsvak toegevoegd om het volledige voordeel in die periode vast te stellen. Voor de toegevoegde rente werd het commerciële rentetarief toegepast dat in India in het NOT gold. Wanneer daartoe een grond verzoek werd ingediend, werden de kosten die moesten worden gemaakt om de subsidie te verkrijgen, overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening van de totale subsidie afgetrokken.

(97) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening werden deze subsidiebedragen die aldus in de overwegingen 95 en 96 zijn vastgesteld, toegerekend aan de waarde van de uitvoer in het NOT (de noemer van de breuk), aangezien de subsidie afhankelijk is van exportprestaties en niet van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden. De op deze wijze berekende subsidiemarge bedroeg 5,4 %.

6. Regeling vrijstelling inkomstenbelasting („ITES”)

(98) In het kader van deze regeling kunnen exporteurs profiteren van het voordeel van een gedeeltelijke vrijstelling van de inkomstenbelasting op winsten uit export. De rechtsgrondslag voor deze vrijstelling is afdeling 80HHC van de Inkomstenbelastingwet.

(99) Deze bepaling geldt niet meer vanaf het aangiftejaar 2005-2006 (d.w.z. voor het boekjaar van 1 april 2004 tot en met 31 maart 2005); op grond van afdeling 80HHC van de Inkomstenbelastingwet kunnen dus na 31 maart 2004 geen voordelen meer worden verkregen. De medewerkende producenten/exporteurs hebben in het NOT geen voordeel meer verkregen op grond van deze regeling. Aangezien de regeling is ingetrokken, worden daartegen, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisverordening, geen compenserende maatregelen genomen.

7. Regeling exportkredieten („ECS”)

a) Rechtsgrondslag

(100) Deze regeling is beschreven in Master Circular DBOD nr. DIR.(Exp).BC 02/04.02.02/2007-08 (exportkredieten in buitenlandse valuta) en Master Circular DBOD nr. DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (exportkredieten in

roepies) van de RBI, die alle handelsbanken in India hebben ontvangen.

b) Subsidiabiliteit

(101) Voor deze regeling komen producenten/exporteurs en handelaren/exporteurs in aanmerking. Drie producenten/exporteurs bleken gebruik te hebben gemaakt van deze regeling.

c) Toepassing in de praktijk

(102) De RBI stelt maximumrentevoeten voor exportkredieten vast in Indiase roepies of in vreemde valuta die handelsbanken in rekening kunnen brengen aan exporteurs. De regeling exportkredieten bestaat uit twee subregelingen: een voor exportkrediet voorafgaand aan verzending (Pre-Shipment Export Credit Scheme), dat vóór de uitvoer aan exporteurs wordt verstrekt voor de financiering van de aankoop, verwerking, productie, verpakking en/of verzending van goederen, en een voor exportkrediet na verzending (Post-Shipment Export Credit Scheme), waarbij bedrijfsleningen worden gegeven voor de financiering van vorderingen op buitenlandse debiteuren. De RBI geeft de banken ook opdracht om een bepaald gedeelte van hun nettobankkrediet voor exportfinanciering beschikbaar te stellen.

(103) Dankzij deze Master Circulars van de RBI kunnen de exporteurs exportkredieten verkrijgen tegen een voordeliger tarief dan dat voor gewone handelskredieten (kaskredieten), waarvoor marktvoorwaarden gelden. Voor ondernemingen met een goede kredietwaardigheid kan het verschil tussen de rentetarieven kleiner zijn. Mogelijk kunnen zij feitelijk onder dezelfde voorwaarden exportkredieten en kaskredieten verkrijgen.

d) Conclusie over de regeling exportkredieten

(104) De voordelige rentevoeten voor exportkredieten volgens de instructies van de in overweging 100 genoemde Master Circulars van de RBI kunnen tot lagere rentekosten voor de exporteur leiden dan een lening tegen marktvoorwaarden en in dat geval verkrijgt de exporteur een voordeel in de zin van artikel 2, punt 2, van de basisverordening. Exportfinanciering hoeft niet veiliger te zijn dan binnenlandse financiering. Doorgaans wordt exportfinanciering zelfs als riskanter beschouwd en de zekerheid die voor een bepaald krediet wordt verlangd is, ongeacht het financieringsobject, een zuiver commerciële beslissing van de handelsbank. Rentevoetverschillen tussen verschillende banken vloeien voort uit het feit dat de RBI voor iedere handelsbank afzonderlijk maximumpercentages heeft vastgesteld. Bovendien zouden handelsbanken niet verplicht zijn om gunstigere rentevoeten voor exportfinanciering in vreemde valuta aan hun klanten door te berekenen.

(105) Hoewel deze voordelige leningen in het kader van de regeling exportkredieten worden verleend door handelsbanken, gaat het hierbij om een financiële bijdrage van de overheid in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) iv), van de basisverordening. Om tot de conclusie te komen dat het om een subsidie gaat, is het volgens artikel 2, punt 1, onder a) iv), van de basisverordening en de WTO-overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen niet vereist dat gebruik is gemaakt van overheidsmiddelen, bijvoorbeeld in de vorm van een terugbetaling door de Indiase overheid aan de handelsbanken. Het is voldoende dat de overheid de opdracht heeft gegeven om functies te vervullen die zijn vermeld in artikel 2, punt 1, onder a) i), a) ii) of a) iii), van de basisverordening. De RBI is een overheidsorgaan en valt dus onder de definitie van „overheid” in artikel 1, lid 3, van de basisverordening. Deze bank is voor 100 % in handen van de overheid, streeft doelstellingen van het overheidsbeleid (zoals het monetair beleid) na, en de bestuursleden worden door de Indiase overheid benoemd. De RBI heeft zeggenschap over particuliere instellingen in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) iv), tweede streepje, van de basisverordening omdat de handelsbanken zich aan de instructies van de RBI moeten houden, onder meer de instructies in de Master Circulars betreffende maximumrentevoeten voor exportkredieten en de bepalingen van de RBI dat de handelsbanken een bepaald bedrag van hun nettobankkrediet voor exportfinanciering moeten bestemmen. Hierdoor zijn handelsbanken verplicht functies te vervullen die zijn vermeld in artikel 2, punt 1, onder a) i), van de basisverordening, in dit geval om exportkredieten te verstrekken tegen gunstige voorwaarden. Een dergelijke rechtstreekse overdracht van middelen in de vorm van kredietverlening op bepaalde voorwaarden zou normaliter een taak van de overheid zijn en deze praktijk verschilt in werkelijkheid niet van de praktijken die overheden doorgaans toepassen in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) iv), van de basisverordening. Deze subsidie wordt geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen, aangezien de gunstige rentevoeten uitsluitend gelden voor de financiering van exporttransacties en dus van exportprestaties afhankelijk zijn in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening.

e) Berekening van het subsidiebedrag

(106) Het subsidiebedrag is berekend op basis van het verschil tussen de rente die is betaald voor de tijdens het NOT gebruikte exportkredieten en het bedrag dat de medewerkende producenten/exporteurs voor gewone handelskredieten zouden moeten betalen. Dit subsidiebedrag (de teller van de breuk) is omgeslagen over de totale waarde van de uitvoer in het NOT (de noemer van de breuk), overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening, aangezien de subsidie afhankelijk is van exportprestaties en niet van de gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden.

(107) Drie medewerkende producenten/exporteurs hebben tijdens het NOT een voordeel van 0,3 tot 0,4 % verkregen.

8. Pakket stimuleringsmaatregelen (PSI)

a) Rechtsgrondslag

(108) In eerdere onderzoeken naar PET-folie, waaronder het nieuwe onderzoek dat leidde tot instelling van de thans geldende definitieve compenserende rechten bij Verordening (EG) nr. 367/2006, werd onderzoek verricht naar verscheidene regelingen van Indiase deelstaten die stimuleringsmaatregelen voor plaatselijke ondernemingen inhielden. Deze regelingen vallen onder het „pakket stimuleringsmaatregelen” aangezien het verschillende soorten stimuleringsmaatregelen kan betreffen. Tijdens het onderzoek is vastgesteld dat de aanspraken van een onderneming op de voordelen van de regeling zijn vastgesteld in een certificaat. Uit het onderzoek bleek dat twee van de medewerkende producenten/exporteurs tijdens het NOT in het kader van het pakket stimuleringsmaatregelen vrijstelling van omzetbelasting genoten op grond van afdeling 4A van de Trade Tax Act van de deelstaat Uttar Pradesh. Deze belastingbepaling stelt verkopen op de binnenlandse markt door een onderneming vrij van omzetbelasting (zowel plaatselijke als nationale omzetbelasting).

b) Subsidiabiliteit

(109) Om voor deze regeling in aanmerking te komen, moeten ondernemingen over het algemeen in minder ontwikkelde gebieden van een deelstaat investeren door daar een nieuwe fabriek op te zetten of door grootschalige investeringen te doen voor de uitbreiding of diversifiëring van bestaande fabrieken. De voornaamste criteria voor het toekennen van voordelen zijn de classificatie van het gebied waar de fabriek is of zal worden gevestigd en de omvang van de investeringen.

c) Toepassing in de praktijk

(110) Op grond van de vrijstellingsregeling voor omzetbelasting hoefden bedrijven geen omzetbelasting te heffen over hun verkooptransacties. In aanmerking komende bedrijven waren ook vrijgesteld van omzetbelasting op de aankoop van goederen bij leveranciers die zelf voor de regeling in aanmerking kwamen. Terwijl de vrijstelling met betrekking tot de verkooptransactie niet geacht wordt het in aanmerking komende verkopende bedrijf voordeel op te leveren, levert de vrijstelling met betrekking tot aankooptransacties het in aanmerking komende kopende bedrijf wel voordeel op.

d) Opmerkingen naar aanleiding van de mededeling van feiten en overwegingen

(111) Na de mededeling van de feiten en overwegingen merkte één producent/exporteur op dat bij de berekening van het voordeel in het kader van deze regeling ervan was uitgegaan dat de leveranciers van een belangrijke grondstof voor het betrokken product van omzetbelasting waren vrijgesteld. Uit de facturen bleek echter dat de leveranciers in kwestie deze omzetbelasting in feite aan de betrokken onderneming in rekening brachten. Omdat de onderneming dus wel omzetbelasting had betaald, genoot de producent/exporteur geen tot compenserende maatregelen aanleiding gevend voordeel over deze aankopen; het subsidiebedrag werd dienovereenkomstig aangepast.

e) *Conclusie*

- (112) In het kader van het pakket stimuleringsmaatregelen worden subsidies verleend in de zin van artikel 2, punt 1, onder a) ii), en artikel 2, punt 2, van de basisverordening. De vrijstelling van omzetbelasting over aankopen is een financiële bijdrage, aangezien de overheid hierdoor inkomsten derft. Bovendien verleent de vrijstelling de ondernemingen voordeel, aangezien hun liquiditeit hierdoor verbetert.
- (113) Alleen ondernemingen die geïnvesteerd hebben in bepaalde geografische gebieden die onder de jurisdictie van een Indiase deelstaat vallen, komen voor het pakket in aanmerking. Ondernemingen die buiten deze gebieden zijn gevestigd, komen niet in aanmerking. De hoogte van het voordeel is afhankelijk van het gebied in kwestie. De regeling is specifiek in de zin van artikel 3, lid 2, onder a), en artikel 3, lid 3, van de basisverordening en geeft derhalve aanleiding tot compenserende maatregelen.

f) *Berekening van het subsidiebedrag*

- (114) Wat de vrijstelling van omzetbelasting betreft, werd het subsidiebedrag berekend op basis van het bedrag aan omzetbelasting dat in het NOT normaliter verschuldigd zou zijn geweest, maar niet werd betaald.

- (115) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening werd het subsidiebedrag (de teller van de breuk) omgeslagen over de totale omzet van de uitvoer en de binnenlandse verkoop in het nieuwe onderzoekstijdvak (de noemer van de breuk), aangezien de subsidie niet afhankelijk is van de uitvoer en evenmin van de gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden.

- (116) De twee medewerkende producenten/exporteurs hebben tijdens het NOT een voordeel van respectievelijk 0,3 en 1,4 % verkregen.

9. Totaal bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

- (117) Er wordt aan herinnerd dat in Verordening (EG) nr. 367/2006 en latere wijzigingen zoals bedoeld in de overwegingen 2, 3 en 4, het bedrag aan tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies voor de aan dit gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek medewerkende producenten/exporteurs 12 tot 19,1 % ad valorem bedroeg.
- (118) Tijdens dit gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek werd het bedrag aan tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies vastgesteld op 5,4 tot 8,6 % ad valorem, zoals hieronder vermeld:

Regeling→	Voorafgaande vergunningen (*)	Passbook (*)	Exportbevordering kapitaalgoederen (*)	Bijzondere economische zones (*)	Exportkredieten (*)	Pakket Stimuleringsmaatregelen	Totaal
Onder-neming↓	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Limited		5,8	1,0		0,4		7,2
Garware Polyester Limited	0,5	3,9	1,0		Verwaarloosbaar		5,4
Polyplex Corporation Limited	1,7	3,2	1,9		0,4	1,4	8,6
SRF Limited				5,4			5,4
Uflex Limited	2,1	2,7	1,0		0,3	0,3	6,4

(*) De met een sterretje gemerkte subsidies zijn exportsubsidies.

10. Compenserende maatregelen

- (119) Overeenkomstig artikel 19 van de basisverordening en de gronden van dit gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek die worden genoemd in punt 3 van het bericht van opening, is vastgesteld dat de subsidiemarge voor de betrokken medewerkende producenten/exporteurs is afgenomen en dat het compenserende recht dat voor deze producenten/exporteurs is ingesteld op grond van

Verordening (EG) nr. 367/2006, dienovereenkomstig moet worden gewijzigd.

- (120) De gewijzigde compenserende rechten moeten worden afgestemd op de bij dit tussentijdse nieuwe onderzoek vastgestelde nieuwe subsidiemarges, aangezien de bij het oorspronkelijke antisubsidieonderzoek berekende schademarges hoger zijn.

- (121) Met betrekking tot alle andere ondernemingen die buiten dit gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek vielen, wordt opgemerkt dat de huidige modaliteiten van de onderzochte regelingen niet zijn veranderd ten opzichte van het vorige onderzoek en dat zij nog altijd aanleiding geven tot compenserende maatregelen. Er is derhalve geen reden om de subsidies en rechten voor die ondernemingen te herberekenen. Dientengevolge blijven de rechten die van toepassing zijn op alle andere partijen dan de vijf producenten/exporteurs die medewerking aan het huidige nieuwe onderzoek hebben verleend, ongewijzigd.
- (122) De in deze verordening gespecificeerde compenserende rechten voor specifieke ondernemingen geven de tijdens het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek vastgestelde situatie weer. Deze rechten zijn dus uitsluitend van toepassing op de invoer van het betrokken product dat door deze ondernemingen is vervaardigd. Producten van andere ondernemingen die niet specifiek in het dispositief van deze verordening zijn vermeld, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek vermelde ondernemingen, komen voor deze rechten niet in aanmerking. Op deze producten is het recht van toepassing dat voor „alle andere ondernemingen” geldt.
- (123) Verzoeken in verband met de toepassing van een individueel compenserend recht (bijvoorbeeld na een naamswijziging van de onderneming of na de oprichting van een nieuwe productie- of handelsmaatschappij) moeten onverwijld aan de Commissie ⁽¹⁾ worden gericht en vergezeld gaan van alle relevante gegevens, met name over wijzigingen in de activiteiten van de onderneming die verband houden met de productie, de binnenlandse verkoop en de uitvoer die bijvoorbeeld tot die naamswijziging of de oprichting van een productie- of handelsmaatschappij hebben geleid. Zo nodig zal de verordening na overleg in het Raadgevend Comité dienovereenkomstig worden gewijzigd door een aanpassing van de lijst van ondernemingen waarop individuele rechten van toepassing zijn.

11. Antidumpingmaatregelen

- (124) Overeenkomstig de laatste alinea van punt 3 van het bericht van opening zal de wijziging van de hoogte van het compenserend recht van invloed zijn op het definitieve antidumpingrecht dat is opgelegd bij Verordening (EG) nr. 1292/2007, aangezien het laatstgenoemde recht in eerdere antidumpingonderzoeken is gecorrigeerd om dubbeltelling van de effecten van de voordelen van
- exportsubsidies te voorkomen (er wordt aan herinnerd dat het definitieve antidumpingrecht op de dumpingmarge was gebaseerd aangezien de dumpingmarge lager bleek te zijn dan de schademarge). Artikel 24, lid 1, van de basisverordening en artikel 14, lid 1, van Verordening (EG) nr. 384/96 verbieden dat voor hetzelfde product zowel een antidumpingrecht als een compenserend recht wordt opgelegd om het hoofd te bieden aan eenzelfde situatie die door dumping of exportsubsidies is ontstaan. Bij het oorspronkelijke onderzoek bleek dat enkele van de onderzochte subsidieregelingen die aanleiding gaven tot compenserende maatregelen, exportsubsidies waren in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening. Deze subsidies waren van invloed op de exportprijs van de Indiase producenten/exporteurs en leidden tot een hogere dumpingmarge. Op grond van artikel 24, lid 1, van de basisverordening is het definitieve antidumpingrecht gecorrigeerd om te komen tot de werkelijke dumpingmarge die overblijft na instelling van het definitieve compenserende recht waarmee het effect van de exportsubsidies wordt geneutraliseerd (zie overweging 59 van Verordening (EG) nr. 366/2006 en overweging 11 van Verordening (EG) nr. 1424/2006).
- (125) De definitieve antidumpingrechten voor de betrokken producenten/exporteurs moeten daarom nu worden gecorrigeerd om rekening te houden met het gewijzigde voordeel dat tijdens het NOT van het onderhavige anti-subsidieonderzoek bleek te zijn verkregen, om te komen tot de werkelijke dumpingmarge, dat wil zeggen de dumpingmarge die resteert na aftrek van de gevolgen van de exportsubsidies.
- (126) De dumpingmarges die eerder zijn vastgesteld met betrekking tot Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited, Polyplex Corporation Limited en Uflex Limited (destijds bekend als Flex Industries Limited) ⁽²⁾ zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 366/2006 (zie overweging 50) en bedroegen voor de vier betrokken ondernemingen respectievelijk 29,3, 20,1, 3,7 en 3,2 %. De dumpingmarge voor SRF Limited is in Verordening (EG) nr. 1424/2006 vastgesteld op 15,5 %.
- (127) Rekening houdend met de voordelen van de tijdens het NOT vastgestelde exportsubsidies en de voordien vastgestelde dumpingmarge, moeten de op de betrokken ondernemingen toepasselijke marges en rechten daarom worden berekend zoals aangegeven in de onderstaande tabel:

⁽¹⁾ Commissie — Directoraat-generaal Handel — Directoraat H — N105, 04/90 — Wetstraat 200 — B-1049 Brussel.

⁽²⁾ PB L 68 van 8.3.2006, blz. 6.

Onderneming	Exportsubsidiemarge	Totale subsidiemarge	Eerder vastgestelde dumpingmarge	Compenserend recht	Antidumpingrecht	Totaal recht
Ester Industries Limited	7,2 %	7,2 %	29,3 %	7,2 %	22,1 %	29,3 %
Garware Polyester Limited	5,4 %	5,4 %	20,1 %	5,4 %	14,7 %	20,1 %
Polyplex Corporation Limited	7,2 %	8,6 %	3,7 %	8,6 %	0,0 %	8,6 %
SRF Limited	5,4 %	5,4 %	15,5 %	5,4 %	10,1 %	15,5 %
Uflex Limited	6,1 %	6,4 %	3,2 %	6,4 %	0,0 %	6,4 %

(128) Om rekening te houden met de gewijzigde hoogte van de antidumpingrechten voor de vijf betrokken producenten/exporteurs moet Verordening (EG) nr. 1292/2007 dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 367/2006 wordt vervangen door:

„2. De definitieve compenserende rechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, van de door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten bedragen:

Onderneming	Definitief recht (%)	Aanvullende Taric-code
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	7,2	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	5,4	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	8,6	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, India	5,4	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	6,4	A027
Alle andere ondernemingen	19,1	A999”

Artikel 2

Artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1292/2007 wordt vervangen door:

„2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, van de door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten bedraagt:

Onderneming	Definitief recht (%)	Aanvullende Taric-code
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, India	22,1	A026
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, India	14,7	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, India	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, India	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, India	0,0	A032
SRF Limited, Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, India	10,1	A753
Uflex Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), India	0,0	A027
Alle andere ondernemingen	17,3	A999"

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2009.

Voor de Raad
De voorzitter
K. SCHWARZENBERG

VERORDENING (EG) Nr. 16/2009 VAN DE COMMISSIE**van 9 januari 2009****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („Integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit ⁽²⁾, en met name op artikel 138, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

Bij Verordening (EG) nr. 1580/2007 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XV, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 138 van Verordening (EG) nr. 1580/2007 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 januari 2009.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 januari 2009.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	58,7
	TR	104,0
	ZZ	81,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	88,6
	TR	147,0
	ZZ	134,3
0709 90 70	MA	87,0
	TR	158,3
	ZZ	122,7
0805 10 20	BR	44,6
	CL	44,1
	EG	52,5
	IL	54,2
	MA	55,0
	TR	78,3
	ZA	44,1
	ZZ	53,3
0805 20 10	MA	69,0
	ZZ	69,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	49,4
	IL	69,6
	TR	82,2
	ZZ	67,1
0805 50 10	EG	47,1
	MA	58,4
	TR	65,3
	ZZ	56,9
0808 10 80	CN	83,6
	MK	35,0
	US	116,4
	ZZ	78,3
0808 20 50	CN	68,2
	US	119,1
	ZZ	93,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN 2008/128/EG VAN DE COMMISSIE

van 22 december 2008

houdende vaststelling van bijzondere zuiverheidseisen voor kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt

(Gecodificeerde versie)

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt ⁽¹⁾, en met name op artikel 3, lid 3, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 95/45/EG van de Commissie van 26 juli 1995 houdende vaststelling van bijzondere zuiverheidseisen voor kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt ⁽²⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽³⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Zuiverheidseisen dienen te worden vastgesteld voor alle kleurstoffen die worden genoemd in Richtlijn 94/36/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt ⁽⁴⁾.
- (3) Er dient rekening te worden gehouden met de specificaties en analysetechnieken voor kleurstoffen zoals die in het kader van de Codex Alimentarius door het Gezamenlijk Comité van deskundigen voor levensmiddelenadditieven van de FAO/WHO (JECFA) zijn opgesteld.
- (4) De levensmiddelenadditieven die worden bereid volgens productiemethoden of met uitgangsmaterialen die sterk verschillen van die welke door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding zijn beoordeeld of verschillen van die welke in deze richtlijn worden vermeld, dienen aan een veiligheidsbeoordeling door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid te worden onderworpen, waarbij de nadruk met name op de zuiverheidseisen ligt.
- (5) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

- (6) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage II, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 3, lid 3, onder a), van Richtlijn 89/107/EEG genoemde zuiverheidseisen voor de in Richtlijn 94/36/EG genoemde kleurstoffen worden in bijlage I bij de onderhavige richtlijn vastgesteld.

Artikel 2

Richtlijn 95/45/EG, zoals gewijzigd bij de in bijlage II, deel A, genoemde richtlijnen, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage II, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 december 2008.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 27.

⁽²⁾ PB L 226 van 22.9.1995, blz. 1.

⁽³⁾ Zie bijlage II, deel A.

⁽⁴⁾ PB L 237 van 10.9.1994, blz. 13.

BIJLAGE I

A. ALGEMENE SPECIFICATIES VOOR ALUMINIUMLAKKEN VAN KLEURSTOFFEN

Definitie	Aluminiumlakken worden bereid door reactie van kleurstoffen die aan de in de desbetreffende documenten vastgestelde zuiverheidseisen voldoen met aluminiumoxide in aanwezigheid van water. Het aluminiumoxide is gewoonlijk vers bereid ongedroogd materiaal dat is verkregen door reactie van aluminiumsulfaat of aluminiumchloride met natriumcarbonaat, calciumcarbonaat, natrium-bicarbonaat, calciumbicarbonaat of ammoniak. Na de lakvorming wordt het product afgefiltreerd, met water gewassen en gedroogd. In het uiteindelijke product kan ook niet-omgezet aluminiumoxide aanwezig zijn
In HCl onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,5 %
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
	Tevens gelden de bijzondere zuiverheidseisen voor de desbetreffende kleurstoffen

B. BIJZONDERE ZUIVERHEIDSEISEN

E 100 — CURCUMINE

Synoniem	CI Natural Yellow 3, curcumageel, diferoylmethaan
Definitie	Curcumine wordt verkregen door middel van oplosmiddelextractie van curcuma (geelwortel), de grondwortelstokken van natuurlijke stammen van <i>Curcuma longa</i> L. Voor het verkrijgen van een geconcentreerd curcuminepoeder wordt het extract gezuiverd door kristallisatie. Het product bestaat goeddeels uit curcuminen, te weten het kleurbestanddeel (1,7-bis(4-hydroxy-3-methoxyfenyl)-1,6-heptadien-3,5-dion) en de twee demethoxy-derivatieven in wisselende verhoudingen. Daarnaast kunnen kleine hoeveelheden van oliën en harsen die van nature in curcuma voorkomen aanwezig zijn Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: ethylacetaat, aceton, kooldioxide, dichloormethaan, n-butanol, methanol, ethanol en hexaan
Klasse	Dicinnamoylmethaan
Colour Index-nummer	75300
Einecs-nummer	207-280-5
Scheikundige benaming	I 1,7-Bis(4-hydroxy-3-methoxyfenyl)-1,6-heptadien-3,5-dion II 1-(4-Hydroxyfenyl)-7-(4-hydroxy-3-methoxyfenyl)-1,6-heptadien-3,5-dion III 1,7-Bis(4-hydroxyfenyl)-1,6-heptadien-3,5-dion
Brutoformule	I $C_{21}H_{20}O_6$ II $C_{20}H_{18}O_5$ III $C_{19}H_{16}O_4$
Molecuulgewicht	I. 368,39 II. 338,39 III. 308,39
Gehalte	Niet minder dan 90 % totaal aan kleurstoffen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 607 bij ca. 426 nm in ethanol
Beschrijving	Oranjegeel kristallijn poeder
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in ethanol bij ca. 426 nm
B. Smelttraject	179 °C-182 °C

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen:

Ethylacetaat

Aceton

n-Butanol

Methanol

Ethanol

Hexaan

Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd

Dichloormethaan: Niet meer dan 10 mg/kg

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 101 (i) — RIBOFLAVINE**Synoniem**

Lactoflavine

Klasse

Isoalloxazine

Einecs-nummer

201-507-1

Scheikundige benaming

7,8-Dimethyl-10-(D-ribo-2,3,4,5-tetrahydroxypentyl)benzo-[g]pteridine-2,4(3H,10H)-dion

7,8-Dimethyl-10-(1'-D-ribityl)isoalloxazine

Brutoformule

 $C_{17}H_{20}N_4O_6$

Molecuulgewicht

376,37

Gehalte

Niet minder dan 98 % op watervrije basis

 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 328 bij ca. 444 nm in waterige oplossing**Beschrijving**

Geel tot oranjegeel kristallijn poeder, met zwakke geur

Eigenschappen

A. Spectrometrie

De verhouding A_{375}/A_{267} ligt tussen 0,31 en 0,33De verhouding A_{444}/A_{267} ligt tussen 0,36 en 0,39

in waterige oplossing

Maximum in water bij ca. 444 nm

B. Soortelijke draaiing

 $[\alpha]_D^{20}$ tussen -115° en -140° in 0,05 N natriumhydroxide**Zuiverheid**

Gewichtsverlies bij drogen

Niet meer dan 1,5 % na vier uur drogen bij 105 °C

Sulfaatas

Niet meer dan 0,1 %

Primaire aromatische aminen

Niet meer dan 100 mg/kg (berekend als aniline)

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 101 (ii) — RIBOFLAVINE-5'-FOSFAAT**Synoniem**

Riboflavine-5'-fosfaat-natrium

Definitie

Deze specificaties zijn van toepassing op riboflavine-5'-fosfaat met daarnaast geringe hoeveelheden vrij riboflavine en riboflavine-difosfaat

Klasse	Isoalloxazine
Einecs-nummer	204-988-6
Scheikundige benaming	Mononatrium- 2R,3R,4S)-5-(3')10'-dihydro-7',8'-dimethyl-2',4'-dioxo-10'-benzo[γ]pteridiny- 2,3,4-trihydroxypentyl-fosfaat; mononatriumzout van 5'-monofosfaatester van riboflavine
Brutoformule	Dihydraat: $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P \cdot 2H_2O$ Watrervrij: $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P$
Molecuulgewicht	541,36
Gehalte	Niet minder dan 95 % totaal aan kleurstoffen, berekend als $C_{17}H_{20}N_4NaO_9P \cdot 2H_2O$ $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 250 bij ca. 375 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Geel tot oranje kristallijn hygroscopisch poeder, met zwakke geur en een bittere smaak
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	De verhouding A_{375}/A_{267} ligt tussen 0,30 en 0,34 De verhouding A_{444}/A_{267} ligt tussen 0,35 en 0,40 Maximum in water bij ca. 444 nm [α] _{D20} tussen +38° en +42° in 5 M HCl
B. Soortelijke draaiing	
Zuiverheid	
Gewichtsverlies bij drogen	Niet meer dan 8,0 % (100 °C, vijf uur vacuüm boven P ₂ O ₅) voor het dihydraat
Sulfaatas	Niet meer dan 25 %
Anorganisch fosfaat	Niet meer dan 1,0 % (berekend als PO ₄ op watervrije basis)
Secundaire kleurstoffen	Riboflavine (vrij): niet meer dan 6 % Riboflavedifosfaat: niet meer dan 6 %
Primaire aromatische aminen	Niet meer dan 70 mg/kg (berekend als aniline)
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 102 — TARTRAZINE

Synoniem

CI Food Yellow 4

Definitie

Tartrazine bestaat in hoofdzaak uit trinitrium-5-hydroxy-1-(4-sulfonatofenyl)-4-(4-sulfonatofenylazo)-1H-pyrazool-3-carboxylaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Tartrazine wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan

Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	19140
Einecs-nummer	217-699-5
Scheikundige benaming	Trinitrium-5-hydroxy-1-(4-sulfonatofenyl)-4-(4-sulfonatofenylazo)-1H-pyrazool-3-carboxylaat
Brutoformule	$C_{16}H_9N_4Na_3O_9S_2$

Molecuulgewicht	534,37
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen berekend als natriumzout $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 530 bij ca. 426 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Lichtoranje poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 426 nm
B. Gele oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 1,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-hydrazinobenzeensulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
4-Aminobenzeensulfonzuur	
5-Oxo-1-(4-sulfofenyl)-2-pyrazoline-3-carbonzuur	
4,4'-Diazoaminobis (benzeensulfonzuur)	
Tetrahydroxybarnsteenzuur	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 104 — CHINOLINEGEEL

Synoniem

CI Food Yellow 13

Definitie

Chinolinegeel wordt bereid door sulfoneren van 2-(2-chinoly)-1,3-indaandion. Chinolinegeel bestaat in hoofdzaak uit natriumzouten van een mengsel van disulfonaten (voornamelijk), monosulfonaten en trisulfonaten van de bovengenoemde verbindingen en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Chinolinegeel wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan

Klasse	Chinoftalon
Colour Index-nummer	47005
Einecs-nummer	305-897-5
Scheikundige benaming	Dinatriumzouten van de disulfonaten van 2-(2-chinoly)-1,3-indaandion (hoofdbestanddeel)
Brutoformule	$C_{18}H_9NNa_2O_8S_2$ (hoofdbestanddeel)
Molecuulgewicht	477,38 (hoofdbestanddeel)

Gehalte	Niet minder dan 70 % totaal aan kleurstoffen berekend als natriumzout Chinolinegeel dient de volgende samenstelling te hebben: Van het totaal aan aanwezige kleurstoffen: — is niet minder dan 80 % dinatrium-2-(2-chinoly)-1,3-indaandion-disulfonaten — is niet meer dan 15 % natrium-2-(2-chinoly)-1,3-indaandion-monosulfonaten — is niet meer dan 7,0 % trinatrium-2-(2-chinoly)-1,3-indaandion-trisulfonaat $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 865 (hoofdbestanddeel) bij ca. 411 nm in waterige azijnzuuroplossing Geel poeder of korrelmateriaal
Beschrijving	
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in oplossing in azijnzuur in water van pH 5 bij ca. 411 nm
B. Gele oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 4,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
2-Methylchinoline	} Totaal niet meer dan 0,5 %
2-Methylchinolinesulfonzuur	
Ftaalzuur	
2,6-Dimethylchinoline	
2,6-Dimethylchinolinesulfonzuur	
2-(2-Chinoly)-1,3-indaandion	Niet meer dan 4 mg/kg
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg
E 110 — ZONNEGEEL FCF	
Synoniem	CI Food Yellow 3, oranjegeel S
Definitie	Zonnegeel FCF bestaat in hoofdzaak uit dinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonatofenylazo)naftaleen-6-sulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Zonnegeel FCF wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan
Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	15985
Einecs-nummer	220-491-7
Scheikundige benaming	Dinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonatofenylazo)naftaleen-6-sulfonaat

Brutoformule	$C_{16}H_{10}N_2Na_2O_7S_2$
Molecuulgewicht	452,37
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen berekend als natriumzout
Beschrijving	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 555 bij ca. 485 nm in waterige oplossing bij pH 7
Eigenschappen	Oranjerood poeder of korrelmateriaal
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 485 nm bij pH 7
B. Oranje oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 5,0 %
1-(Fenylazo)-2-naftalenol (Soedan I)	Niet meer dan 0,5 mg/kg
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aminobenzeensulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
3-Hydroxy-2,7-naftaleendisulfonzuur	
6-Hydroxy-2-naftaleensulfonzuur	
7-Hydroxy-1,3-naftaleendisulfonzuur	
4,4'-Diazoaminobis(benzeensulfonzuur)	
6,6'-Oxybis(2-naftaleensulfonzuur)	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arsen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 2 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg

E 120 — COCHENILLE, KARMIJNZUUR, KARMIJN

Definitie	Karmijn en karmijnzuur worden verkregen uit extracten (in water, alcoholwater of alcohol) van cochenille dat bestaat uit de gedroogde lijfjes van het vrouwtjesinsect <i>Dactylopius coccus</i> Costa Het kleurbestanddeel is karmijnzuur Er kunnen aluminiumlakken van karmijnzuur (karmijnen) worden gevormd waarin aluminium en karmijnzuur verondersteld worden in een molaire verhouding van 1:2 aanwezig te zijn In handelsproducten is de kleurstof aanwezig samen met ammonium-, calcium-, kalium- of natriumkationen, afzonderlijk of gecombineerd, en deze kationen kunnen ook in overmaat aanwezig zijn Handelsproducten kunnen ook eiwitmateriaal bevatten dat van het insect is afgeleid, en kunnen ook vrij karminaat of een geringe rest van ongebonden aluminiumkationen bevatten
Klasse	Antrachinon
Colour Index-nummer	75470
Einces-nummer	Cochenille: 215-680-6; karmijnzuur: 215-023-3, karmijn: 215-724-4

Scheikundige benaming	7-β-D-Glucopyranosyl-3,5,6,8-tetrahydroxy-1-methyl-9,10-dioxo-2-antraceencarbonzuur (karmijnzuur); karmijn is het gehydrateerd aluminium-chelaat van dit zuur
Brutoformule	C ₂₂ H ₂₀ O ₁₃ (karmijnzuur)
Molecuulgewicht	492,39 (karmijnzuur)
Gehalte	Niet minder dan 2,0 % karmijnzuur in extracten die karmijnzuur bevatten; niet minder dan 50 % karmijnzuur in chelaten
Beschrijving	Rode tot donkerrode, kruimelige vaste stof of poeder. Cochenille-extract is meestal een donkerrode vloeistof, maar kan ook tot een poeder worden gedroogd
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in waterige ammoniak bij ca. 518 nm Maximum in verdund zoutzuur bij ca. 494 nm voor karmijnzuur
Zuiverheid	
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 122 — AZORUBINE, KARMOZIJN

Synoniem	CI Food Red 3
Definitie	Azorubine bestaat in hoofdzaak uit dinatrium-4-hydroxy-3-(4-sulfonato-1-naftylazo)-1-naftaleensulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Azorubine wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan
Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	14720
Einecs-nummer	222-657-4
Scheikundige benaming	Dinatrium-4-hydroxy-3-(4-sulfonato-1-naftylazo)-1-naftaleensulfonaat
Brutoformule	C ₂₀ H ₁₂ N ₂ Na ₂ O ₇ S ₂
Molecuulgewicht	502,44
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als natriumzout E _{1 cm} ^{1 %} 510 bij ca. 516 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Rood tot kastanjebruin poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 516 nm
B. Rode oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 2,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aminonafaleen-1-sulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
4-Hydroxynafaleen-1-sulfonzuur	

Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 123 — AMARANT

Synoniem

CI Food Red 9

Definitie

Amarant bestaat in hoofdzaak uit trinitrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)-3,6-naftaleendisulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Amarant wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan

Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	16185
Einecs-nummer	213-022-2
Scheikundige benaming	Trinitrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)-3,6-naftaleendisulfonaat
Brutoformule	$C_{20}H_{11}N_2Na_3O_{10}S_3$
Molecuulgewicht	604,48
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als natriumzout

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 440 bij ca. 520 nm in waterige oplossing

Beschrijving

Roodachtig bruin poeder of korrelmateriaal

Eigenschappen

A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 520 nm
B. Rode oplossing in water	

Zuiverheid

In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 3,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aminonafteensulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
3-Hydroxy-2,7-naftaleendisulfonzuur	
6-Hydroxy-2-naftaleensulfonzuur	
7-Hydroxy-1,3-naftaleendisulfonzuur	
7-Hydroxy-1,3,6-naftaleen-trisulfonzuur	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg

Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 124 — PONCEAU 4R, COCHENILLEROOD A

Synoniem	CI Food Red 7, New Coccine
Definitie	Ponceau 4R bestaat in hoofdzaak uit trinitrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)-6,8-naftaleendisulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Ponceau 4R wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan
Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	16255
Einecs-nummer	220-036-2
Scheikundige benaming	Trinitrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)naftaleen-6,8-disulfonaat
Brutoformule	$C_{20}H_{11}N_2Na_3O_{10}S_3$
Molecuulgewicht	604,48
Gehalte	Niet minder dan 80 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 430 bij ca. 505 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Roodachtig poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 505 nm
B. Rode oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 1,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aminonaftaleensulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
7-Hydroxy-1,3-naftaleendisulfonzuur	
3-Hydroxy-2,7-naftaleendisulfonzuur	
6-Hydroxy-2-naftaleensulfonzuur	
7-Hydroxy-1,3,6-naftaleen-trisulfonzuur	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 127 — ERYTROSINE

Synoniem

CI Food Red 14

Definitie

Erytrosine bestaat in hoofdzaak uit het monohydraat van dinatrium-2-(2,4,5,7-tetrajood-3-oxido-6-oxo-9-xanthenyl)-benzoesaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast water, natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Erytrosine wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan

Klasse	Xantheen
Colour Index-nummer	45430
Einecs-nummer	240-474-8
Scheikundige benaming	Dinatrium-2-(2,4,5,7-tetrajood-3-oxido-6-oxo-9-xanthenyl)-benzoesaat, monohydraat
Brutoformule	$C_{20}H_6I_4Na_2O_5 \cdot H_2O$
Molecuulgewicht	897,88
Gehalte	Niet minder dan 87 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het watervrije natriumzout

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 100 bij ca. 526 nm in waterige oplossing bij pH 7

Beschrijving

Rood poeder of korrelmateriaal

Eigenschappen

A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 526 nm bij pH 7
B. Rode oplossing in water	

Zuiverheid

Anorganische jodiden berekend als natriumjodide	Niet meer dan 0,1 %
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen (behalve fluoresceïne)	Niet meer dan 4,0 %
Fluoresceïne	Niet meer dan 20 mg/kg
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
Tri-joodresorcinol	Niet meer dan 0,2 %
2-(2,4-Dihydroxy-3,5-dijoodbenzoyl)-benzoëzuur	Niet meer dan 0,2 %
Met ether extraheerbaar materiaal	Uit een oplossing met pH van 7 tot 8, niet meer dan 0,2 %
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

Aluminiumlakken
De methode met in zoutzuur onoplosbaar materiaal kan niet worden gebruikt. Deze wordt uitsluitend voor deze kleurstof vervangen door de bepaling van de hoeveelheid in natriumhydroxide onoplosbaar materiaal, die niet meer dan 0,5 % mag bedragen

E 128 — ROOD 2G

Synoniem

CI Food Red 10, Azogeranine

Definitie

Rood 2G bestaat in hoofdzaak uit dinatrium-8-aceetamido-1-hydroxy-2-fenylazo-3,6-naftaleendisulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Rood 2G wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan

Klasse

Monoazo

Colour Index-nummer

18050

Einecs-nummer

223-098-9

Scheikundige benaming

Dinatrium-8-aceetamido-2-fenylazo-1-hydroxy-3,6-naftaleendisulfonaat

Brutoformule

 $C_{18}H_{13}N_3Na_2O_8S_2$

Molecuulgewicht

509,43

Gehalte

Niet minder dan 80 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout

 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 620 bij ca. 532 nm in waterige oplossing
Beschrijving

Rood poeder of korrelmateriaal

Eigenschappen

A. Spectrometrie

Maximum in water bij ca. 532 nm

B. Rode oplossing in water

Zuiverheid

In water onoplosbaar materiaal

Niet meer dan 0,2 %

Secundaire kleurstoffen

Niet meer dan 2,0 %

Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:

5-Acetamido-4-hydroxy-2,7-naftaleendisulfonzuur

5-Amino-4-hydroxy-2,7-naftaleendisulfonzuur

} Totaal niet meer dan 0,5 %

Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen

Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)

Met ether extraheerbaar materiaal

Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 129 — ALLURAROOD AC

Synoniem

CI Food Red 17

Definitie

Allurarood AC bestaat in hoofdzaak uit dinatrium-2-hydroxy-1-(2-methoxy-5-methyl-4-sulfonato-fenylazo)-6-naftaleensulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Allurarood AC wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan

Klasse

Monoazo

Colour Index-nummer

16035

Einecs-nummer	247-368-0
Scheikundige benaming	Dinatrium-2-hydroxy-1-(2-methoxy-5-methyl-4-sulfonatofenylazo)-6-naftaleen-sulfonaat
Brutoformule	$C_{18}H_{14}N_2Na_2O_8S_2$
Molecuulgewicht	496,42
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 540 bij ca. 504 nm in waterige oplossing bij pH 7
Beschrijving	Donkerrood poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 504 nm
B. Rode oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 3,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
6-Hydroxy-2-naftaleensulfonzuur, natriumzout	Niet meer dan 0,3 %
4-Amino-5-methoxy-2-methyl-benzeensulfonzuur	Niet meer dan 0,2 %
6,6-Oxybis-(2-naftaleensulfonzuur)-dinatriumzout	Niet meer dan 1,0 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Uit een oplossing met pH 7, niet meer dan 0,2 %
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 131 — PATENTBLAUW V

Synoniem

CI Food Blue 5

Definitie

Patentblauw V bestaat in hoofdzaak uit het calcium- of natriumzout van het inwendig zout van 4-[α -(4-diethylaminofenyl)-5-hydroxy-2,4-disulfofenyl-methylideen]-2,5-cyclohexadien-1-ylideen)-diethylammoniumhydroxide en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat en/of calciumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Het kaliumzout is eveneens toegestaan

Klasse

Triarylmethaan

Colour Index-nummer

42051

Einecs-nummer

222-573-8

Scheikundige benaming

Calcium- of natriumzout van het inwendig zout van 4-[α -(4-diethylaminofenyl)-5-hydroxy-2,4-disulfofenyl-methylideen]-2,5-cyclohexadien-1-ylideen)-diethylammoniumhydroxide

BrutoformuleCalciumverbinding: $(C_{27}H_{31}N_2O_7S_2)_2Ca$ Natriumverbinding: $C_{27}H_{31}N_2O_7S_2Na$

Molecuulgewicht	Calciumverbinding: 579,72 Natriumverbinding: 582,67
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 000 bij ca. 638 nm in waterige oplossing bij pH 5
Beschrijving	Donkerblauw poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij 638 nm bij pH 5
B. Blauwe oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 2,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
3-Hydroxybenzaldehyde	} Totaal niet meer dan 0,5 %
3-Hydroxybenzoëzuur	
3-Hydroxy-4-sulfobenzoëzuur	
N,N-Diethylaminobenzeen-sulfonzuur	
Leucobase	Niet meer dan 4,0 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Uit een oplossing met pH 5, niet meer dan 0,2 %
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 132 — INDIGOTINE, INDIGO-KARMIJN

Synoniem	CI Food Blue
Definitie	Indigotine bestaat in hoofdzaak uit een mengsel van dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bisindolylideen-5,5'-disulfonaat en dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bisindolylideen-5,7'-disulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Indigotine wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan
Klasse	Indigoïde
Colour Index-nummer	73015
Einecs-nummer	212-728-8
Scheikundige benaming	Dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bisindolylideen-5,5'-disulfonaat
Brutoformule	$C_{16}H_8N_2Na_2O_8S_2$
Molecuulgewicht	466,36
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout Dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bisindolylideen-5,7'-disulfonaat: niet meer dan 18 % $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 480 bij ca. 610 nm in waterige oplossing

Beschrijving	Donkerblauw poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 610 nm
B. Blauwe oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Met uitzondering van dinatrium-3,3'-dioxo-2,2'-bisindolylideen-5,7'-disulfonaat: niet meer dan 1,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
Isatine-5-sulfonzuur	} Totaal niet meer dan 0,5 %
5-Sulfoantranilzuur	
Antranilzuur	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arsen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 133 — BRILJANTBLAUW FCF

Synoniem	CI Food Blue 2
Definitie	Briljantblauw FCF bestaat in hoofdzaak uit dinatrium- α -[4-(N-ethyl-3-sulfonatobenzylamino)fenyl]- α -[4-(N-ethyl-3-sulfonatobenzylamino)-2,5-cyclohexadienylideen]tolueen-2-sulfonaat en de isomeren daarvan en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen
	Briljantblauw FCF wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan
Klasse	Triarylmethaan
Colour Index-nummer	42090
Einecs-nummer	223-339-8
Scheikundige benaming	Dinatrium- α -[4-(N-ethyl-3-sulfonatobenzylamino)fenyl]- α -[4-N-ethyl-3-sulfonatobenzylamino)-2,5-cyclohexadienylideen]tolueen-2-sulfonaat
Brutoformule	$C_{37}H_{34}N_2Na_2O_9S_3$
Molecuulgewicht	792,84
Gehalte	Niet minder dan 85 % totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 630 bij ca. 630 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Roodblauw poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 630 nm
B. Blauwe oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 6,0 %

Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:

Som van 2-, 3- en 4-formylbenzeensulfonazuren	Niet meer dan 1,5 %
3-(N-ethyl-4-sulfofenylamino)-methylbenzeensulfonzuur	Niet meer dan 0,3 %
Leucobase	Niet meer dan 5,0 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % bij pH 7
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 140 (i) — CHLOROFYLLEN

Synoniem

CI Natural Green 3, magnesiumchlorofyl, magnesiumfeofytine

Definitie

Chlorofyllen worden verkregen door oplosmiddelextractie van natuurlijke stammen van eetbaar plantaardig materiaal, gras, luzerne en netel. Tijdens de verwijdering van het oplosmiddel kan het van nature aanwezige, gecoördineerde magnesium geheel of gedeeltelijk van de chlorofyllen worden verwijderd en aldus leiden tot de overeenkomstige feofytinen. De voornaamste kleurstoffen zijn de feofytinen en magnesiumchlorofyllen. Het geëxtraheerde product, waaruit het oplosmiddel is verwijderd, bevat andere pigmenten zoals carotenoiden alsmede van het uitgangsmateriaal afgeleide oliën, vetten en wassen. Voor de extractie mogen slechts de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: aceton, methylethylketon, dichloormethaan, kooldioxide, methanol, ethanol, 2-propanol en hexaan

Klasse	Porfyryne
Colour Index-nummer	75810
Einecs-nummer	Chlorofyllen: 215-800-7; chlorofyl a: 207-536-6; chlorofyl b: 208-272-4
Scheikundige benaming	De belangrijkste kleurstoffen zijn Ftyl-(1 3 ² R,17S,18S)-3-(8-ethyl-1 3 ² -methoxycarbonyl-2,7,12,18-tetramethyl-13'-oxo-3-vinyl-1 3 ¹ -1 3 ² -17,18-tetrahydrocyclopenta[at]porfyryne-17-yl)propionaat (Feofytine a), of als het magnesiumcomplex (Chlorofyl a) Ftyl-(1 3 ² R,17S,18S)-3-(8-ethyl-7-formyl-1 3 ² -methoxycarbonyl-2,12,18-trimethyl-13'-oxo-3-vinyl-1 3 ¹ -1 3 ² -17,18-tetrahydrocyclopenta[at]porfyryne-17-yl)propionaat (Feofytine b), of als het magnesiumcomplex (Chlorofyl b)
Brutoformule	Chlorofyl a, magnesiumcomplex: C ₅₅ H ₇₂ MgN ₄ O ₅ Chlorofyl a: C ₅₅ H ₇₄ N ₄ O ₅ Chlorofyl b (magnesiumcomplex): C ₅₅ H ₇₀ MgN ₄ O ₆ Chlorofyl b: C ₅₅ H ₇₂ N ₄ O ₆
Molecuulgewicht	Chlorofyl a, magnesiumcomplex: 893,51 Chlorofyl a: 871,22 Chlorofyl b, magnesiumcomplex: 907,49 Chlorofyl b: 885,20
Gehalte	Totaal aan gecombineerde chlorofyllen en de magnesiumcomplexen daarvan niet minder dan 10 % E _{1 cm} ^{1 %} 700 bij ca. 409 nm in chloroform

Beschrijving	Wasachtige vaste stof, van kleur verlopend van olijfgroen tot donkergroen, afhankelijk van het gehalte aan gecoördineerd magnesium
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in chloroform bij ca. 409 nm
Zuiverheid	
Oplosmiddelresiduen	Aceton Methylethylketon Methanol Ethanol 2-Propanol Hexaan Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
Arseen	Dichloormethaan: Niet meer dan 10 mg/kg Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 140 (ii) — CHLOROFYLLINEN

Synoniem	CI Natural Green 5, natriumchlorofylline, kaliumchlorofylline
Definitie	De alkalizouten van chlorofyllinen worden verkregen door verzeping van een oplosmiddelextract van natuurlijke stammen van eetbaar plantaardig materiaal, gras, luzerne en netel. Met de verzeping worden de methyl- en fytol-estergroepen verwijderd en kan de cyclopentenylring gedeeltelijk worden gesplitst. De zuurgroepen worden geneutraliseerd, zodat er zouten van kalium en/of natrium ontstaan Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: aceton, methylethylketon, dichloormethaan, kooldioxide, methanol, ethanol, 2-propanol en hexaan
Klasse	Porfyriene
Colour Index-nummer	75815
Einecs-nummer	287-483-3
Scheikundige benaming	De voornaamste kleurstoffen in de zuurvorm zijn: — 3-(10-Carboxylato-4-ethyl-1,3,5,8-tetramethyl-9-oxo-2-vinyl-7-forbinyloxy)propionaat (Chlorofylline a) en — 3-(10-Carboxylato-4-ethyl-3-formyl-1,5,8-trimethyl-9-oxo-2-vinyl-7-forbinyloxy)propionaat (Chlorofylline b) Afhankelijk van de mate van hydrolyse kan de cyclopentenylring gesplitst worden, waardoor een derde carboxylfunctie wordt ingevoerd Magnesiumcomplexen kunnen ook aanwezig zijn
Brutoformule	Chlorofylline a (zuurvorm): $C_{34}H_{34}N_4O_5$ Chlorofylline b (zuurvorm): $C_{34}H_{32}N_4O_6$
Molecuulgewicht	Chlorofylline a: 578,68 Chlorofylline b: 592,66 Het molecuulgewicht kan in beide gevallen 18 Dalton hoger zijn als de cyclopentenylring gesplitst is

Gehalte	Totaal aan chlorofyllinen bedraagt niet minder dan 95 % van het gedurende één uur bij 100 °C gedroogde monster
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 700 bij ca. 405 nm in waterige oplossing bij pH 9
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 140 bij ca. 653 nm in waterige oplossing bij pH 9
Beschrijving	Donkergroen tot blauwzwart poeder
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in waterige fosfaatbuffer bij pH 9 bij ca. 405 nm en ca. 653 nm
Zuiverheid	
Oplosmiddelresiduen	Aceton Methylethylketon Methanol Ethanol 2-Propanol Hexaan Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
	Dichloormethaan: Niet meer dan 10 mg/kg
Arsen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 141 (i) — KOPERCOMPLEXEN VAN CHLOROFYLLEN

Synoniem	CI Natural Green 3, koperchlorofyl, koperfeofytine
Definitie	Koperchlorofyllen worden verkregen door toevoeging van een koperzout aan de stof die wordt verkregen door oplosmiddelextractie uit natuurlijke stammen van eetbaar plantaardig materiaal, gras, luzerne en netel. Het product waaruit het oplosmiddel is verwijderd, bevat andere pigmenten zoals carotenoiden alsmede van het uitgangsmateriaal afgeleide oliën, vetten en wassen. De voornaamste kleurstoffen zijn de koperfeofytinen. Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: aceton, methylethylketon, dichloormethaan, kooldioxide, methanol, ethanol, 2-propanol en hexaan
Klasse	Porfyryne
Colour Index-nummer	75815
Einecs-nummer	Koperchlorofyl a: 239-830-5; koperchlorofyl b: 246-020-5
Scheikundige benaming	[Fytyl(13²R,17S,18S)-3-(8-ethyl-13²-methoxycarbonyl-2,7,12,18-tetramethyl-13'-oxo-3-vinyl-13¹-13²-17,18-tetrahydrocyclopenta[at]porfyryne-17-yl)propionaat]-koper (II) (Koperchlorofyl a) [Fytyl(13²R,17S,18S)-3-(8-ethyl-7-formyl-13²-methoxycarbonyl-2,12,18-trimethyl-13'-oxo-3-vinyl-13¹-13²-17,18-tetrahydrocyclopenta[at]porfyryne-17-yl)propionaat]-koper (II) (Koperchlorofyl b)
Brutoformule	Koperchlorofyl a: C₅₅H₇₂Cu N₄O₅ Koperchlorofyl b: C₅₅H₇₀Cu N₄O₆
Molecuulgewicht	Koperchlorofyl a: 932,75 Koperchlorofyl b: 946,73
Gehalte	Totaal gehalte aan koperchlorofyllen bedraagt niet minder dan 10 % 1. Koperchlorofyla: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 540 bij ca. 422 nm in chloroform 2. Koperchlorofyla: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 300 bij ca. 652 nm in chloroform

Beschrijving	Wasachtige vaste stof, van kleur uiteenlopend van blauwgroen tot donkergroen, afhankelijk van het uitgangsmateriaal							
Eigenschappen								
Spectrometrie	Maximum in chloroform bij ca. 422 nm en bij ca. 652 nm							
Zuiverheid								
Oplosmiddelresiduen	<table> <tr> <td>Aceton</td><td rowspan="6">} Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd</td></tr> <tr> <td>Methylethylketon</td></tr> <tr> <td>Methanol</td></tr> <tr> <td>Ethanol</td></tr> <tr> <td>2-Propanol</td></tr> <tr> <td>Hexaan</td></tr> </table>	Aceton	} Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd	Methylethylketon	Methanol	Ethanol	2-Propanol	Hexaan
Aceton	} Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd							
Methylethylketon								
Methanol								
Ethanol								
2-Propanol								
Hexaan								
	Dichloormethaan: Niet meer dan 10 mg/kg							
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg							
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg							
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg							
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg							
Koperionen	Niet meer dan 200 mg/kg							
Totaal koper	Niet meer dan 8,0 % van het totaal aan koperfeofytinen							

E 141 (ii) — KOPERCOMPLEXEN VAN CHLOROFYLLINEN

Synoniem	Natriumkoperchlorofylline, kaliumkoperchlorofylline, CI Natural Green 5
Definitie	De alkalimetaalzouten van koperchlorofyllinen worden verkregen door toevoeging van koper aan het door verzeeping van een oplosmiddelextract van natuurlijke stammen van eetbaar plantaardig materiaal, gras, luzerne en netel verkregen product. Met de verzeeping worden de methyl- en fytol-estergroepen verwijderd en kan de cyclopentenylring gedeeltelijk worden gesplitst. Na toevoeging van koper aan de gezuiverde chlorofyllinen worden de zuurgroepen geneutraliseerd, zodat er zouten van kalium en/of natrium ontstaan Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: aceton, methylethylketon, dichloormethaan, kooldioxide, methanol, ethanol, 2-propanol en hexaan
Klasse	Porfyryne
Colour Index-nummer	75815
Einecs-nummer	
Scheikundige benaming	De belangrijkste kleurstoffen in de zuurvorm zijn: 3-(10-Carboxylato-4-ethyl-1,3,5,8-tetramethyl-9-oxo-2-vinyl-7-forbiny)propionaat, kopercomplex (Koperchlorofylline a) en 3-(10-Carboxylato-4-ethyl-3-formyl-1,5,8-trimethyl-9-oxo-2-vinyl-7-forbiny)propionaat, kopercomplex (Koperchlorofylline b)
Brutoformule	Koperchlorofylline a (zuurvorm): $C_{34}H_{32}Cu N_4O_5$ Koperchlorofylline b (zuurvorm): $C_{34}H_{30}Cu N_4O_6$
Molecuulgewicht	Koperchlorofylline a: 640,20 Koperchlorofylline b: 654,18 Elk van beide kan met 18 Dalton zijn verhoogd wanneer de cyclopentenylring geplitst is

Gehalte	Totaal aan koperchlorofyllinen bedraagt niet minder dan 95 % van het gedurende één uur bij 100 °C gedroogde monster
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 565 bij ca. 405 nm in waterige fosfaatbuffer bij pH 7,5
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 145 bij ca. 630 nm in waterige fosfaatbuffer bij pH 7,5
Beschrijving	Donkergroen tot blauwzwart poeder
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in waterige fosfaatbuffer bij pH 7,5 bij ca. 405 nm en ca. 630 nm
Zuiverheid	
Oplosmiddelresiduen	Aceton Methylethylketon Methanol Ethanol 2-Propanol Hexaan Niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
	Dichloormethaan: Niet meer dan 10 mg/kg
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Koperionen	Niet meer dan 200 mg/kg
Totaal koper	Niet meer dan 8,0 % van het totaal aan koperchlorofyllinen

E 142 — GROEN S

Synoniem

CI Food Green 4, Briljantgroen BS

Definitie

Groen S bestaat in hoofdzaak uit natrium-N-[4-[[4-dimethylamino)fenyl] (2-hydroxy-3,6-disulfo-1-naftalenyl)-methyleen]cyclohexa-2,5-dieen-1-ylideen]-N-methylmethanaminium en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen

Groen S wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn eveneens toegestaan

Klasse	Triarylmethaan
Colour Index-nummer	44090
Einecs-nummer	221-409-2
Scheikundige benaming	Natrium-N-[4-[[4-(dimethylamino)fenyl](2-hydroxy-3,6-disulfo-1-naftalenyl)-methyleen]cyclohexa-2,5-dieen-1-ylideen]-N-methylmethanaminium Natrium-5-[4-dimethylamino-α-(4-dimethyliminio-2,5-cyclohexadienylideen) benzyl]-6-hydroxy-7-sulfonato-2-naftaleen-sulfonaat (alternatieve benaming)
Brutoformule	$C_{27}H_{25}N_2NaO_7S_2$
Molecuulgewicht	576,63
Gehalte	Niet minder dan 80 % totaal aan kleurstoffen berekend als natriumzout
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 1 720 bij ca. 632 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Donkerblauw of donkergroen poeder of korrelmateriaal
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 632 nm

B. Blauwe of groene oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 1,0 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4,4'-Bis(dimethylamino)-benzhydrylalcohol	Niet meer dan 0,1 %
4,4'-Bis(dimethylamino)-benzofenon	Niet meer dan 0,1 %
3-Hydroxy-2,7-naftaleen-disulfonzuur	Niet meer dan 0,2 %
Leucobase	Niet meer dan 5,0 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arsen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 150 a — GEWONE KARAMEL

Definitie	Gewone karamel wordt bereid door beheerste hittebehandeling van koolhydraten (in de handel verkrijgbare voedingszoetstoffen van levensmiddelenkwaliteit gevormd door de monomeren glucose en fructose en/of de polymeren daarvan, bij voorbeeld glucosesiropen, sucrose, invertsiropen en dextrose). De bij de hittebehandeling optredende karamelisering kan worden bevorderd door middel van zuren, basen en zouten, met uitzondering van ammoniumverbindingen en sulfieten
Einecs-nummer	232-435-9
Beschrijving	Donkerbruine tot zwarte vloeistoffen of vaste stoffen
Zuiverheid	
Met DEAE-cellulose gebonden kleurstof	Niet meer dan 50 %
Met fosforylcellulose gebonden kleurstof	Niet meer dan 50 %
Kleurintensiteit ⁽¹⁾	0,01-0,12
Totaal stikstof	Niet meer dan 0,1 %
Totaal zwavel	Niet meer dan 0,2 %
Arsen	Niet meer dan 1 mg/kg
Lood	Niet meer dan 2 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 25 mg/kg

⁽¹⁾ De kleurintensiteit is gedefinieerd als de extinctie van een oplossing van 0,1 % (m/v) van vaste karamelbestanddelen in water in een cel van 1 cm bij 610 nm.

E 150 b — ALKALISULFIETKARAMEL

Definitie	Alkalisulfietkaramel wordt bereid door beheerste hittebehandeling van koolhydraten (in de handel verkrijgbare voedingszoetstoffen van levensmiddelenkwaliteit gevormd door de monomeren glucose en fructose en/of de polymeren daarvan, bij voorbeeld glucosesiropen, sucrose, invertsiropen en dextrose) met of zonder zuur of base en in aanwezigheid van sulfietverbindingen (zwavelig-zuur, kaliumsulfiet, kaliumbisulfiet, natriumsulfiet en natriumbisulfiet)
Einecs-nummer	232-435-9
Beschrijving	Donkerbruine tot zwarte vloeistoffen of vaste stoffen
Zuiverheid	
Met DEAE-cellulose gebonden kleurstof	Meer dan 50 %
Kleurintensiteit ⁽¹⁾	0,05-0,13
Totaal stikstof	Niet meer dan 0,3 % ⁽²⁾
Zwavedioxide	Niet meer dan 0,2 % ⁽²⁾
Totaal zwavel	0,3-3,5 % ⁽²⁾
Met DEAE-cellulose gebonden zwavel	Meer dan 40 %
Extinctieverhouding van met DEAE-cellulose gebonden kleurstof	19-34
Extinctieverhouding (A 280/560)	Hoger dan 50
Arseen	Niet meer dan 1 mg/kg
Lood	Niet meer dan 2 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 25 mg/kg

E 150 c — AMMONIAKKARAMEL

Definitie	Ammoniakkarameel wordt bereid door beheerste hittebehandeling van koolhydraten (in de handel verkrijgbare voedingszoetstoffen van levensmiddelenkwaliteit gevormd door de monomeren glucose en fructose en/of de polymeren daarvan, bij voorbeeld glucosesiropen, sucrose, invertsiropen en dextrose) met of zonder zuur of base en in aanwezigheid van ammoniumverbindingen (ammoniumhydroxide, ammoniumcarbonaat, ammoniumbicarbonaat en ammoniumfosfaat). Er mogen geen sulfietverbindingen worden gebruikt
Einecs-nummer	232-435-9
Beschrijving	Donkerbruine tot zwarte vloeistoffen of vaste stoffen
Zuiverheid	
Met DEAE-cellulose gebonden kleurstof	Niet meer dan 50 %
Met fosforylcellulose gebonden kleurstof	Meer dan 50 %
Kleurintensiteit ⁽¹⁾	0,08-0,36
Ammoniakstikstof	Niet meer dan 0,3 % ⁽²⁾
4-Methylimidazool	Niet meer dan 250 mg/kg ⁽²⁾
2-Acetyl-4-(tetrahydroxybutyl)-imidazool	Niet meer dan 10 mg/kg ⁽²⁾

⁽¹⁾ De kleurintensiteit is gedefinieerd als de extinctie van een oplossing van 0,1 % (m/v) van vaste karamelbestanddelen in water in een cel van 1 cm bij 610 nm.

⁽²⁾ Uitgedrukt op basis van kleurequivalent, d.w.z. een product met een kleurintensiteit van 0,1 extinctie eenheden.

Totaal zwavel	Niet meer dan 0,2 % ⁽¹⁾
Totaal stikstof	0,7-3,3 % ⁽¹⁾
Extinctieverhouding van met fosforylcellulose gebonden kleurstof	13-35
Arseen	Niet meer dan 1 mg/kg
Lood	Niet meer dan 2 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 25 mg/kg

E 150 d — SULFIETAMMONIAKKARAMEL

Definitie	Sulfietammoniakaramel wordt bereid door beheerste hittebehandeling van koolhydraten (in de handel verkrijgbare voedingszoetstoffen van levensmiddelenkwaliteit gevormd door de monomeren glucose en fructose en/of de polymeren daarvan, bij voorbeeld glucosesiropen, sucrose, invertsiropen en dextrose) met of zonder zuur of base en in aanwezigheid van ammoniumverbindingen (zwaveligzuur, kaliumsulfiet, kaliumbisulfiet, natriumsulfiet, natriumbisulfiet, ammoniumhydroxide, ammoniumcarbonaat, ammoniumbicarbonaat, ammoniumfosfaat, ammoniumsulfaat, ammoniumsulfiet en ammoniumbisulfiet)
Einecs-nummer	232-435-9
Beschrijving	Donkerbruine tot zwarte vloeistoffen of vaste stoffen
Zuiverheid	
Met DEAE-cellulose gebonden kleurstof	Meer dan 50 %
Kleurintensiteit ⁽²⁾	0,10-0,60
Ammoniakstikstof	Niet meer dan 0,6 % ⁽¹⁾
Zwavedioxide	Niet meer dan 0,2 % ⁽¹⁾
4-Methylimidazool	Niet meer dan 250 mg/kg ⁽¹⁾
Totaal stikstof	0,3-1,7 % ⁽¹⁾
Totaal zwavel	0,8-2,5 % ⁽¹⁾
Verhouding stikstof/zwavel van alcoholneerslag	0,7-2,7
Extinctieverhouding van alcoholneerslag ⁽³⁾	8-14
Extinctieverhouding (A _{280/560})	Niet meer dan 50
Arseen	Niet meer dan 1 mg/kg
Lood	Niet meer dan 2 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 25 mg/kg

E 151 — BRILJANTZWART BN, ZWART PN

Synoniem	CI Food Black 1
-----------------	-----------------

⁽¹⁾ Uitgedrukt op basis van kleurequivalent, d.w.z. een product met een kleurintensiteit van 0,1 extinctie eenheden.

⁽²⁾ De kleurintensiteit is gedefinieerd als de extinctie van een oplossing van 0,1 % (m/v) van vaste karamelbestanddelen in water in een cel van 1 cm bij 610 nm.

⁽³⁾ Extinctieverhouding van alcoholneerslag is gedefinieerd als de extinctie van het neerslag bij 280 nm gedeeld door de extinctie bij 560 nm (cel van 1 cm).

Definitie	Briljantzwart BN bestaat hoofdzakelijk uit tetranatrium-4-aceetamido-5-hydroxy-6-[7-sulfonato-4-(4-sulfonatofenylazo)-1-naftylazo]-1,7-naftaleendisulfonaat en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als belangrijkste kleurloze componenten
	Briljantzwart BN is beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan
Klasse	Bisazo
Colour Index-nummer	28440
Einecs-nummer	219-746-5
Scheikundige benaming	Tetranatrium-4-aceetamido-5-hydroxy-6-[7-sulfonato-4-(4-sulfonatofenylazo)-1-naftylazo]-1,7-naftaleendisulfonaat
Brutoformule	$C_{28}H_{17}N_5Na_4O_{14}S_4$
Molecuulgewicht	867,69
Gehalte	Niet minder dan 80 % totaal aan kleurstoffen berekend als natriumzout
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 530 bij ca. 570 nm in waterige oplossing
Beschrijving	Zwart poeder of zwarte korrels
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water bij ca. 570 nm
B. Zwartblauwe oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 10 % (uitgedrukt als pigmentgehalte)
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aceetamido-5-hydroxy-1,7-naftaleen-disulfonzuur	} In totaal niet meer dan 0,8 %
4-Amino-5-hydroxy-1,7-naftaleen-disulfonzuur	
8-Amino-2-naftaleensulfonzuur	
4,4'-Diazoaminobis (benzeensulfonzuur)	
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % onder neutrale omstandigheden
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 153 — CARBO MEDICINALIS

Synoniem Carbo vegetabilis

Definitie Carbo medicinalis wordt verkregen door verkoling van plantaardig materiaal zoals hout, celluloseresten, turf en kokosnootdoppen en andere doppen. De grondstof wordt bij hoge temperaturen verkoold. Het bestaat hoofdzakelijk uit fijn verdeelde koolstof. Het kan geringe hoeveelheden stikstof, waterstof en zuurstof bevatten. Na de bereiding kan aan het product wat vocht zijn geabsorbeerd

Colour Index-nummer	77266
Einecs-nummer	215-609-9
Scheikundige benaming	Koolstof
Brutoformule	C
Molecuulgewicht	12,01
Gehalte	Niet minder dan 95 % koolstof op basis van watervrij en asvrij gehalte
Beschrijving	Zwart poeder, geurloos en smaakloos
Eigenschappen	
A. Oplosbaarheid	Onoplosbaar in water en organische oplosmiddelen
B. Verbranding	Indien verhit tot roodkleuring, verbrandt het langzaam zonder vlam
Zuiverheid	
As (totaal)	Niet meer dan 4,0 % (ontbrandingstemperatuur 625 °C)
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg
Polyaromatische koolwaterstof-fen	Het extract dat wordt verkregen door 1 g van het product in een apparaat voor continu-extractie met 10 g zuiver cyclohexaan te extraheren, moet kleurloos zijn. De intensiteit van de fluorescentie van het extract in UV-licht mag niet hoger zijn dan die van een oplossing van 0,100 mg kininesulfaat in 1 000 ml 0,01 M zwavelzuur
Verlies bij drogen	Niet meer dan 12 % (vier uur bij 120 °C)
In alkali oplosbare stof	Het filtraat dat wordt verkregen door 2 g van het monster te koken met 20 ml 1 N natriumhydroxide en te filtreren, moet kleurloos zijn

E 154 — BRUIN FK

Synoniem

CI Food Brown 1

Definitie

Bruin FK bestaat in hoofdzaak uit een mengsel van:

- I. natrium-4-(2,4-diaminofenylazo)benzeensulfonaat
 - II. natrium-4-(4,6-diamino-m-tolylazo)benzeensulfonaat
 - III. dinatrium-4,4'-(4,6-diamino-1,3-fenyleenbisazo)bis(benzeensulfonaat)
 - IV. dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-1,3-fenyleenbisazo)bis(benzeensulfonaat)
 - V. dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-5-methyl-1,3-fenyleenbisazo)bis(benzeensulfonaat)
 - VI. trinatrium-4,4',4''-(2,4-diaminobenzeen-1,3,5-trisazo)tris(benzeensulfonaat)
- en secundaire kleurstoffen en verder uit water, natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen
- Bruin FK wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan.

Klasse

Azo (mengsel van mono-, bis- en trisazo-kleurstoffen)

Einecs-nummer

Scheikundige benaming	Mengsel van: I. natrium-4-(2,4-diaminofenylazo)benzeensulfonaat II. natrium-4-(4,6-diamino-m-tolylazo)benzeensulfonaat III. dinatrium-4,4'-(4,6-diamino-1,3-fenyleenbisazo)bis(benzeensulfonaat) IV. dinatrium-4,4'-(2,4-diamino-1,3-fenyleenbisazo)bis(benzeensulfonaat) V. disodium 4,4'-(2,4-diamino-5-methyl-1,3-phenylenebisazo)di (benzenesulfonat) VI. trinatrium-4,4',4''-(2,4-diaminobenzeen-1,3,5-trisazo)tris(benzeensulfonaat)
Brutoformule	I. $C_{12}H_{11}N_4NaO_3S$ II. $C_{13}H_{13}N_4NaO_3S$ III. $C_{18}H_{14}N_6Na_2O_6S_2$ IV. $C_{18}H_{14}N_6Na_2O_6S_2$ V. $C_{19}H_{16}N_6Na_2O_6S_2$ VI. $C_{24}H_{17}N_8Na_3O_9S_3$
Molecuulgewicht	I. 314,30 II. 328,33 III. 520,46 IV. 520,46 V. 534,47 VI. 726,59
Gehalte	Niet minder dan 70 % totaal aan kleurstoffen Van het totaal aan aanwezige kleurstoffen mogen de hoeveelheden van de bestanddelen de volgende maxima niet overschrijden: I. 26 % II. 17 % III. 17 % IV. 16 % V. 20 % VI. 16 %
Beschrijving	Roodbruin poeder of roodbruine korrels
Eigenschappen	
Oranjeroodachtige oplossing	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 3,5 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Aminobenzeensulfonzuur	Niet meer dan 0,7 %
m-Fenyleendiamine en 4-methyl-m-fenyleendiamine	Niet meer dan 0,35 %
Andere niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen dan m-fenyleendiamine en 4-methyl-m-fenyleendiamine	Niet meer dan 0,007 % (berekend als aniline)

Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % uit een oplossing met pH 7
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 155 — BRUIN HT	
Synoniem	CI Food Brown 3
Definitie	Bruin HT bestaat in hoofdzaak uit dinatrium-4,4'-(2,4-dihydroxy-5-hydroxymethyl-1,3-fenyleenbisazo)bis(1-naftaleensulfonaat) en secundaire kleurstoffen met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Bruin HT wordt beschreven als het natriumzout. Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan
Klasse	Bisazo
Colour Index-nummer	20285
Einecs-nummer	224-924-0
Scheikundige benaming	Dinatrium-4,4'-(2,4-dihydroxy-5-hydroxymethyl-1,3-fenyleenbisazo)bis(1-naftaleensulfonaat)
Brutoformule	$C_{27}H_{18}N_4Na_2O_9S_2$
Molecuulgewicht	652,57
Gehalte	Niet minder dan 70 % totaal aan kleurstoffen uitgedrukt in het natriumzout $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 403 bij ca. 460 nm in waterige oplossing bij pH 7
Beschrijving	Roodbruin poeder of roodbruine korrels
Eigenschappen	
A. Spectrometrie	Maximum in water met pH 7 bij ca. 460 nm
B. Bruine oplossing in water	
Zuiverheid	
In water onoplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 %
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 10 % (dunnelaagchromatografie)
Andere organisch verbindingen dan kleurstoffen:	
4-Amino-1-naftaleensulfonzuur	Niet meer dan 0,7 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % uit een oplossing met pH 7
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 160a (i) GEMENGDE CAROTENEN

1. *Plant aardige caroten en*

Synoniemen	CI Food Orange 5
-------------------	------------------

Definitie

Gemengde carotenen worden verkregen door oplosmiddelextractie van natuurlijke soorten eetbare gewassen, wortelen, plantaardige oliën, gras, alfalfa (luzerne) en brandnetel.

De kleur is hoofdzakelijk afkomstig van carotenoiden, waarvan β -caroteen het merendeel uitmaakt. α -, g-caroteen en andere pigmenten kunnen aanwezig zijn. Naast de kleurpigmenten kan de stof van nature in het uitgangsmateriaal aanwezige oliën, vetten en wassen bevatten.

Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: aceton, methylethylketon, methanol, ethanol, propaan-2-ol, hexaan ⁽¹⁾, dichloormethaan en koolstofdioxide.

Klasse

Carotenoïde

Colour Index-nummer

75130

Einecs-nummer

230-636-6

Brutoformule

 β -caroteen: $C_{40}H_{56}$

Molecuulgewicht

 β -caroteen: 536,88

Gehalte

Het gehalte aan caroteen (uitgedrukt in β -caroteen) bedraagt minimaal 5 %. Voor producten die door extractie van plantaardige oliën verkregen zijn: minimaal 0,2 % in voedingsvet.

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 bij ca. 440-457 nm in cyclohexaan.

Eigenschappen

Spectrometrie

Maximum in cyclohexaan bij 440-457 nm en 470-486 nm.

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen

Aceton

Methylethylketon

Methanol

Propaan-2-ol

Hexaan

Ethanol

Maximaal 50 mg/kg, afzonderlijk of in combinatie

Dichloormethaan Maximaal 10 mg/kg

Lood

Maximaal 5 mg/kg.

2. Caroteen uit algen**Synoniemen**

CI Food Orange 5

Definitie

Gemengde carotenen kunnen ook worden verkregen uit natuurlijke stammen van de alg *Dunaliella salina*, die in grote zoutmeren in Whyalla in Zuid-Australië wordt gekweekt. β -caroteen wordt met behulp van een etherische olie geëxtraheerd. Het preparaat is een suspensie in spijsolie (20-30 %). De verhouding trans/cis-isomeren ligt tussen 50/50 en 71/29.

De kleur is hoofdzakelijk afkomstig van carotenoiden, waarvan β -caroteen het merendeel uitmaakt. α -Caroteen, luteïne, zeaxanthine en β -cryptoxanthine kunnen aanwezig zijn. Naast de kleurpigmenten kan de stof van nature in het uitgangsmateriaal aanwezige oliën, vetten en wassen bevatten.

Klasse

Carotenoïde

Colour Index-nummer

75130

Einecs-nummer

230-636-6

Brutoformule

 β -caroteen: $C_{40}H_{56}$

Molecuulgewicht

 β -caroteen: 536,88

Gehalte

Het gehalte aan caroteen (uitgedrukt in β -caroteen) bedraagt minimaal 20 %.

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 bij ca. 440-457 nm in cyclohexaan.

Eigenschappen

Spectrometrie

Maximum in cyclohexaan bij 440-457 nm en 474-486 nm.

⁽¹⁾ Maximaal 0,05 volumepercent benzeen.

Zuiverheid

Natuurlijke tocoferolen in
spijsolie

Maximaal 0,3 %

Lood

Maximaal 5 mg/kg.

E 160a (ii) BÈTA-CAROTEEN**1. Bèta-caroteen****Synoniemen**

CI Food Orange 5

Definitie

Deze specificaties zijn voornamelijk van toepassing op het all-transisomeer van β -caroteen, samen met kleine hoeveelheden van andere carotenoiden. Verdunde en gestabiliseerde preparaten kunnen een andere verhouding trans/cis-isomeren hebben.

Klasse

Carotenoïde

Colour Index-nummer

40800

Einecs-nummer

230-636-6

Chemische namen

β -caroteen, β,β -caroteen

Brutoformule

$C_{40}H_{56}$

Molecuulgewicht

536,88

Gehalte

Minimaal 96 % van alle kleurstoffen (uitgedrukt als β -caroteen).

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 bij ca. 440-457 nm in cyclohexaan.

Beschrijving

Roodbruine tot rode kristallen of kristallijn poeder.

Eigenschappen

Spectrometrie

Maximum in cyclohexaan bij 453-456 nm.

Zuiverheid

Sulfaatas

Maximaal 0,2 %

Secondeaire kleurstoffen

Andere carotenoiden dan β -caroteen: maximaal 3,0 % van alle kleurstoffen

Lood

Maximaal 2 mg/kg.

2. Bèta-caroteen van Blakeslea trispora**Synoniemen**

CI Food Orange 5

Definitie

Verkregen door een gistingsproces met een mengcultuur van de twee geslachtelijke voortplantingstypes (+) en (–) van natuurlijke stammen van de schimmel *Blakeslea trispora*. Het β -caroteen wordt uit de biomassa geëxtraheerd met behulp van ethylacetaat of isobutylacetaat gevolgd door isopropylalcohol, en vervolgens gekristalliseerd. Het gekristalliseerde product bestaat hoofdzakelijk uit trans- β -caroteen. Door het natuurlijke proces bestaat ongeveer 3 % van het product uit gemengde carotenoiden, hetgeen kenmerkend is voor het product.

Klasse

Carotenoïde

Colour Index-nummer

40800

Einecs-nummer

230-636-6

Chemische namen

β -caroteen, β,β -caroteen

Brutoformule

$C_{40}H_{56}$

Molecuulgewicht

536,88

Gehalte

Minimaal 96 % van alle kleurstoffen (uitgedrukt als β -caroteen).

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 500 bij ca. 440-457 nm in cyclohexaan.

Beschrijving

Rode, roodbruine of paarsviolet kristallen of kristallijn poeder (de kleur hangt af van het gebruikte extractiemiddel en de kristallisatiecondities).

Eigenschappen

Spectrometrie

Maximum in cyclohexaan bij 453-456 nm.

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen	Ethylacetaat Ethanol	Maximaal 0,8 %, afzonderlijk of in combinatie
	Isobutylacetaat: maximaal 1,0 %	
	Isopropylalcohol: maximaal 0,1 %	
Sulfaatas	Maximaal 0,2 %	
Secondaire kleurstoffen	Andere carotenoiden dan β -caroteen: maximaal 3,0 % van alle kleurstoffen	
Lood	Maximaal 2 mg/kg	
Mycotoxinen:		
Aflatoxine B1	Afwezig	
Trichothecene (T2)	Afwezig	
Ochratoxine	Afwezig	
Zearalenon	Afwezig	
Microbiologie:		
Schimmels	Maximaal 100/g	
Gisten	Maximaal 100/g	
<i>Salmonella</i>	Afwezig in 25 g	
<i>Escherichia coli</i>	Afwezig in 5 g	

E 160 b — ANNATTO, BIXINE, NORBIXINE**Synoniem**

C.I. Natural Orange 4

Definitie

Klasse	Carotenoïde
Colour Index-nummer	75120
Einecs-nummer	Annatto: 215-735-4; extract annattozaad: 289-561-2; bixine: 230-248-7
Scheikundige benaming	Bixine: 6'-Methyl-9'-cis-6,6'-diapocaroteen-6,6'-dioaat en 6'-methyl-9'-trans-6,6'-diapocaroteen-6,6'-dioaat Norbixine: 9'-Cis-6,6'-diapocaroteen-6,6'-dizuur en 9'-trans-6,6'-diapocaroteen-6,6'-dizuur
Brutoformule	Bixine: $C_{25}H_{30}O_4$ Norbixine: $C_{24}H_{28}O_4$
Molecuulgewicht	Bixine: 394,51 Norbixine: 380,48

Beschrijving

Roodbruin poeder, of roodbruine suspensie of oplossing

Eigenschappen

Spectrometrie	(Bixine) Maximum in chloroform bij ca. 502 nm
	(Norbixine) Maximum in verdund KOH bij ca. 482 nm

i) <i>Met oplosmiddel geëxtraheerd bixine en norbixine</i>							
Definitie	Bixine wordt bereid door extractie van de buitenste schil van de zaden van de annattoboom (<i>Bixa orellana</i> L.) met een of meer van de volgende oplosmiddelen: aceton, methanol, hexaan, dichloormethaan of kooldioxide, gevolgd door verwijdering van het oplosmiddel. Norbixine wordt bereid door hydrolyse van het geëxtraheerde bixine met waterige loog. Bixine en norbixine kunnen andere uit de annattozaden geëxtraheerde materialen bevatten. Het bixinepoeder bevat verscheidene gekleurde bestanddelen, waarvan veruit de voornaamste bixine is, dat zowel in de cis- als trans-vormen aanwezig kan zijn. Ook kunnen thermische afbraakproducten van bixine aanwezig zijn. Het norbixinepoeder bevat het hydrolyseproduct van bixine, in de vorm van de natrium- of kaliumzouten, als voornaamste kleurstof. Zowel de cis- als de trans-vormen kunnen aanwezig zijn.						
Gehalte	Gehalte van bixinepoeders niet minder dan 75 % carotenoiden totaal, berekend als bixine Gehalte van norbixinepoeders niet minder dan 25 % carotenoiden totaal, berekend als norbixine Bixine: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 bij ca. 502 nm in chloroform Norbixine: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 bij ca. 482 nm in verdund KOH						
Zuiverheid							
Oplosmiddelresiduen	<table> <tr> <td>Aceton</td><td rowspan="3">} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd</td></tr> <tr> <td>Methanol</td></tr> <tr> <td>Hexaan</td></tr> <tr> <td>Dichloormethaan</td><td>: niet meer dan 10 mg/kg</td></tr> </table>	Aceton	} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd	Methanol	Hexaan	Dichloormethaan	: niet meer dan 10 mg/kg
Aceton	} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd						
Methanol							
Hexaan							
Dichloormethaan	: niet meer dan 10 mg/kg						
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg						
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg						
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg						
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg						
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg						
ii) <i>Met loog geëxtraheerde annatto</i>							
Definitie	In water oplosbare annatto wordt bereid door extractie van de buitenste schil van de zaden van de annattoboom (<i>Bixa orellana</i> L.) met waterige loog (natrium- of kalium-hydroxide) In water oplosbare annatto bevat norbixine, het hydrolyseproduct van bixine, in de vorm van de natrium- of kaliumzouten, als voornaamste kleurstof. Zowel de cis- als de trans-vormen kunnen aanwezig zijn						
Gehalte	Niet minder dan 0,1 % totaal aan carotenoiden uitgedrukt in norbixine Norbixine: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 bij ca. 482 nm in verbund KOH						
Zuiverheid							
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg						
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg						
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg						
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg						
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg						

iii) Met olie geëxtraheerde
annatto

Definitie

Annatto-extracten in olie, als oplossing of als suspensie, worden bereid door extractie van de buitenste schil van de zaden van de annattoboom (*Bixa orellana* L.) met eetbare plantaardige spijsolie. Annatto-extract in olie bevat verscheidene gekleurde bestanddelen, waarvan veruit het belangrijkste bixine is dat zowel in de cis- als in de trans-vormen aanwezig kan zijn. Ook kunnen thermische afbraakproducten van bixine aanwezig zijn

Gehalte

Niet minder dan 0,1 % totaal aan carotenoiden uitgedrukt in bixine

Bixine: $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 870 bij ca. 502 nm in chloroform

Zuiverheid

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 160 c — PAPRIKAEXTRACT, CAPSANTHINE, CAPSORUBINE

Synoniem

Paprikatinctuur

Definitie

Paprikaextract wordt verkregen door oplosmiddelextractie van paprikapoeder van natuurlijke stammen, dat bestaat uit de gemalen peulen, met of zonder zaden, van *Capsicum annuum* L., en de voornaamste kleurstoffen van deze specerij bevat. De voornaamste kleurstoffen zijn capsanthine en capsorubine. Zoals bekend is er een grote verscheidenheid aan andere kleurstoffen aanwezig

Bij de extractie mogen alleen de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: methanol, ethanol, aceton, hexaan, dichloormethaan, ethylacetaat en kooldioxide

Klasse

Carotenoiden

Einecs-nummer

Capsanthine: 207-364-1; capsorubine: 207-425-2

Scheikundige benaming

Capsanthine: (3R, 3'S, 5'R)-3,3'-Dihydroxy-β,k-caroteen-6-on

Capsorubine: (3S, 3'S, 5R, 5R')-3,3'-dihydroxy-k,k-caroteen-6,6'-dion

Brutoformule

Capsanthine: $C_{40}H_{56}O_3$

Capsorubine: $C_{40}H_{56}O_4$

Molecuulgewicht

Capsanthine: 584,85

Capsorubine: 600,85

Gehalte

Paprikaextract: niet minder dan 7 % carotenoiden

Capsanthine/Capsorubine: niet minder dan 30 % van het totaal aan carotenoiden

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 100 bij ca. 462 nm in aceton

Beschrijving

Donkerrode viskeuze vloeistof

Eigenschappen

A. Spectrometrie

Maximum in aceton bij ca. 462 nm

B. Kleurreactie

Bij toevoeging van een druppel zwavelzuur aan een druppel monster in twee à drie druppels chloroform ontstaat een diepblauwe kleur

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen

Ethylacetaat

Methanol

Ethanol

Aceton

Hexaan

Dichloormethaan niet meer dan 10 mg/kg

niet meer dan 50 mg/kg,
afzonderlijk of gecombi-
neerd

Capsaïcine	Niet meer dan 250 mg/kg
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 160 d — LYCOPEEN

Synoniem

Natural Yellow 27

Definitie

Lycopen wordt verkregen door oplosmiddelextractie van natuurlijke stammen van rode tomaten (*Lycopersicon esculentum* L.) gevolgd door verwijdering van het oplosmiddel. Slechts de volgende oplosmiddelen mogen worden gebruikt: dichloormethaan, kooldioxide, ethylacetaat, aceton, 2 propanol, methanol, ethanol en hexaan. De voornaamste kleurstof van tomaten is lycopen, van andere carotenoïdepigmenten kunnen geringe hoeveelheden aanwezig zijn. Naast de overige kleuropigmenten kan het product oliën, vetten, wassen en aromacomponenten bevatten die van nature in tomaten voorkomen

Klasse	Carotenoïde
Colour Index-nummer	75125
Scheikundige benaming	Lycopen, ψ,ψ -caroteen
Brutoformule	$C_{40}H_{56}$
Molecuulgewicht	536,85
Gehalte	Niet minder dan 5 % van het totaal aan kleurstoffen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 3 450 bij ca. 472 nm in hexaan

Beschrijving

Donkerrode viskeuze vloeistof

Eigenschappen

Spectrometrie	Maximum in hexaan bij ca. 472 nm
---------------	----------------------------------

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen	Ethylacetaat	} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
	Methanol	
	Ethanol	
	Aceton	
	Hexaan	
	2-Propanol	
	Dichloormethaan	niet meer dan 10 mg/kg
Sulfaatas	Niet meer dan 0,1 %	
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg	
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg	
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg	
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg	
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg	

E 160 e — BETA-APO-8'-CAROTENAL (C30)

Synoniem

CI Food Orange 6

Definitie	Deze specificaties hebben voornamelijk betrekking op het all-trans-isomeer van β -apo-8'-carotenal met daarbij geringe hoeveelheden van andere carotenoiden. Verdunde gestabiliseerde vormen worden bereid uit β -apo-8'-carotenal dat aan deze specificaties voldoet en daartoe behoren oplossingen en suspensies van β -apo-8'-carotenal in spijsoliën en -vetten, emulsies en in water dispergeerbare poeders. Deze preparaten kunnen andere verhoudingen van cis- en trans-isomeren hebben
Klasse	Carotenoïde
Colour Index-nummer	40820
Einecs-nummer	214-171-6
Scheikundige benaming	β -apo-8'-carotenal, trans- β -apo-8'-caroteenaldehyd
Brutoformule	$C_{30}H_{40}O$
Molecuulgewicht	416,65
Gehalte	Niet minder dan 96 % van het totaal aan kleurstoffen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 640 bij ca. 460-462 nm in cyclohexaan
Beschrijving	Donkerpaarse kristallen met metaalglans of kristallijn poeder
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in cyclohexaan bij 460-462 nm
Zuiverheid	
Sulfaatas	Niet meer dan 0,1 %
Secundaire kleurstoffen	Andere carotenoiden dan β -apo-8'-carotenal: niet meer dan 3,0 % van het totaal aan kleurstoffen
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 160 f — ETHYLESTER VAN BETA-APO-8'-CAROTEENZUUR (C30)

Synoniem	CI Food Orange 7, β -apo-8'-caroteenzuurester
Definitie	Deze specificaties hebben voornamelijk betrekking op het all-trans-isomeer van β -apo-8'-caroteenzuur-ethylester met daarbij geringe hoeveelheden van andere carotenoiden. Verdunde gestabiliseerde vormen worden bereid uit β -apo-8'-caroteenzuur-ethylester dat aan deze specificaties voldoet en daartoe behoren oplossingen en suspensies van β -apo-8'-caroteenzuur-ethylester in spijsoliën en -vetten, emulsies en in water dispergeerbare poeders. Deze preparaten kunnen andere verhoudingen van cis- en trans-isomeren hebben
Klasse	Carotenoïde
Colour Index-nummer	40825
Einecs-nummer	214-173-7
Scheikundige benaming	β -Apo-8'-caroteenzuur-ethylester, ethyl-8'-apo- β -caroteen-8'oaat
Brutoformule	$C_{32}H_{44}O_2$
Molecuulgewicht	460,70
Gehalte	Niet minder dan 96 % totaal aan kleurstoffen $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 550 bij ca. 449 nm in cyclohexaan
Beschrijving	Rode tot paarsrode kristallen of kristallijn poeder
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in cyclohexaan bij ca. 449 nm

Zuiverheid

Sulfaatas	Niet meer dan 0,1 %
Secundaire kleurstoffen	Andere carotenoiden dan β -apo-8'-caroteenzuur-ethylester: niet meer dan 3,0 % van het totaal aan kleurstoffen
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 161 b — LUTEÏNE**Synoniem**

Gemengde carotenoiden, xanthofyllen

Definitie

Luteïne wordt verkregen door oplosmiddelextractie van de natuurlijke stammen van eetbare vruchten en planten, gras, luzerne (alfalfa) en tagetes erecta. De belangrijkste kleurstof bestaat uit carotenoiden waarvan luteïne met de vetzuur-esters daarvan het grootste deel uitmaakt. Ook zijn meestal variabele hoeveelheden caroteninen aanwezig. Luteïne kan van nature in het plantaardige materiaal voorkomende vetten, oliën en wassen bevatten.

Voor de extractie mogen slechts de volgende oplosmiddelen worden gebruikt: methanol, ethanol, 2 propanol, hexaan, aceton, methylethylketon, dichloormethaan en kooldioxide

Klasse	Carotenoïde
Einecs-nummer	204-840-0
Scheikundige benaming	3,3'-Dihydroxy-d-caroteen
Brutoformule	$C_{40}H_{56}O_2$
Molecuulgewicht	568,88
Gehalte	Totaal gehalte aan kleurstoffen niet minder dan 4 % uitgedrukt in luteïne $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 550 bij ca. 445 nm in chloroform/ethanol (10 + 90) of in hexaan/ethanol/aceton (80 + 10 + 10)

Beschrijving

Donkere geelbruine vloeistof

Eigenschappen

Spectrometrie	Maximum in chloroform/ethanol (10:90) bij ca. 445 nm
---------------	--

Zuiverheid

Oplosmiddelresiduen	Aceton	} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
	Methylethylketon	
	Methanol	
	Ethanol	
	2-Propanol	
	Hexaan	
	Dichloormethaan: niet meer dan 10 mg/kg	
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg	
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg	
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg	
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg	
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg	

E 161 g — CANTHAXANTHINE

Synoniem

CI Food Orange 8

Definitie

Deze specificaties hebben voornamelijk betrekking op het all-trans-insomeer van canthaxanthine met daarbij geringe hoeveelheden van andere carotenoiden. Verdunde gestabiliseerde vormen worden bereid uit canthaxanthine dat aan deze specificaties voldoet en daartoe behoren oplossingen en suspensies van canthaxanthine in spijsoliën en -vetten, emulsies en in water dispergeerbare poeders. Deze preparaten kunnen andere verhoudingen van cis- en trans-isomeren hebben

Klasse

Carotenoïde

Colour Index-nummer

40850

Einecs-nummer

208-187-2

Scheikundige benaming

 β -Caroteen-4,4'-dion, canthaxanthine, 4,4'-dioxo- β -caroteen

Brutoformule

 $C_{40}H_{52}O_2$

Molecuulgewicht

564,86

Gehalte

Niet minder dan 96 % van het totaal aan kleurstoffen (uitgedrukt in canthaxanthine)

$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2 200 bij ca. 485 nm in chloroform

bij 468-472 nm in cyclohexaan

bij 464-467 nm in petroleumether

Beschrijving

Dieppaarse kristallen of kristallijn poeder

Eigenschappen

Spectrometrie

Maximum in chloroform bij ca. 485nm

Maximum in cyclohexaan bij 468-472 nm

Maximum in petroleumether bij 464-467 nm

Zuiverheid

Sulfaatas

Niet meer dan 0,1 %

Secundaire kleurstoffen

Andere carotenoiden dan canthaxanthine: niet meer dan 5,0 % van het totaal aan kleurstoffen

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 162 — BIETENROOD, BETANINE

Synoniem

Bietenrood

Definitie

Bietenrood wordt verkregen uit de wortels van natuurlijke stammen van de rode biet (*Beta vulgaris* L var *rubra*) door bieten uit te persen of geplette bieten met water te extraheren en vervolgens het extract te concentreren. De kleur bestaat uit verschillende pigmenten die alle tot de klasse betalaine behoren. De voornaamste kleurstof bestaat uit betacyaninen (rood) waarvan betanine 75-95 % uitmaakt. Daarnaast kunnen geringe hoeveelheden betaxanthine (geel) en afbraakproducten van betalainen (lichtbruin) aanwezig zijn

Naast de kleurpigmenten bevat het sap of extract van nature in rode biet voorkomende suikers, zouten en/of eiwitten. De oplossing kan worden geconcentreerd en sommige producten kunnen zodanig worden gezuiverd dat de meeste suikers, zouten en eiwitten verwijderd zijn

Klasse

Betalaine

Einecs-nummer	231-628-5
Scheikundige benaming	{S-(R*,R*)-4-{2-{2-Carboxy-5(β-D-glucopyranosyloxy)-2,3-dihydro-6-hydroxy-1H-indool-1-yl)ethenyl}-2,3-dihydro-2,6-pyridinedicarbonzuur; 1-{2-(2,6-Dicarboxy-1,2,3,4-tetrahydro-4-pyridylideen)ethylideen}-5-β-D-glucopyranosyloxy)-6-hydroxy-indolium-2-carboxylaar}
Brutoformule	Betanine: C ₂₄ H ₂₆ N ₂ O ₁₃
Molecuulgewicht	550,48
Gehalte	Gehalte aan rode kleur (uitgedrukt in betanine) niet minder dan 0,4 % E _{1 cm} ^{1 %} 1 120 bij ca. 535 nm in waterige oplossing bij pH 5
Beschrijving	Rode of donkerrode vloeistof, pasta, poeder of vaste stof
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in water met pH 5 bij ca. 535 nm
Zuiverheid	
Nitraat	Niet meer dan 2 g nitraatanion/g rode kleur (op basis van berekend gehalte)
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 163 — ANTHOCYANINEN

Definitie	Anthocyaninen worden verkregen door extractie van natuurlijke stammen van groenten of eetbare vruchten met sulfietwater, aangezuurd water, kooldioxide, methanol of ethanol. Anthocyaninen bevatten componenten van de grondstof, te weten anthocyanine, organische zuren, tanninen, suikers, mineralen enz., maar niet noodzakelijk in dezelfde verhoudingen als in de grondstof
Klasse	Anthocyanine
Einecs-nummer	208-438-6 (cyanidine), 205-125-6 (peonidine), 208-437-0 (delfinidine), 211-403-8 (malvidine) en 205-127-7 (pelargonidine)
Scheikundige benaming	3,3',4',5,7-Pentahydroxyflavyliumchloride (cyanidine) 3,4',5,7-Tetrahydroxy-3'-methoxyflavyliumchloride (peonidine) 3,4',5,7-Tetrahydroxy-3',5'-dimethoxyflavyliumchloride (malvidine) 3,5,7-Trihydroxy-2-(3,4,5-trihydroxyphenyl)-1-benzopyryliumchloride (delfinidine) 3,3',4',5,7-Pentahydroxy-5'-methoxyflavyliumchloride (petunidine) 3,5,7-Trihydroxy-2-(4-hydroxyfenyl)-1-benzopyryliumchloride (pelargonidine)
Brutoformule	Cyanidine: C ₁₅ H ₁₁ O ₆ Cl Peonidine: C ₁₆ H ₁₃ O ₆ Cl Malvidine: C ₁₇ H ₁₅ O ₇ Cl Delfinidine: C ₁₅ H ₁₁ O ₇ Cl Petunidine: C ₁₆ H ₁₃ O ₇ Cl Pelargonidine: C ₁₅ H ₁₁ O ₅ Cl

Molecuulgewicht	Cyanidine: 322,6 Peonidine: 336,7 Malvidine: 366,7 Delfinidine: 340,6 Petunidine: 352,7 Pelargonidine: 306,7
Gehalte	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 300 voor het zuivere pigment bij 515-535 nm en pH 3,0
Beschrijving	Paarsrode vloeistof, poeder of pasta, met een lichte karakteristieke geur
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in methanol bij concentratie van 0,01 % HCl Cyanidine: 535 nm Peonidine: 532 nm Malvidine: 542 nm Delfinidine: 546 nm Petunidine: 543 nm Pelargonidine: 530 nm
Zuiverheid	
Oplosmiddelresiduen	Methanol Ethanol
	} niet meer dan 50 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
Zwavedioxide	Niet meer dan 1 000 mg/kg per procent pigment
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

E 170 — CALCIUMCARBONAAT

Synoniem	CI Pigment White 18, krijt
Definitie	Calciumcarbonaat wordt verkregen uit gemalen kalksteen of door precipitatie van calciumionen met carbonaationen
Klasse	Anorganisch
Colour Index-nummer	77220
Einecs-nummer	Calciumcarbonaat: 207-439-9 Kalksteen: 215-279-6
Scheikundige benaming	Calciumcarbonaat
Brutoformule	CaCO_3
Molecuulgewicht	100,1
Gehalte	Niet minder dan 98 % op basis van watervrije stof
Beschrijving	Wit kristallijn of amorf, reukloos en smaakloos poeder
Eigenschappen	
Oplosbaarheid	Vrijwel onoplosbaar in water en in alcohol. Lost onder bruisen op in verdund azijnzuur, verdund zoutzuur en verdund salpeterzuur en de gevormde oplossingen geven na opkoken een positieve test op calcium

Zuiverheid

Gewichtsverlies bij drogen	Niet meer dan 2,0 % (200 °C, vier uur)
In zuur onoplosbare stof	Niet meer dan 0,2 %
Magnesium- en alkalimetaalzouten	Niet meer dan 1,5 %
Fluoride	Niet meer dan 50 mg/kg
Antimoon (als Sb)	} Niet meer dan 100 mg/kg, afzonderlijk of gecombineerd
Koper (als Cu)	
Chroom (als Cr)	
Zink (als Zn)	
Barium (als Ba)	
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg

E 171 — TITAANDIOXIDE**Synoniem**

CI Pigment White 6

Definitie

Titaandioxide bestaat hoofdzakelijk uit zuiver anataas- en/of rutieltitaandioxide waarop geringe hoeveelheden aluminiumoxide en/of siliciumoxide kunnen zijn afgezet ter verbetering van de eigenschappen van het product

Klasse	Anorganisch
Colour Index-nummer	77891
Einecs-nummer	236-675-5
Scheikundige benaming	Titaandioxide
Brutoformule	TiO ₂
Molecuulgewicht	79,88
Gehalte	Niet minder dan 99 % op basis van aluminiumoxide- en siliciumoxide-vrij materiaal

Beschrijving

Wit tot licht gekleurd poeder

Eigenschappen

Oplosbaarheid	Onoplosbaar in water en organische oplosmiddelen. Lost langzaam op in waterstoffluorideoplossing en in heet geconcentreerd zwavelzuur.
---------------	--

Zuiverheid

Gewichtsverlies bij drogen	Niet meer dan 0,5 % (105 °C, drie uur)
Gewichtsverlies bij verbranden	Niet meer dan 1,0 % op basis van materiaal zonder vluchtige bestanddelen (800 °C)
Aluminiumoxide en/of siliciumoxide	In totaal niet meer dan 2,0 %
In 0,5 N HCl oplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,5 % op basis van aluminiumoxide- en siliciumoxide-vrij materiaal en verder, voor producten die aluminiumoxide en/of siliciumoxide bevatten, niet meer dan 1,5 % op basis van het handelsproduct
In water oplosbaar materiaal	Niet meer dan 0,5 %
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Antimoon	Niet meer dan 50 mg/kg bij volledig oplossen
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg bij volledig oplossen
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg bij volledig oplossen
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg bij volledig oplossen
Zink	Niet meer dan 50 mg/kg bij volledig oplossen

E 172 — IJZEROXIDEN EN -HYDROXIDEN

Synoniem	Ijzeroxidegeel: CI Pigment Yellow 42 en 43 Ijzeroxiderood: CI Pigment Red 101 en 102 Ijzeroxidezwart: CI Pigment Black 11
Definitie	Ijzeroxiden en -hydroxiden worden door synthese verkregen en bestaan voornamelijk uit watervrije en/of gehydrateerde ijzeroxiden. Tot de kleurschakeringen behoren gele, rode, bruine en zwarte tinten. Ijzeroxiden van levensmiddelkwaliteit onderscheiden zich van technische kwaliteiten door de naar verhouding lage gehalten aan verontreinigende andere metalen. Dit wordt bereikt door selectie en controle van de bron van het ijzer en/of door de mate van chemische zuivering tijdens de fabricage
Klasse	Anorganisch
Colour Index-nummer	Ijzeroxide-geel: 77492 Ijzeroxide-rood: 77491 Ijzeroxide-zwart: 77499
Einecs-nummer	Ijzeroxide-geel: 257-098-5 Ijzeroxide-rood: 215-168-2 Ijzeroxide-zwart: 235-442-5
Scheikundige benaming	Ijzeroxide-geel: gehydrateerd ijzer(III)oxide Ijzeroxide-rood: watervrij ijzer(III)oxide Ijzeroxide-zwart: ijzer(II,III)oxide
Brutoformule	Ijzeroxide-geel: $\text{FeO(OH).xH}_2\text{O}$ Ijzeroxide-rood: Fe_2O_3 Ijzeroxide-zwart: $\text{FeO.Fe}_2\text{O}_3$
Molecuulgewicht	FeO(OH) : 88,85 Fe_2O_3 : 159,70 $\text{FeO.Fe}_2\text{O}_3$: 231,55
Gehalte	Geel niet minder dan 60 % en rood en zwart niet minder dan 68 % ijzer totaal, uitgedrukt in ijzer
Beschrijving	Poeder; geel, rood, bruin of zwarte tint
Eigenschappen	
Oplosbaarheid	Onoplosbaar in water en in organische oplosmiddelen Oplosbaar in geconcentreerde anorganische zuren
Zuiverheid	
In water oplosbaar materiaal	Niet meer dan 1,0 %
Arseen	Niet meer dan 5 mg/kg
Barium	Niet meer dan 50 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 5 mg/kg
Chroom	Niet meer dan 100 mg/kg
Koper	Niet meer dan 50 mg/kg
Lood	Niet meer dan 20 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Nikkel	Niet meer dan 200 mg/kg
Zink	Niet meer dan 100 mg/kg

} bij volledig oplossen

E 173 — ALUMINIUM

Synoniem

CI Pigment Metal, Al

Definitie

Aluminiumpoeder bestaat uit fijn verdeeld aluminium. Het malen kan al of niet in aanwezigheid van plantaardige oliën en of vetzuren van voedingsadditiefkwaliteit geschieden. Het materiaal is vrij van andere stoffen dan spijsoliën en/of vetzuren van voedingsadditiefkwaliteit

Colour Index-nummer

77000

Einecs-nummer

231-072-3

Scheikundige benaming

Aluminium

Brutoformule

Al

Atoomgewicht

26,98

Gehalte

Niet minder dan 99 % uitgedrukt in Al op olievrije basis

Beschrijving

Zilvergrijs poeder of dunne folie

Eigenschappen

Oplosbaarheid

Onoplosbaar in water en in organische oplosmiddelen. Oplosbaar in verdund zoutzuur. De daarbij gevormde oplossing geeft een positieve test op aluminium

Zuiverheid

Gewichtsverlies bij drogen

Niet meer dan 0,5 % (105 °C tot constant gewicht)

Arseen

Niet meer dan 3 mg/kg

Lood

Niet meer dan 10 mg/kg

Kwik

Niet meer dan 1 mg/kg

Cadmium

Niet meer dan 1 mg/kg

Zware metalen (als Pb)

Niet meer dan 40 mg/kg

E 174 — ZILVER

Synoniem

Argentum, Ag

Klasse

Anorganisch

Colour Index-nummer

77820

Einecs-nummer

231-131-3

Scheikundige benaming

Zilver

Brutoformule

Ag

Atoomgewicht

107,87

Gehalte

Niet minder dan 99,5 % Ag

Beschrijving

Zilverkleurig poeder of dunne folie

E 175 — GOUD

Synoniem

Pigmentmetaal 3, Aurum, Au

Klasse

Anorganisch

Colour Index-nummer

77480

Einecs-nummer

231-165-9

Scheikundige benaming

Goud

Brutoformule

Au

Atoomgewicht

197,0

Gehalte

Niet minder dan 90 % Au

Beschrijving	Goudkleurig poeder of dunne folie
Zuiverheid	
Zilver	Niet meer dan 7,0 %
Koper	Niet meer dan 4,0 %
	} na volledig oplossen
E 180 — LITHOLRUBINE BK	
Synoniem	CI Pigment Red 57, robijnpigment, karmijn 6B
Definitie	Litholrubine BK bestaat in hoofdzaak uit calcium-3-hydroxy-4-(4-methyl-2-sulfonatofenylazo)-2-naftaleencarboxylaat en secundaire kleurstoffen en verder uit water, calciumchloride en/of calciumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen
Klasse	Monoazo
Colour Index-nummer	15850:1
Einecs-nummer	226-109-5
Scheikundige benaming	Calcium-3-hydroxy-4-(4-methyl-2-sulfonatofenylazo)-2-naftaleencarboxylaat
Brutoformule	$C_{18}H_{12}CaN_2O_6S$
Molecuulgewicht	424,45
Gehalte	Niet minder dan 90 % totaal aan kleurstoffen
	$E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 200 bij ca. 442 nm in dimethylformamide
Beschrijving	Rood poeder
Eigenschappen	
Spectrometrie	Maximum in dimethylformamide bij ca. 442 nm
Zuiverheid	
Secundaire kleurstoffen	Niet meer dan 0,5 %
Andere organische verbindingen dan kleurstoffen:	
2-Amino-5-methylbenzeen-sulfonzuur calciumzout	Niet meer dan 0,2 %
3-Hydroxy-2-naftaleencarbonzuur, calciumzout	Niet meer dan 0,4 %
Niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen	Niet meer dan 0,01 % (berekend als aniline)
Met ether extraheerbaar materiaal	Niet meer dan 0,2 % uit een oplossing met pH 7
Arseen	Niet meer dan 3 mg/kg
Lood	Niet meer dan 10 mg/kg
Kwik	Niet meer dan 1 mg/kg
Cadmium	Niet meer dan 1 mg/kg
Zware metalen (als Pb)	Niet meer dan 40 mg/kg

BIJLAGE II

DEEL A

Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan

(bedoeld in artikel 2)

Richtlijn 95/45/EG van de Commissie	(PB L 226 van 22.9.1995, blz. 1)
Richtlijn 1999/75/EG van de Commissie	(PB L 206 van 5.8.1999, blz. 19)
Richtlijn 2001/50/EG van de Commissie	(PB L 190 van 12.7.2001, blz. 14)
Richtlijn 2004/47/EG van de Commissie	(PB L 113 van 20.4.2004, blz. 24)
Richtlijn 2006/33/EG van de Commissie	(PB L 82 van 21.3.2006, blz. 10)

DEEL B

Termijnen voor omzetting in nationaal recht

(bedoeld in artikel 2)

Richtlijn	Omzettingstermijn
95/45/EG	1 juli 1996 ⁽¹⁾
1999/75/EG	1 juli 2000
2001/50/EG	29 juni 2002
2004/47/EG	1 april 2005 ⁽²⁾
2006/33/EG	10 april 2007

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Richtlijn 95/45/EG mogen producten die vóór 1 juli 1996 in de handel zijn gebracht of zijn geëtiketteerd en die niet aan die richtlijn voldoen, echter worden verkocht zolang de voorraad strekt.

⁽²⁾ Overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 2004/47/EG mogen producten die vóór 1 april 2005 in de handel zijn gebracht of zijn geëtiketteerd en die niet aan die richtlijn voldoen, worden verkocht zolang de voorraad strekt.

*BIJLAGE III***Concordantietabel**

Richtlijn 95/45/EG	De onderhavige richtlijn
Artikel 1, eerste alinea	Artikel 1
Artikel 1, tweede alinea	—
Artikel 2	—
—	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Bijlage	Bijlage I
—	Bijlage II
—	Bijlage III

II

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is)

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

2 december 2008

tot vaststelling van een rapportageformulier voor zware ongevallen krachtens Richtlijn 96/82/EG van de Raad betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 7530)

(Voor de EER relevante tekst)

(2009/10/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken ⁽¹⁾, en met name op artikel 15, lid 2,

Na raadpleging van het bij artikel 22 van de richtlijn ingestelde comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 14 van Richtlijn 96/82/EG zijn de lidstaten verplicht ervoor te zorgen dat de exploitant verplicht is zo spoedig mogelijk na een zwaar ongeval de bevoegde autoriteit in te lichten. Krachtens artikel 15, lid 1, van de richtlijn zijn de lidstaten verplicht de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis te stellen van zware ongevallen die zich op hun grondgebied hebben voorgedaan en die beantwoorden aan de criteria van bijlage VI van de richtlijn. In artikel 15, lid 2, van de richtlijn wordt bepaald dat de lidstaten, zodra de in artikel 14 bedoelde gegevens zijn verzameld, de Commissie in kennis stellen van de resultaten van hun analyse van het ongeval en aanbevelingen voor toekomstige preventieve maatregelen.

- (2) De uit hoofde van artikel 15, lid 2, vereiste informatie moet worden verstrekt met behulp van een volgens de procedure van artikel 22 van de richtlijn opgesteld en bijgewerkt rapportageformulier.

- (3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 22 van de richtlijn ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Met het oog op artikel 15, lid 2, van Richtlijn 96/82/EG betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, wordt het in de bijlage bij deze beschikking opgenomen rapportageformulier voor zware ongevallen vastgesteld.

Artikel 2

Met ingang van 1 december 2008 verstrekken de lidstaten rapporten met informatie overeenkomstig de bijlage, waarbij zij het in artikel 19, lid 2, van Richtlijn 96/82/EG bedoelde register en informatiesysteem gebruiken.

⁽¹⁾ PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

Artikel 3

De definitieve toepassing van het in de bijlage opgenomen rapportageformulier voor zware ongevallen wordt voorafgegaan door een testfase van 5 maanden, die op 1 december 2008 begint.

Artikel 4

Als tijdens de testfase blijkt dat het in de bijlage opgenomen rapportageformulier voor zware ongevallen moet worden gewijzigd, wordt deze beschikking volgens de procedure van artikel 22 van de richtlijn gewijzigd.

Artikel 5

Vertrouwelijke informatie wordt overeenkomstig Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie van 29 november 2001 tot wijziging van haar reglement van orde ⁽¹⁾ behandeld.

Artikel 6

De rapporten van de lidstaten bevatten uitsluitend de informatie waarover de bevoegde autoriteiten beschikken.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 2 december 2008.

Voor de Commissie

Stavros DIMAS

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.

BIJLAGE

Overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Richtlijn 96/82/EG te verstrekken informatie

(Wanneer naar het register en informatiesysteem wordt verwezen, wordt hiermee de elektronische database van het Major Accidents Reporting System van de Commissie bedoeld; zie <http://mahbsrv.jrc.it>)

I. PROFIEL VAN HET ONGEVAL**1 PROFIEL VAN HET ONGEVAL**

Informatie over de plaats, de datum en het tijdstip van het zware ongeval, de naam van de inrichting, het soort inrichting en informatie over de rapporterende instantie

1.1 Datum/tijdstip van de hoofdfase

Begindatum:

Begintijd:

Einddatum:

Eindtijd:

1.2 Titel van het ongeval

Een eenvoudige zin waarin wordt uitgelegd wat er is gebeurd of waarom het ongeval wordt gerapporteerd

1.3 Rapporterende instantie (vertrouwelijk (*))

Naam en adres:

1.4 Contactpersoon bij de instantie (vertrouwelijk (*))

Naam:

Tel.

Fax

E-mail:

1.5 Soort ongeval

Kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ Zwaar ongeval☐ Bijna-ongeval☐ Ander voorval**1.6 Gerapporteerd uit hoofde van**

Kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ Seveso I-richtlijn van de EU☐ Seveso II-richtlijn van de EU☐ OESO☐ VN-ECE☐ Seveso II-richtlijn van de EU en OESO☐ Seveso II-richtlijn van de EU + VN-ECE

1.7 Seveso-status

Kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ artikel 6 (kennisgeving) en artikel 7 (preventiebeleid voor zware ongevallen)
- ☐ artikel 9 (veiligheidsrapport)
- ☐ onbekend/niet van toepassing

1.8 Industriële activiteit

Informatie over de industriële activiteit van de installatie; kies een mogelijkheid uit een beschikbare lijst in de database

1.9 Informatie over de installatie (vertrouwelijk (*))

Naam:

Adres:

1.10 Redenen voor rapportage

Kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ Betrokken stoffen: meer dan 5 % van de hoeveelheid in kolom 3 van bijlage I
- ☐ Persoonlijk letsel: ≥ 1 sterfgeval, ≥ 6 ziekenhuisopnames enz.
- ☐ Directe schade aan het milieu (volgens bijlage VI)
- ☐ Materiële schade: intern ≥ 2 miljoen EUR, extern $\geq 500\,000$ EUR
- ☐ Grensoverschrijdende schade: grensoverschrijdende ongevallen
- ☐ Interessant om lering uit te trekken

1.11 Betrokken buurlanden

Namen van de eventuele betrokken buurlanden; kies een mogelijkheid uit een beschikbare lijst in de database

II. RAPPORTAGE OVER HET ONGEVAL**1 BESCHRIJVING VAN HET ONGEVAL**

Een duidelijke en gedetailleerde beschrijving van het ongeval waarin de aard van het ongeval wordt verduidelijkt (bv. ontsnapping van stoffen, brand of explosie), de omstandigheden worden beschreven die tot het ongeval hebben geleid en algemene informatie wordt vermeld zoals het tijdstip en het weer en andere relevante informatie. Er dient ook informatie te worden verstrekt over wat de aanwezige personen deden (de uitgevoerde activiteiten) en waar ze zich ten opzichte van het ongeval bevonden.

1.1 Beschrijving (vrije tekst)**1.2 Ongevallen met**

Kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ Domino-effecten
- ☐ Natech-gebeurtenissen (natuurrampen die tot technologierampen leiden)
- ☐ Grensoverschrijdende effecten
- ☐ Contractanten

1.3 Zijn er bij het ongeval stoffen ontsnapt?

- ☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 1.3.1 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 1.4)

1.3.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van de ontsnapping, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ ontsnapping van gas/damp/mist/enz. naar de lucht
- ☐ ontsnapping van vloeistof naar de bodem
- ☐ ontsnapping van vloeistof naar water
- ☐ ontsnapping van vaste stof naar de lucht
- ☐ ontsnapping van vaste stof naar de bodem
- ☐ ontsnapping van vaste stof naar water
- ☐ onbekend/niet van toepassing

1.4 Is er bij het ongeval brand ontstaan?

- ☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 1.4.1 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 1.5)

1.4.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van de brand, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ conflagratie (een algemene verwoestende brand)
- ☐ plasbrand (brandende plas vloeistof, al dan niet ingeperkt)
- ☐ fakkelbrand (brandende straal vloeistof uit een opening)
- ☐ steekvlam (brandende dampwolk, subsonisch vuurfront)
- ☐ vuurbal (brandende massa die de lucht ingaat, vaak na BLEVE)
- ☐ onbekend/niet van toepassing

1.5 Heeft zich bij het ongeval een explosie voorgedaan?

☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 1.5.1 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 1.6)

1.5.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van de explosie, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ drukbreuk (breuk van een druksysteem)

☐ BLEVE (boiling liquid expanding vapour explosion)

☐ explosie door snelle faseovergang (snelle toestandsverandering)

☐ explosie door uit de hand gelopen reactie (meestal exotherm)

☐ stofexplosie

☐ explosieve ontleding (van instabiel materiaal)

☐ dampwolk-explosie (vapour cloud explosion — VCE; supersonisch golffront)

☐ onbekend/niet van toepassing

1.6 Vond er bij het ongeval vervoer plaats?

☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 1.6.1 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 1.7)

1.6.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van het vervoer, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ weg

☐ spoor

☐ water (zee, rivier enz.)

☐ lucht

1.7 Bijzonderheden over een niet genoemd ander soort ongeval (vrije tekst)

2 BESCHRIJVING VAN DE LOCATIE EN DE INSTALLATIE

Informatie over het terrein waar het ongeval zich heeft voorgedaan

2.1 Beschrijving van de locatie

Algemene beschrijving van de industriële activiteiten op de locatie

2.2 Beschrijving van de installatie/eenheid

Specifieke informatie over de betrokken installatie met een wat gedetailleerdere beschrijving van de systemen of componenten

2.3 Was er opslag bij het ongeval betrokken?

☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 2.3.1 en 2.3.2 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 2.4)

2.3.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van de opslag, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ distributie-gerelateerd (niet op de fabricageplaats)
- ☐ proces-gerelateerd (voorraadbeheer enz., op de fabricageplaats)

2.3.2 Soort apparatuur

Informatie over de aard van de apparatuur waar een storing is opgetreden; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ container, niet onder druk (hopper, tank, vat, baal enz.)
- ☐ container, onder druk (patroon, bol, cilinder enz.)
- ☐ container, niet bij kamertemperatuur (gekoeld of verwarmd)
- ☐ vrije plaatsing (losse hoop, stapel enz.; indien in zakken of cilinders ...)
- ☐ andere

2.4 Was er een proces bij het ongeval betrokken?

- ☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 2.4.1 en 2.4.2 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 2.5)

2.4.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van het proces, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ chemische batchreactie
- ☐ continue chemische reactie
- ☐ elektrochemisch proces
- ☐ fysische processen (mengen, smelten, kristalliseren enz.)
- ☐ elektriciteitsopwekking (verbranding van brandstof enz.)
- ☐ behandeling/gebruik voor behandeling (toevoeging geurstof, verduurzaming enz.)
- ☐ verwijderingsactiviteiten (verbranden, begraven enz.)
- ☐ warmtewisselaar (verwarmingsketel, koeler, verwarmings-element enz.)
- ☐ andere

2.4.2 Soort apparatuur

Informatie over de aard van de apparatuur waar een storing is opgetreden; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ reactievat, niet onder druk
- ☐ reactievat, onder druk
- ☐ andere

2.5 Was er bij het ongeval sprake van verplaatsing?

- ☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 2.5.1 en 2.5.2 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 2.6)

2.5.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van de verplaatsing, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ laden en lossen (verplaatsingsgrensvlakken)
- ☐ mechanische verplaatsing (transportbanden enz.)
- ☐ verplaatsing via pijpleidingen/leidingnet
- ☐ verplaatsing met voertuigen
- ☐ andere

2.5.2 Soort apparatuur

Informatie over de aard van de apparatuur waar een storing is opgetreden; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ afsluiters/meet- en regelapparatuur/aftapkranen
- ☐ algemeen leidingwerk/flezen
- ☐ voedingsbron (motor, compressor enz.)
- ☐ ander apparaat/instrument/voertuig voor verplaatsing
- ☐ andere

2.6 Vond er bij het ongeval vervoer plaats?

- ☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 2.6.1 en 2.6.2 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 2.7)

2.6.1 Hoofdfase/beginfase

Informatie over de aard van het vervoer, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de hoofdfase en de beginfase; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ verpakking (vullen van zakken, cilinders, vaten enz.)
- ☐ andere

2.6.2 Soort apparatuur

Informatie over de aard van de apparatuur waar een storing is opgetreden; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ machines/apparatuur (pomp, filter, scheidingskolom, mixer enz.)
- ☐ voedingsbron (motor, compressor enz.)
- ☐ andere

2.7 Bijzonderheden over een niet genoemd ander soort apparatuur (vrije tekst)

3 BETROKKEN STOFFEN

Een beschrijving van de bij het ongeval betrokken stoffen waarvan krachtens artikel 6 voor de inrichting kennisgeving is of dient te worden gedaan en die overeenkomstig bijlage I van de richtlijn zijn ingedeeld. Naast de naam dienen te worden vermeld: het CAS-nummer, schattingen van de betrokken (of mogelijk anderszins betrokken) hoeveelheden van de belangrijkste gevaarlijke stoffen en eventuele relevante informatie over hun kenmerken, bijvoorbeeld of het vloeistoffen, poeders enz. zijn en of het „grondstoffen”, „locatiegebonden tussenproducten”, „normale eindproducten” of „mogelijke abnormale producten” zijn.

3.1 Beschrijving

Informatie over de betrokken stoffen en hun kenmerken

3.2 Indeling van de stof

Vermelding van de indeling van de stof(fen); kies een mogelijkheid uit een beschikbare lijst in de database op basis van deel 2 van bijlage I van de richtlijn.

3.3 CAS-nummer

3.4 Direct betrokken hoeveelheid (ton)

3.5 Mogelijkerwijs betrokken hoeveelheid (ton)

4 OORZAKEN VAN HET ONGEVAL

Een gedetailleerde beschrijving van de aard van de storing (menselijke of technische fout enz.), subtype van de fout, ingreep, storing enz., alsmede een indicatie van de zekerheid waarmee de oorzaken kunnen worden vastgesteld (voorlopige analyse, root cause analysis enz.). Er moet ook een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de directe en de onderliggende oorzaken van een ongeval.

4.1 Beschrijving (vrije tekst)

4.2 Was er bij de oorzaak sprake van een storing aan de installatie of de apparatuur?

☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 4.2.1 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 4.3)

4.2.1 Oorzaak

Informatie over de aard van de betrokken storing aan de installatie of de apparatuur; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ storing aan vat/houder/insluitingsapparatuur

☐ storing/afwijking in onderdeel/machine

☐ verminderde procesregeling

☐ corrosie/vermoeding

☐ storing in instrument/meet- en regelapparatuur

☐ uit de hand gelopen reactie

☐ onverwachte reactie/faseovergang

☐ blokkade

☐ accumulatie van statische elektriciteit

☐ andere

- 4.3 Was er bij de oorzaak sprake van een menselijke fout?
- ☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 4.3.1 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 4.4)
- 4.3.1 Oorzaak
- Informatie over de aard van de betrokken menselijke fout; kies uit de volgende mogelijkheden:
- ☐ fout van de operator
- ☐ gezondheid van de operator (inclusief ziekte, drankgebruik, overlijden enz.)
- ☐ opzettelijke ongehoorzaamheid/weigering om taken uit te voeren
- ☐ kwaadwillige handeling
- ☐ andere
- 4.4 Was er bij de oorzaak sprake van een organisatorische fout?
- ☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 4.4.1 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 4.5)
- 4.4.1 Oorzaak
- Informatie over de aard van de betrokken organisatorische fout; kies uit de volgende mogelijkheden:
- ☐ ongeschikte managementorganisatie
- ☐ probleem bij houding van het management
- ☐ georganiseerde procedures
- ☐ opleiding/scholing
- ☐ toezicht
- ☐ personeelsbestand
- ☐ procesanalyse
- ☐ ontwerp van installatie/apparatuur/systeem
- ☐ gebruikersonvriendelijkheid (apparatuur, systeem enz.)
- ☐ fabricage/constructie
- ☐ installatie
- ☐ isolatie van apparatuur/systeem
- ☐ onderhoud/reparatie
- ☐ testen/inspectie/registratie
- ☐ andere
- 4.5 Was er bij de oorzaak sprake van externe factoren/storingen?
- ☐ Ja (in dat geval moet in rubriek 4.5.1 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 4.6)
- 4.5.1 Oorzaak
- Informatie over de aard van de betrokken externe factoren/storingen; kies uit de volgende mogelijkheden:
- ☐ natuurverschijnsel (weer, temperatuur, aardbeving enz.)
- ☐ domino-effect door ander ongeval
- ☐ vervoersongeval
- ☐ getroffen door een voorwerp
- ☐ storing bij nutsvoorziening (elektriciteit, gas, water, stoom, lucht enz.)
- ☐ tekortkoming in bescherming/beveiliging van de inrichting

- 4.6 Bijzonderheden over een niet genoemd ander soort oorzaak (vrije tekst)

5 GEVOLGEN

Een gedetailleerde beschrijving van de gevolgen van het ongeval, waarbij zo veel mogelijk kwantitatieve informatie wordt vermeld (X aantal personen gewond, Y % van de plaatselijke flora vernietigd, Z km rivier verontreinigd enz.). Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen interne en externe effecten.

- 5.1 Beschrijving (vrije tekst)

- 5.2 Was er bij het ongeval sprake van menselijke schade?

☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 5.3)

- 5.2.1 Intern/extern

Informatie over waar de effecten zich hebben voorgedaan; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ intern

☐ extern

- 5.2.2 Menselijke schade

Informatie over de aard van de menselijke schade; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ risico's

☐ sterfgevallen

☐ gewonden

☐ andere

- 5.2.3 Hoeveelheid/effect voor elke vermelde menselijke schade (vrije tekst)

- 5.3 Was er bij het ongeval sprake van milieuschade?

☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 5.3.1, 5.3.2 en 5.3.3 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 5.4)

- 5.3.1 Intern/extern

Informatie over waar de effecten zich hebben voorgedaan; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ intern

☐ extern

5.3.2 Milieuschade

Informatie over de aard van de milieuschade; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ op het land: stedelijk gebied
- ☐ op het land: plattelandsg gebied
- ☐ op het land: park/openbaar gebied
- ☐ op het land: grasland/weiland/hooiland
- ☐ op het land: bouwgrond/gewassen/wijngaarden/boomgaarden
- ☐ op het land: bosgebied, voornamelijk of volledig aangeplant
- ☐ op het land: bosgebied, voornamelijk of volledig natuurlijk
- ☐ op het land: heide/veen/hooglandvegetatie
- ☐ op het land: moeras/rietland
- ☐ zoetwater: zoetwaterbekken
- ☐ zoetwater: vijver/meer
- ☐ zoetwater: stroom/zijrivier
- ☐ zoetwater: rivier
- ☐ kust: kwelders/wadden/slikken
- ☐ kust: zandstrand/duinen/duinvalleien
- ☐ kust: kiezelstrand
- ☐ kust: rotskust
- ☐ in zee: zoutlagune
- ☐ in zee: estuarium
- ☐ in zee: zee/zeebodem
- ☐ andere

5.3.3 Hoeveelheid/effect voor elke vermelde milieuschade (vrije tekst)

--

5.4 Was er bij het ongeval sprake van materiële schade of schade aan de installatie?

- ☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 5.4.1, 5.4.2 en 5.4.3 informatie worden verstrekt)
- ☐ Neen (ga naar rubriek 5.5)

5.4.1 Intern/extern

Informatie over waar de effecten zich hebben voorgedaan; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ intern (verliezen voor de inrichting)
- ☐ extern (maatschappelijke schade)

5.4.2 Kosten

Informatie over de aard van kosten; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ materiële schade
- ☐ noodmaatregelen, sanering, herstelkosten
- ☐ andere

5.4.3 Hoeveelheid/effect voor elk vermeld type kosten (vrije tekst)

--

5.5 Was er bij het ongeval sprake van maatschappelijke ontwrichting?

☐ Ja (in dat geval moet in de rubrieken 5.5.1, 5.5.2 en 5.5.3 informatie worden verstrekt)

☐ Neen (ga naar rubriek 6)

5.5.1 Intern/extern

Informatie over waar de effecten zich hebben voorgedaan; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ intern

☐ extern

5.5.2 Ontwrichting

Informatie over de aard van de getroffen gebouwen/installaties; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ woningen of hotels in de omgeving

☐ fabrieken, kantoren of kleine winkels in de omgeving

☐ scholen, ziekenhuizen, instellingen

☐ andere openbare ruimtes

☐ nutsvoorzieningen (gas, water, elektriciteit enz.)

☐ infrastructuur (telecommunicatie, wegen, spoorwegen, waterwegen, luchtverkeer enz.)

☐ andere

5.5.3 Hoeveelheid/effect voor elk vermeld ontwrichtingsgevolg (vrije tekst)

--

6 NOODMAATREGELEN

Een beschrijving van de maatregelen die naar aanleiding van het ongeval zijn genomen op het gebied van: interne systemen, externe diensten, opvang, evacuatie, contaminatie, sanering enz. Er dienen bijzonderheden te worden vermeld over de omvang, de duur en de exacte aard van de genomen of voorgenomen maatregelen, alsmede over de effectiviteit ervan. Er moet duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen interne en externe maatregelen. Met name moet, indien beschikbaar, de volgende informatie worden vermeld: aantal en aard van de betrokken reddingswerkers en of deze tegen de situatie opgewassen waren; en bijzonderheden over benodigde/uitgevoerde gezondheids- of milieumonitoring of speciale sanering/schoonmaak. Eventuele veiligheidssystemen die in de installatie bestonden en toch het ongeval niet hebben kunnen voorkomen, dienen in hoofdstuk 4 (Oorzaken van het ongeval) te worden beschreven.

6.1 Beschrijving (vrije tekst)

--

6.2.1 Noodmaatregelen

Informatie over de aard van de maatregel; kies uit de volgende mogelijkheden:

☐ interne systemen

☐ externe diensten

☐ opvang

☐ evacuatie

☐ andere

6.2.2 Hoeveelheid/ffect voor elke vermelde noodmaatregel (vrije tekst)

6.3.1 Herstelmaatregelen

Informatie over de aard van de maatregel; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ decontaminatie
- ☐ sanering
- ☐ andere

6.3.2 Hoeveelheid/ffect voor elke vermelde herstelmaatregel (vrije tekst)

7 LESSEN

Een beschrijving van eventuele praktische, organisatorische of andere lessen die over de preventie van het ongeval of de beperking van de gevolgen ervan zijn geleerd. Er dient gedetailleerde informatie te worden vermeld over de exacte aard van de geleerde lessen en er dient te worden vermeld of er al lessen zijn toegepast of in de toekomst zullen worden toegepast.

7.1 Thema van de geleerde lessen

Informatie over de aard van het thema; kies uit de volgende mogelijkheden:

- ☐ oorzaken — installatie/apparatuur
- ☐ oorzaken — menselijke
- ☐ oorzaken — organisatorische
- ☐ oorzaken — externe
- ☐ noodmaatregelen
- ☐ andere

7.2 Beschrijving (vrije tekst)

8 BIJLAGEN

Hier kunnen documenten (rapporten, films/foto's, kaarten enz.) worden toegevoegd om meer informatie te verstrekken die publiek toegankelijk kan worden gemaakt en helpt te verklaren wat er tijdens het ongeval is gebeurd.

Bijlagen: vermeld de bestandsnaam, de grootte en een beschrijving.

8.1 Beschrijving van het bestand (vrije tekst)

9 VERTROUWELIJKE (*) INFORMATIE

Hier kunnen vertrouwelijke rapporten worden toegevoegd en andere informatie die overeenkomstig artikel 20 van de Seveso II-richtlijn (over vertrouwelijke informatie) en Richtlijn 2003/4/EG inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie niet publiek toegankelijk mag worden gemaakt.

Bijlagen: vermeld de bestandsnaam, de grootte en een beschrijving.

9.1 Beschrijving (vrije tekst)

--

9.2 Beschrijving van het bestand (vrije tekst)

--

(*) Voor deze classificatie moet een motivering worden gegeven.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 19 december 2008****tot toelating van methoden voor de indeling van karkassen in Spanje***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 8477)**(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)*

(2009/11/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3220/84 van de Raad van 13 november 1984 tot vaststelling van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens ⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3220/84 moeten karkassen worden ingedeeld door het aandeel mager vlees te schatten met behulp van statistisch verantwoorde methoden die zijn gebaseerd op de fysieke meting van één of meer anatomische delen van het karkas. Indelingsmethoden worden slechts toegelaten wanneer een maximumtolerantie voor de statistische fout bij de schatting in acht wordt genomen. Deze tolerantie is vastgesteld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie van 24 oktober 1985 houdende nadere bepalingen voor de toepassing van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens ⁽²⁾.
- (2) Bij Beschikking 88/479/EEG ⁽³⁾ zijn vier methoden voor de indeling van karkassen in Spanje toegelaten (DEST, FOM, HGP en Autofom).
- (3) Naar aanleiding van technische aanpassingen heeft de Spaanse regering de Commissie verzocht toestemming te verlenen voor de aanpassing van twee methoden (UltraFOM 300 en VCS2000) en de afschaffing van twee methoden (HGP en DEST), en heeft de resultaten van de versnijdingsproeven overgelegd in deel twee van het protocol als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85.
- (4) Uit het onderzoek van dit verzoek is gebleken dat aan de voorwaarden voor toelating van deze indelingsmethoden is voldaan.
- (5) Op grond van artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3220/84 kan aan de lidstaten worden toegestaan een andere dan de in dat artikel omschreven aanbiedings-

vorm vast te stellen indien de handelspraktijk of de technische eisen een dergelijke afwijking rechtvaardigen. In Spanje kan de gangbare handelspraktijk meebrengen dat ook de voorpoten van de karkassen worden verwijderd, bovenop de tong, de borstels, de hoeven, de geslachtsorganen, het niervet, de nieren en het middenrif, zoals voorgeschreven in artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3220/84.

- (6) De apparaten of de indelingsmethoden mogen slechts worden gewijzigd bij een nieuwe beschikking van de Commissie waarin met de opgedane ervaring rekening is gehouden. In dat geval kan de bij de onderhavige beschikking verleende toelating worden ingetrokken.
- (7) Om verwarring te voorkomen, moet Beschikking 88/479/EEG worden ingetrokken en vervangen door een nieuwe beschikking.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Voor de indeling van karkassen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3220/84 mogen in Spanje de volgende methoden worden gebruikt:

- a) het „Fat-O-Meater (FOM)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 1 van de bijlage zijn vermeld;
- b) het „Fully automatic ultrasonic carcass grading (Autofom)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, die nader zijn beschreven in deel 2 van de bijlage;
- c) het „UltraFOM 300” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, die nader zijn beschreven in deel 3 van de bijlage;
- d) het „Automatic Vision System (VCS2000)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, die nader zijn beschreven in deel 4 van de bijlage.

⁽¹⁾ PB L 301 van 20.11.1984, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 285 van 25.10.1985, blz. 39.

⁽³⁾ PB L 234 van 24.8.1988, blz. 20.

Artikel 2

In afwijking van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3220/84 kunnen karkassen ook zonder voorpoten worden aangeboden voordat zij worden gewogen en ingedeeld. Met het oog op de vergelijkbaarheid van de noteringen van karkassen wordt het geconstateerde warm geslacht gewicht in dat geval vermeerderd met 0,840 kg.

Artikel 3

De apparaten en de schattingsmethoden mogen niet worden gewijzigd.

Artikel 4

Beschikking 88/479/EEG wordt ingetrokken.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 19 december 2008.

Voor de Commissie
Mariann FISCHER BOEL
Lid van de Commissie

BIJLAGE

METHODEN VOOR DE INDELING VAN KARKASSEN IN SPANJE

Deel 1

FAT-O-MEATER (FOM)

1. De karkassen worden ingedeeld met het „Fat-O-Meater (FOM)” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is uitgerust met een sonde van 6 mm diameter met fotodiode (Siemens SFH 950) en een fotodetector (type SFH 960), en heeft een meetbereik van 3 tot 103 mm. De verkregen meetwaarden worden met behulp van een computer omgezet in een geschat magervleesaandeel.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt aan de hand van de onderstaande formule berekend.

$$\hat{Y} = 66,91 - 0,895 X_1 + 0,144 X_2$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte aandeel mager vlees (in percenten),

X_1 = de spekdikte tussen de derde- en de vierdelaatste rib, op 60 mm van de middellijn van het karkas (in millimeter),

X_2 = de spierdikte, in één handeling en op dezelfde plaats gemeten als X_1 (in millimeter).

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 60 en 120 kg.

Deel 2

FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC CARCASSE GRADING (AUTOFOM)

1. De karkassen worden ingedeeld met het „Fully automatic ultrasonic carcasse grading (Autofom)” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is uitgerust met 16 ultrasone transducers van 2 MHz (Krautkrämer, SFK 2 NP); de afstand tussen de transducers bedraagt 25 mm.

De ultrasone gegevens omvatten de gemeten rugspek- en spierdikte.

De meetwaarden worden door een computer omgerekend in het geschatte magervleesaandeel.

3. Het magervleesaandeel wordt op basis van 34 meetpunten berekend aan de hand van de onderstaande formule:

$$\begin{aligned} \hat{Y} = & 70,59614 - 0,0904 \cdot V_{22} - 0,23033 \cdot V_{23} - 0,15558 \cdot V_{44} + 0,086638 \cdot V_{46} - 0,09965 \cdot V_{48} - 0,10002 \cdot \\ & V_{49} - 0,11624 \cdot V_{51} - 0,05561 \cdot V_{52} - 0,04854 \cdot V_{53} - 0,0432 \cdot V_{54} - 0,00282 \cdot V_{55} + 0,051829 \cdot \\ & V_{57} + 0,036795 \cdot V_{58} - 0,00519 \cdot V_{59} - 0,0269 \cdot V_{60} - 0,06432 \cdot V_{61} - 0,05323 \cdot V_{62} - 0,05229 \cdot V_{64} \\ & - 0,0523 \cdot V_{65} + 0,005645 \cdot V_{72} - 0,06505 \cdot V_{73} - 0,04587 \cdot V_{74} + 0,015041 \cdot V_{77} + 0,030928 \cdot V_{78} \\ & - 0,08024 \cdot V_{79} - 0,07275 \cdot V_{80} - 0,07497 \cdot V_{85} - 0,06818 \cdot V_{86} - 0,06875 \cdot V_{87} - 0,04742 \cdot V_{90} - 0,00698 \cdot \\ & V_{91} + 0,046485 \cdot V_{92} - 0,10403 \cdot V_{93} + 0,160475 \cdot V_{123} \end{aligned}$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = geschat aandeel mager vlees van het karkas,

$V_{22}, V_{23} \dots V_{123}$ de met Autofom gemeten variabelen zijn.

4. De meetpunten en de statistische methode zijn beschreven in deel II van het Spaanse protocol dat op grond van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 bij de Commissie is ingediend.

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 60 en 120 kg.

Deel 3**ULTRAFOM 300**

1. De karkassen worden ingedeeld met het „UltraFOM 300” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is voorzien van een ultrasone sonde met een frequentie van 4 MHz (Krautkrämer MB 4 SE). Het ultrageluidsignaal wordt gedigitaliseerd, opgeslagen en verwerkt door een microprocessor (type Intel 80 C 32). De meetwaarden worden door het UltraFOM-apparaat zelf omgezet in het geschatte magervleesaandeel.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt aan de hand van de onderstaande formule berekend.

$$\hat{Y} = 69,22 - 1,023 X_1 + 0,116 X_2$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte aandeel mager vlees (in percenten),

X_1 = de spekdikte tussen de derde- en de vierdelaatste rib, op 70 mm van de middellijn van het karkas (in millimeter),

X_2 = de spierdikte, in één handeling en op dezelfde plaats gemeten als X_1 (in millimeter).

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 60 en 120 kg.

Deel 4**AUTOMATIC VISION SYSTEM (VCS2000)**

1. De karkassen worden ingedeeld met het „Automatic Vision System (VCS2000)” genaamde apparaat.
2. Het VCS2000-apparaat is een fotoverwerkingssysteem voor de automatische bepaling van de handelswaarde van halve varkenskarkassen. Het apparaat wordt online gebruikt in het slachtproductiesysteem, waar de halve karkassen automatisch door een camera worden gefilmd. De fotogegevens worden vervolgens verwerkt aan de hand van speciaal daarvoor bestemde software.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt op basis van 70 variabelen aan de hand van de onderstaande formule berekend.

$$\begin{aligned} \hat{Y} = & 37,49855 + 0,017715 \cdot X_2 - 0,00075 \cdot X_{40} - 0,02522 \cdot X_{50} - 0,04549 \cdot X_{52} - 0,0000335 \cdot X_{59} - 0,000093 \cdot \\ & X_{62} - 0,0000814 \cdot X_{63} - 0,0000715 \cdot X_{64} - 0,0000494 \cdot X_{66} - 0,0000482 \cdot X_{67} - 0,00047 \cdot X_{69} + 0,000304 \cdot \\ & X_{70} + 0,00867 \cdot X_{77} - 0,03007 \cdot X_{79} - 0,04575 \cdot X_{81} - 0,01742 \cdot X_{82} - 0,01768 \cdot X_{83} - 0,03114 \cdot X_{84} - 0,02549 \cdot \\ & X_{85} - 0,0265 \cdot X_{92} - 0,03299 \cdot X_{95} - 0,02472 \cdot X_{99} - 0,0399 \cdot X_{102} + 0,020178 \cdot X_{103} - 0,04614 \cdot \\ & X_{106} + 0,012659 \cdot X_{107} + 0,012256 \cdot X_{110} + 0,015358 \cdot X_{113} - 0,23294 \cdot X_{116} + 0,010157 \cdot X_{117} - 0,07282 \cdot \\ & X_{120} + 0,126624 \cdot X_{142} + 6,052785 \cdot X_{2/6} - 13,2893 \cdot X_{14/10} + 7,287408 \cdot X_{77/51} - 4,09296 \cdot X_{79/51} - 11,4326 \cdot \\ & X_{81/51} - 1,28847 \cdot X_{82/51} - 0,57019 \cdot X_{83/51} - 5,21869 \cdot X_{84/51} - 2,92106 \cdot X_{85/51} + 8,274608 \cdot X_{88/51} + 9,886478 \cdot \\ & X_{91/51} - 0,00442 \cdot X_{47/79} - 0,04848 \cdot X_{50/79} + 0,227913 \cdot X_{54/79} + 2,845209 \cdot X_{77/79} + 0,018409 \cdot X_{86/79} \\ & - 0,00838 \cdot X_{89/79} + 0,007447 \cdot X_{94/79} + 136,5994 \cdot X_{27/20} + 182,973 \cdot X_{29/20} - 6,82665 \cdot X_{59/20} - 261,768 \cdot \\ & X_{61/20} - 7,85416 \cdot X_{62/20} - 3,8587 \cdot X_{63/20} - 16,6166 \cdot X_{64/20} - 59,2087 \cdot X_{65/20} - 3,21138 \cdot X_{66/20} - 6,96096 \cdot \\ & X_{67/20} + 20,91982 \cdot X_{68/20} - 109,736 \cdot X_{69/20} + 243,641 \cdot X_{70/20} + 29,84246 \cdot X_{73/20} + 15,50442 \cdot X_{74/20} \\ & - 0,30367 \cdot X_{36/59} - 2,07787 \cdot X_{40/59} - 0,38605 \cdot X_{42/59} - 1,90547 \cdot X_{69/59} + 3,554836 \cdot X_{70/59} \end{aligned}$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte aandeel mager vlees van het karkas

$X_2, X_{40}, \dots, X_{70/59}$ de met VCS2000 gemeten variabelen zijn.

4. De meetpunten en de statistische methode zijn beschreven in deel II van het Spaanse protocol dat op grond van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 bij de Commissie is ingediend.

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 60 en 120 kg.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 19 december 2008****tot toelating van methoden voor de indeling van karkassen in Denemarken***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 8498)***(Alleen de tekst in de Deense taal is authentiek)**

(2009/12/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3220/84 van de Raad van 13 november 1984 tot vaststelling van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens ⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3220/84 moeten karkassen worden ingedeeld door het aandeel mager vlees te schatten met behulp van statistisch verantwoorde methoden die zijn gebaseerd op de fysieke meting van een of meer anatomische delen van het karkas. Indelingsmethoden worden slechts toegelaten wanneer een maximumtolerantie voor de statistische fout bij de schatting in acht wordt genomen. Deze tolerantie is vastgesteld in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie van 24 oktober 1985 houdende nadere bepalingen voor de toepassing van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens ⁽²⁾.
- (2) Bij Beschikking 92/469/EEG ⁽³⁾ van de Commissie zijn vier methoden voor de indeling van karkassen in Denemarken toegelaten.
- (3) Naar aanleiding van technische aanpassingen heeft de Deense regering de Commissie verzocht toestemming te verlenen voor de aanpassing van vier goedgekeurde formules en het gebruik van twee aangepaste methoden (Autofom DK en FOM II) en heeft de resultaten van de versnijdingsproeven overgelegd in deel twee van het protocol als bedoeld in artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85.
- (4) Uit het onderzoek van dit verzoek is gebleken dat aan de voorwaarden voor toelating van deze indelingsmethoden is voldaan.
- (5) De apparaten of de indelingsmethoden mogen slechts worden gewijzigd bij een nieuwe beschikking van de Commissie waarin met de opgedane ervaring rekening

is gehouden. In dat geval kan de bij de onderhavige beschikking verleende toelating worden ingetrokken.

- (6) Om verwarring te voorkomen moet Beschikking 92/469/EEG derhalve worden ingetrokken en worden vervangen door een nieuwe beschikking.
- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Voor de indeling van karkassen, als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 3220/84, wordt in Denemarken het gebruik toegestaan van de volgende methoden:

- a) het „Klassificeringscenter (KC)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 1 van de bijlage zijn vermeld,
- b) het „Fat-O-Meater/Manuel Klassificering (FOM/MK)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 2 van de bijlage zijn vermeld,
- c) het „Uni-Fat-O-Meater (Unifom)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 3 van de bijlage zijn vermeld,
- d) het „Fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM 1)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 4 van de bijlage zijn vermeld,
- e) het „Updated fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM DK)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 5 van de bijlage zijn vermeld,
- f) het „Fat-O-Meater II (FOM II)” genaamde apparaat en de bijbehorende schattingsmethoden, waarvan de nadere gegevens in deel 6 van de bijlage zijn vermeld.

⁽¹⁾ PB L 301 van 20.11.1984, blz. 1.⁽²⁾ PB L 285 van 25.10.1985, blz. 39.⁽³⁾ PB L 265 van 11.9.1992, blz. 39.

Artikel 2

De apparaten en de schattingsmethoden mogen niet worden gewijzigd.

Artikel 3

Beschikking 92/469/EEG wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemarken.

Gedaan te Brussel, 19 december 2008.

Voor de Commissie
Mariann FISCHER BOEL
Lid van de Commissie

BIJLAGE

METHODEN VOOR DE INDELING VAN KARKASSEN IN DENEMARKEN

Deel 1

KLASSIFICERINGSCENTER (KC)

1. De karkassen worden ingedeeld met het „Klassificeringscenter (KC)” genaamde apparaat.
2. Het toestel is uitgerust met 9 sondes van 6 mm diameter met fotodiode (Siemens SFH 950-LD 242 II of soortgelijk type) en een fotodetector (Siemens SFH 960-BP 103 of soortgelijk type), en heeft een meetbereik van 1 tot 180 mm. De meetwaarden worden door een computer omgerekend in het geschatte magervleesaandeel.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend op basis van 10 metingen genomen op 7 meetpunten zoals aangegeven in punt 4 en aan de hand van de onderstaande formule:

$$\hat{Y} = 70,5489 - 0,1572 x_1 - 0,1698 x_2 - 0,1537 x_3 - 0,1803 x_4 - 0,2115 x_5 - 0,1669 x_6 - 0,1269 x_7 + 0,04278 x_8 + 0,0234 x_9 + 0,0371 x_{10}$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas,

4. De meetpunten zijn:

x_1 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten in het midden van de derde halswervel, op 10,5 cm van de middellijn van het karkas.

x_2 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten in het midden van de vierde halswervel, op 7 cm van de middellijn van het karkas.

x_3 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten tussen de vierde en de vijfde achterste borstwervel, op 3 cm van de middellijn van het karkas.

x_4 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten tussen de tweede en de derde achterste borstwervel, op 7 cm van de middellijn van het karkas.

x_5 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten tussen de eerste lendenwervel en de laatste borstwervel, op 6 cm van de middellijn van het karkas.

x_6 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten op 4 cm vóór de voorkant van het bekken, op 7 cm van de middellijn van het karkas.

x_7 = rugspekdicke (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten op de voorkant van het bekken, op 11 cm van de middellijn van het hele karkas.

x_8 = spierdicke in mm, gemeten tussen de vierde en de vijfde achterste borstwervel, op 3 cm van de middellijn van het karkas.

x_9 = spierdicke in mm, gemeten tussen de tweede en de derde achterste borstwervel, op 7 cm van de middellijn van het karkas.

x_{10} = spierdicke in mm, gemeten tussen de eerste lendenwervel en de achterste borstwervel, op 6 cm van de middellijn van het karkas.

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

Deel 2

FAT-O-MEATER/MANUEL KLASSIFICERING (FOM/MK)

1. De karkassen worden ingedeeld met het „FAT-O-Meater/Manuel Klassificering (FOM/MK)” genaamde apparaat.
2. Het toestel is van het type Fat-O-Meater en is uitgerust met een sonde van 6 mm diameter, met fotodetector (Siemens SFH 960-BP 103 of soortgelijk type), en heeft een meetbereik van 1 tot 94 mm.
3. De meetwaarden worden door een computer omgerekend in het geschatte magervleesaandeel.

Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend aan de hand van de onderstaande formule:

$$\hat{Y} = 68,1746 - 0,3220 x_1 - 0,5326 x_2 + 0,0836 x_3$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas

4. De meetpunten zijn:

x_1 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwaard) in mm, gemeten op 8 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste lendenwervel.

x_2 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwaard) in mm, gemeten op 6 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste rib.

x_3 = de spierdicte in millimeter, in één handeling en op dezelfde plaats gemeten als x_2 .

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

Deel 3

UNI-FAT-O-MEATER (UNIFOM)

1. De karkassen worden ingedeeld met het „Uni-Fat-O-Meater (Unifom)” genaamde apparaat.
2. Dit apparaat is hetzelfde als het in punt 2 van deel 2 beschreven apparaat. Unifom verschilt evenwel van MK wat betreft de computerapparatuur en -programmatuur voor de interpretatie van het reflectieprofiel van de optische sonde.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend aan de hand van de onderstaande formule:

$$\hat{Y} = 66,7393 - 0,2655 x_1 - 0,5432 x_2 + 0,0838 x_3$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas

4. De meetpunten zijn:

x_1 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwaard) in mm, gemeten op 8 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste lendenwervel.

x_2 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwaard) in mm, gemeten op 6 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste rib.

x_3 = de spierdicte in millimeter, in één handeling en op dezelfde plaats gemeten als x_2 .

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

Deel 4

FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC EQUIPMENT (AutoFOM 1)

1. De karkassen worden ingedeeld met behulp van het „Fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM 1)” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is uitgerust met 16 ultrasone transducers, 2MHz (Krautkrämer, SFK 2 NP of soortgelijk type); de afstand tussen de transducers bedraagt 25 mm.

De meetwaarden worden door een centrale computer omgerekend in het geschatte magervleesaandeel.

3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend op basis van 127 individuele meetpunten aan de hand van de onderstaande formule

$$\hat{Y} = c + c_0 \times IP000 + c_1 \times IP001 + \dots + c_{126} \times IP126$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas. De constanten c en c_0 tot en met c_{126} verwijzen naar deel II van het Deense protocol dat bij de Commissie is ingediend op grond van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie.

4. De beschrijving van de meetpunten en de beschrijving van de statistische methode zijn vastgesteld in deel II van het Deense Protocol dat bij de Commissie is ingediend op grond van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie.

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

Deel 5

UPDATED FULLY AUTOMATIC ULTRASONIC EQUIPMENT (AutoFOM DK)

1. De karkassen worden ingedeeld met behulp van het „Updated fully automatic ultrasonic equipment (AutoFOM DK)” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is mechanisch compatibel met AutoFOM 1 wat de scannerreeks zelf betreft. Ook het meetbeginsel zelf blijft ongewijzigd. AutoFOM DK onderscheidt zich van AutoFOM 1 door een voorziening waarmee het karkas in een rechte positie door de meetinrichting kan, en die samen met een lasersensor voor de detectie van het karkas symmetrische metingen verricht, met een groter berekeningsvermogen en een nieuw softwarepakket waarmee de beeldsnelheid en de beeldresolutie kunnen worden verbeterd.
3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend aan de hand van de onderstaande formule:

$$\hat{Y} = 63,4322 - 0,1429 x_1 - 0,0438 x_2 - 0,0715 x_3 + 0,9420 x_4 + 0,0911 x_5$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas

4. De beschrijving van de meetpunten en de beschrijving van de statistische methode zijn vastgesteld in deel II van het Deense Protocol dat bij de Commissie is ingediend op grond van artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie.

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

Deel 6

FAT-O-MEATER II (FOM II)

1. De karkassen worden ingedeeld met behulp van het „Fat-O-Meater II (FOM II)” genaamde apparaat.
2. Het apparaat is een nieuwe versie van het FAT-O-Meater-meetsysteem. Het in punt 2 van de delen 2 en 3 beschreven basisbeginsel voor de metingen blijft ongewijzigd, maar de software, de hardware en het mechanisch ontwerp zijn aangepast. Het FOM II-pistool bestaat uit een optische sonde met een mes, een instrument voor dieptemeting en een systeem voor de verzameling en analyse van gegevens. Het FOM II-pistool bevat alle juridisch relevante gegevens en analyses.

3. Het magervleesaandeel van het karkas wordt berekend aan de hand van de onderstaande formule:

$$\hat{Y} = 66,5015 - 0,3568 x_1 - 0,4704 x_2 + 0,0947 x_3$$

waarbij:

$\hat{Y}$ = het geschatte percentage mager vlees van het karkas

4. De meetpunten zijn:

x_1 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten op 8 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste lendenwervel.

x_2 = de rugspekdicte (met inbegrip van het zwoerd) in mm, gemeten op 6 cm van de middellijn van het karkas tussen de derde- en de vierdelaatste rib.

x_3 = de spierdicte in millimeter, in één handeling en op dezelfde plaats gemeten als x_2 .

De formule is geldig voor karkassen met een gewicht tussen 50 en 110 kg.

BESLUITEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

BESLUIT Nr. 1/2008 VAN HET BIJ DE OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN DE ZWITSERSE BONDSSTAAT INZAKE DE HANDEL IN LANDBOUWPRODUCTEN OPGERICHT GEMENGD VETERINAIR COMITÉ

van 23 december 2008

tot wijziging van de aanhangsels 2, 3, 4, 5, 6 en 10 van bijlage 11 bij de overeenkomst

(2009/13/EG)

HET GEMENGD COMITÉ,

Gelet op de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten (hierna „de landbouwovereenkomst” genoemd), en met name op artikel 19, lid 3, van bijlage 11,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De landbouwovereenkomst is op 1 juni 2002 in werking getreden.
- (2) Bij artikel 19, lid 1, van bijlage 11 bij de landbouwovereenkomst wordt een Gemengd Veterinair Comité opgericht, dat elke kwestie die betrekking heeft op genoemde bijlage en op de uitvoering daarvan onderzoekt en bovendien alle taken in verband met deze bijlage op zich neemt. Overeenkomstig artikel 19, lid 3 van die bijlage kan het Gemengd Veterinair Comité de aanhangsels van bijlage 11 wijzigen, met name met de bedoeling die aan te passen en bij te werken.
- (3) De aanhangsels van bijlage 11 bij de landbouwovereenkomst zijn voor de eerste keer gewijzigd bij Besluit nr. 2/2003 van het bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten opgerichte Gemengd Veterinair Comité van 25 november 2003 tot wijziging van de aanhangsels 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 11 van bijlage 11 bij de overeenkomst ⁽¹⁾.
- (4) De aanhangsels van bijlage 11 bij de landbouwovereenkomst zijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit nr. 1/2006 van het bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten opgerichte Gemengd Veterinair Comité van 1 december 2006 tot wijziging van de aanhangsels 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 10 van bijlage 11 bij de overeenkomst ⁽²⁾.
- (5) De Zwitserse Bondsstaat (hierna: „Zwitserland” te noemen) heeft zich ertoe verbonden in zijn nationale wetgeving de bepalingen over te nemen van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽³⁾, Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽⁴⁾, Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁵⁾, Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn ⁽⁶⁾ en van alle uitvoeringsbepalingen daarvan op het gebied van de controle van de invoer uit derde landen naar de Europese Unie.
- (6) Om te zorgen voor de nodige middelen voor de uitvoering van de controles op de invoer van producten van dierlijke oorsprong uit derde landen moet Zwitserland ten minste gedeeltelijk worden opgenomen in het systeem voor snelle waarschuwingen, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ⁽⁷⁾.
- (7) De sanitaire maatregelen van de Zwitserse en de communautaire wetgeving voor de veterinaire controles op het verkeer en de invoer van dieren en producten van dierlijke oorsprong zijn als gelijkwaardig erkend. De tekst van de aanhangsels 5 en 10 van bijlage 11 bij voornoemde overeenkomst moet derhalve worden gewijzigd.

⁽¹⁾ PB L 23 van 28.1.2004, blz. 27.

⁽²⁾ PB L 32 van 6.2.2007, blz. 91.

⁽³⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.

⁽⁶⁾ PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

- (8) Zwitserland heeft zich ertoe verbonden in zijn nationale wetgeving de bepalingen over te nemen van Verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren ⁽¹⁾.
- (9) De tekst van de aanhangsels 2, 3, 4 en 6 van bijlage 11 bij voornoemde overeenkomst moet worden gewijzigd om rekening te houden met de wijzigingen in de communautaire en de Zwitserse wetgeving zoals die op 30 juni 2008 van kracht was,

BESLUIT:

Artikel 1

Aanhangsel 2 van bijlage 11 van de landbouwovereenkomst wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij dit besluit.

Artikel 2

De aanhangsels 3, 4, 5, 6 en 10 van bijlage 11 bij de landbouwovereenkomst worden gewijzigd overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen II tot en met VI bij dit besluit.

Artikel 3

Dit besluit, opgesteld in twee exemplaren, wordt ondertekend door de medevoorzitters of andere personen die gemachtigd zijn namens de partijen op te treden.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op de dag van inwerkingtreding van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat tot wijziging van bijlage 11 bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de handel in landbouwproducten (hierna: „de overeenkomst inzake bijlage 11” genoemd).

Indien bijlage 11 voorlopig wordt toegepast, wordt dit besluit met ingang van dezelfde datum eveneens voorlopig toegepast, in afwachting van de inwerkingtreding van de overeenkomst.

Artikel 5

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Ondertekend te Parijs,
23 december 2008.

*Namens de Zwitserse
Bondsstaat*

Hoofd van de delegatie
Hans WYSS

Ondertekend te Parijs,
23 december 2008.

*Namens de Europese
Gemeenschap*

Hoofd van de delegatie
Paul VAN GELDORP

⁽¹⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 1.

BIJLAGE I

Aanhangsel 2 van bijlage 11 wordt als volgt aangevuld:

„X. Niet-commercieel verkeer van gezelschapsdieren**A. WETGEVING (*)**

Gemeenschap	Zwitserland
Verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad (PB L 146 van 13.6.2003, blz. 1).	Verordening inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIA) van 18 april 2007 (RS 916.443.14).

B. BIJZONDERE UITVOERINGSBEPALINGEN

1. Het identificatiesysteem is dat bedoeld in Verordening (EG) nr. 998/2003.
2. Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 998/2003 en Beschikking 2005/91/EG van de Commissie van 2 februari 2005 tot vaststelling van de periode waarna rabiës-vaccinatie als geldig wordt beschouwd ⁽¹⁾ wordt de geldigheid van de vaccinatie en de eventuele hervaccinatie tegen rabiës erkend volgens de aanbevelingen van het laboratorium van productie.
3. Het te gebruiken paspoort is dat bedoeld in Beschikking 2003/803/EG van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten ⁽²⁾.
4. Voor de toepassing van dit aanhangsel zijn voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap en Zwitserland de bepalingen van hoofdstuk II (Bepalingen betreffende het verkeer tussen lidstaten) van Verordening (EG) nr. 998/2003 van overeenkomstige toepassing.”.

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

⁽¹⁾ PB L 31 van 4.2.2005, blz. 61.

⁽²⁾ PB L 312 van 27.11.2003, blz. 1.

BIJLAGE II

Aanhangsel 3 van bijlage 11 wordt vervangen door:

„Aanhangsel 3

**INVOER UIT DERDE LANDEN VAN LEVENDE DIEREN EN SPERMA, EICELLEN EN EMBRYO'S
DAARVAN****I. Gemeenschap — wetgeving (*)****A. Hoefdieren, met uitzondering van paardachtigen**

Richtlijn 2004/68/EG van de Raad van 26 april 2004 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de invoer in en de doorvoer via de Gemeenschap van bepaalde levende hoefdieren, tot wijziging van de Richtlijnen 90/426/EEG en 92/65/EEG en tot intrekking van Richtlijn 72/462/EEG (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 320).

B. Paardachtigen

Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 42).

C. Pluimvee en broedeieren

Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren (PB L 303 van 31.10.1990, blz. 6).

D. Aquacultuurdieren

Richtlijn 2006/88/EG van de Raad van 24 oktober 2006 betreffende veterinairerechtelijke voorschriften voor aquacultuurdieren en de producten daarvan en betreffende de preventie en bestrijding van bepaalde ziekten bij waterdieren (PB L 328 van 24.11.2006, blz. 14).

E. Embryo's van runderen

Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen (PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1).

F. Sperma van runderen

Richtlijn 88/407/EEG van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van runderen en de invoer daarvan (PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10).

G. Sperma van varkens

Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 62).

H. Andere levende dieren

1. Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt (PB L 268 van 14.9.1992, blz. 54).

2. Verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad (PB L 146 van 13.6.2003, blz. 1).

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

I. Overige specifieke bepalingen

1. Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).
2. Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).

II. Zwitserland — wetgeving (*)

1. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10).
2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en doorvoer per vliegtuig van dieren van oorsprong uit derde landen (OITA), (RS 916.443.12).
3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13).
4. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106).
5. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14).
6. Verordening van 18 augustus 2004 inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (OMédV), (RS 812.212.27).
7. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEVET), (RS 916.472).

III. Uitvoeringsbepalingen

Het Federaal Veterinair Bureau past tegelijk met de lidstaten van de Gemeenschap de invoervoorwaarden van de besluiten bedoeld in punt I van dit aanhangsel, de uitvoeringsmaatregelen en de lijsten van inrichtingen waaruit de overeenkomstige invoer is toegestaan, toe. Deze verbintenis geldt voor alle relevante wetsbesluiten, ongeacht de datum van goedkeuring daarvan.

Het Federaal Veterinair Bureau kan strengere maatregelen nemen en aanvullende garanties eisen. Er vindt overleg plaats in het Gemengd Veterinair Comité teneinde adequate oplossingen te zoeken.

Het Federaal Veterinair Bureau en de lidstaten van de Gemeenschap stellen elkaar in kennis van de specifieke invoervoorwaarden die op bilateraal niveau zijn vastgesteld en niet op communautair niveau zijn geharmoniseerd.

Voor de toepassing van deze bijlage wordt voor Zwitserland de dierentuin van Zürich aangewezen als erkend centrum volgens de bepalingen van bijlage C bij Richtlijn 92/65/EEG.”.

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

BIJLAGE III

Aanhangsel 4 van bijlage 11 wordt vervangen door:

„Aanhangsel 4

ZOÖTECHNIEK, INVOER UIT DERDE LANDEN INBEGREPEN

A. Wetgeving (*)

Gemeenschap	Zwitserland
Richtlijn 77/504/EEG van de Raad van 25 juli 1977 betreffende raszuivere fokrunderen (PB L 206 van 12.8.1977, blz. 8).	Verordening van 14 november 2007 inzake veeteelt (RS 916.310).
Richtlijn 88/661/EEG van de Raad van 19 december 1988 betreffende de zoötechnische normen die gelden voor fokvarkens (PB L 382 van 31.12.1988, blz. 36).	
Richtlijn 87/328/EEG van de Raad van 18 juni 1987 betreffende de toelating van raszuivere fokrunderen tot de voortplanting (PB L 167 van 26.6.1987, blz. 54).	
Richtlijn 88/407/EEG van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan (PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10).	
Richtlijn 89/361/EEG van de Raad van 30 mei 1989 betreffende raszuivere fokschape en -geiten (PB L 153 van 6.6.1989, blz. 30).	
Richtlijn 90/118/EEG van de Raad van 5 maart 1990 betreffende de toelating van raszuivere fokvarkens tot de voortplanting (PB L 71 van 17.3.1990, blz. 34).	
Richtlijn 90/119/EEG van de Raad van 5 maart 1990 betreffende de toelating van hybride fokvarkens tot de voortplanting (PB L 71 van 17.3.1990, blz. 36).	
Richtlijn 90/427/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in paardachtigen (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 55).	
Richtlijn 90/428/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake het handelsverkeer in voor wedstrijden bestemde paardachtigen en houdende vaststelling van de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijden (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 60).	
Richtlijn 91/174/EEG van de Raad van 25 maart 1991 inzake zoötechnische en genealogische voorschriften voor de handel in rasdieren en tot wijziging van de Richtlijnen 77/504/EEG en 90/425/EEG (PB L 85 van 5.4.1991, blz. 37).	
Richtlijn 94/28/EG van de Raad van 23 juni 1994 tot vaststelling van de beginselen inzake de zoötechnische en genealogische voorschriften voor de invoer uit derde landen van dieren, alsmede van sperma, eicellen en embryo's en tot wijziging van Richtlijn 77/504/EEG betreffende raszuivere fokrunderen (PB L 178 van 12.7.1994, blz. 66).	

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

B. Uitvoeringsbepalingen

Voor de toepassing van dit aanhangsel vindt het handelsverkeer in levende dieren en dierlijke producten tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland plaats onder de voor het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap vastgestelde voorwaarden.

Onverminderd de in de aanhangsels 5 en 6 vastgestelde voorschriften inzake zoötechnische controles verbinden de Zwitserse autoriteiten zich ertoe om erop toe te zien dat voor de invoer dezelfde voorschriften worden toegepast als bij Richtlijn 94/28/EG van de Raad.

Eventuele problemen worden op verzoek van een van de partijen aan het Gemengd Veterinair Comité voorgelegd.”.

BIJLAGE IV

Aanhangsel 5 van bijlage 11 wordt vervangen door:

„Aanhangsel 5

LEVENDE DIEREN, SPERMA, EICELLEN EN EMBRYO'S: GRENSCONTROLES EN RETRIBUTIES

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen - Traces-systeem

A. WETGEVING (*)

Gemeenschap	Zwitserland
Beschikking 2004/292/EG van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende de toepassing van het Traces-systeem en tot wijziging van Beschikking 92/486/EEG (PB L 94 van 31.3.2004, blz. 63).	1. Wet van 1 juli 1966 inzake epizoötieën (LFE), (RS 916.40). 2. Verordening van 27 juni 1995 inzake epizoötieën (OFE), (RS 916.401). 3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10). 4. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dieren van oorsprong uit derde landen (OITA), (RS 916.443.12). 5. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13). 6. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106). 7. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14).

B. UITVOERINGSBEPALINGEN

In samenwerking met het Federaal Veterinair Bureau neemt de Commissie Zwitserland op in het bij Beschikking 2004/292/EG van de Commissie ingestelde Traces-systeem.

Zo nodig worden in het Gemengd Veterinair Comité overgangs- en aanvullende maatregelen vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Veterinaire en zoötechnische controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland

A. WETGEVING (*)

De veterinaire en zoötechnische controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland worden uitgevoerd overeenkomstig de volgende bepalingen:

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

Gemeenschap	Zwitserland
1. Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving (PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34).	1. Wet inzake epizootieën (LFE) van 1 juli 1966 (RS 916.40), met name artikel 57.
2. Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29).	2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10).
	3. Verordening van DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106).
	4. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14).
	5. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEvet) (RS 916.472).

B. ALGEMENE UITVOERINGSBEPALINGEN

In de in artikel 8 van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde gevallen nemen de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming onverwijld contact op met de bevoegde autoriteiten van de plaats van verzending. Zij nemen alle nodige maatregelen en delen aan de bevoegde autoriteit van de plaats van verzending en aan de Commissie de aard van de verrichte controles, de genomen beslissingen en de redenen daarvan mede.

Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 16 van Richtlijn 89/608/EEG en de artikelen 9 en 22 van Richtlijn 90/425/EEG.

C. BIJZONDERE UITVOERINGSBEPALINGEN VOOR DIEREN BESTEMD VOOR BEWEIDING IN HET GRENSGEBIED

1. Definities

Beweiding: het overbrengen van dieren naar weiden in een grensgebied dat beperkt is tot 10 km aan beide kanten van de grens tussen een lidstaat en Zwitserland. In naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen de desbetreffende bevoegde autoriteiten toestemming geven voor een grotere afstand aan beide kanten van de grens tussen Zwitserland en de Gemeenschap.

Dagelijkse beweiding: beweiding waarbij dieren aan het einde van iedere dag naar het bedrijf van oorsprong in een lidstaat of in Zwitserland worden teruggebracht.

2. Voor de beweiding tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland zijn de bepalingen van Beschikking 2001/672/EG van de Commissie van 20 augustus 2001 houdende vaststelling van bijzondere voorschriften voor het verplaatsen van runderen naar zomerweiden in bergstreken (PB L 235 van 4.9.2001, blz. 23) van overeenkomstige toepassing. In het kader van deze bijlage geldt artikel 1 van Beschikking 2001/672/EG echter onder voorbehoud van de volgende aanpassingen:

— „de periode van 1 mei tot en met 15 oktober” wordt vervangen door „het kalenderjaar”;

— voor Zwitserland zijn de in artikel 1 van Beschikking 2001/672/EG bedoelde en in de bijbehorende bijlage vermelde gebiedsdelen:

ZWITSERLAND

KANTON ZÜRICH

KANTON BERN/BERNE

KANTON LUZERN

KANTON URI

KANTON SCHWYZ

KANTON OBWALD

KANTON NIDWALD

KANTON GLARUS

KANTON ZUG

KANTON FREIBURG/FRIBOURG

KANTON SOLOTHURN

KANTON BASEL-STADT

KANTON BASEL-LAND

KANTON SCHAFFHAUSEN

KANTON APPENZEL AUSSERRHODEN

KANTON APPENZEL INNERRHODEN

KANTON ST. GALLEN

KANTON GRAUBÜNDEN

KANTON AARGAU

KANTON THURGAU

KANTON TICINO

KANTON VAUD

KANTON WALLIS/VALAIS

KANTON NEUCHÂTEL

KANTON GENÈVE

KANTON JURA.

Krachtens de verordening inzake epizoötieën (OFE) van 27 juni 1995 (RS 916.401), en met name artikel 7 van deze verordening (registratie), en de verordening van 23 november 2005 betreffende de databank voor verplaatsing van dieren (RS 916.404), en met name artikel 2 van deze verordening (inhoud van de databank), kent Zwitserland aan elk weiland een specifieke registratiecode toe, die in het nationale gegevensbestand voor runderen moet worden ingevoerd.

3. In het geval van beweiding in de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland neemt de officiële dierenarts van het land van verzending de volgende maatregelen:
 - a) hij stelt op de datum van afgifte van het certificaat en uiterlijk 24 uur voor de geplande aankomst van de dieren via het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde geïnformatiseerde verbindingssysteem tussen veterinaire autoriteiten de bevoegde autoriteiten op de plaats van bestemming (lokale veterinaire dienst) in kennis van de verzending van de dieren;

- b) hij onderzoekt de dieren minder dan 48 uur vóór hun vertrek voor beweiding; de dieren moeten naar behoren geïdentificeerd zijn;
 - c) hij geeft een certificaat af volgens het in punt 9 opgenomen model.
- 4. Tijdens de gehele duur van de beweiding blijven de dieren onder douanetoezicht.
- 5. De eigenaar van de dieren moet:
 - a) schriftelijk verklaren dat hij zich, net als elke eigenaar uit een lidstaat of Zwitserland, zal houden aan alle bepalingen van deze bijlage en alle andere op plaatselijk niveau genomen maatregelen;
 - b) de uit de toepassing van deze bijlage voortvloeiende controlekosten betalen;
 - c) zijn volledige medewerking verlenen aan de door de officiële autoriteiten van het land van verzending of bestemming vereiste douane- of veterinaire controles.
- 6. Bij de terugkeer van de dieren aan het einde van het beweidingseizoen of bij vervroegde terugkeer neemt de officiële dierenarts van het land waar het beweiding gebied zich bevindt de volgende maatregelen:
 - a) hij stelt op de datum van afgifte van het certificaat en uiterlijk 24 uur voor de geplande aankomst van de dieren via het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde geïnformatiseerde verbindingssysteem tussen veterinaire autoriteiten de bevoegde autoriteiten op de plaats van bestemming (lokale veterinaire dienst) in kennis van de verzending van de dieren;
 - b) hij onderzoekt de dieren minder dan 48 uur vóór hun vertrek; de dieren moeten naar behoren geïdentificeerd zijn;
 - c) hij geeft een certificaat af volgens het in punt 9 opgenomen model.
- 7. Bij het uitbreken van ziekten worden in gezamenlijk overleg tussen de bevoegde veterinaire autoriteiten passende maatregelen genomen. Deze autoriteiten onderzoeken de kwestie van de eventuele kosten. Zo nodig wordt de kwestie aan het Gemengd Veterinair Comité voorgelegd.
- 8. In afwijking van de in de punten 1 tot en met 7 vastgestelde bepalingen betreffende beweiding geldt voor dagelijkse beweiding in de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland het volgende:
 - a) de dieren komen niet met dieren van een ander bedrijf in contact;
 - b) de eigenaar van de dieren verbindt zich ertoe de bevoegde veterinaire autoriteit in kennis te stellen van ieder contact met dieren van een ander bedrijf;
 - c) het in punt 9 vastgestelde gezondheidscertificaat moet ieder kalenderjaar bij de eerste invoer van de desbetreffende dieren in een lidstaat of Zwitserland aan de bevoegde veterinaire autoriteiten worden overgelegd. Dit certificaat moet op verzoek aan de bevoegde veterinaire autoriteiten kunnen worden overgelegd;
 - d) de punten 2 en 3 zijn alleen van toepassing op de eerste verzending van de dieren naar een lidstaat of naar Zwitserland in het desbetreffende kalenderjaar;
 - e) punt 6 is niet van toepassing;
 - f) de eigenaar van de dieren verbindt zich ertoe de bevoegde veterinaire autoriteit in kennis te stellen van het einde van het beweidingseizoen.
- 9. Modelgezondheidscertificaat voor de beweiding in het grensgebied of voor de dagelijkse beweiding van runderen en voor de terugkeer van de beweiding in het grensgebied:

Modelgezondheidscertificaat voor de beweiding in het grensgebied of voor de dagelijkse beweiding van runderen en voor de terugkeer van de beweiding in het grensgebied:

EUROPESE GEMEENSCHAP**Certificaat voor de intracommunautaire handel**

Deel I: Informatie betreffende de aangeboden zending	I.1. Verzender Naam Adres Postcode		I.2. Referentienummer certificaat		I.2.a. Lokaal referentienummer	
			I.3. Bevoegde centrale autoriteit			
			I.4. Bevoegde lokale autoriteit			
	I.5. Geadresseerde Naam Adres Postcode		I.6. Nr. van bijbehorende originele certificaten Nr. van bijbehorende documenten			
			I.7. Handelaar Naam		Erkenningsnummer	
	I.8. Land van oorsprong		ISO-code	I.9. Regio van oorsprong		Code
	I.10. Land van bestemming		ISO-code	I.11. Regio van bestemming		Code
	I.12. Plaats van oorsprong/Plaats van de vangst Bedrijf ☐ Naam Adres Postcode Erkenningsnummer		I.13. Plaats van bestemming Bedrijf ☐ Naam Adres Postcode Erkenningsnummer			
I.14. Plaats van lading Postcode		I.15. Datum en uur van vertrek				
I.16. Vervoermiddelen Vliegtuig ☐ Vaartuig ☐ Treinwagon ☐ Wegvoertuig ☐ Andere ☐ Identificatie:		I.17. Vervoerder Naam Adres Postcode Erkenningsnummer Lidstaat				
I.18. Diersoort/Product				I.19. Productcode (GN-code) 01 02		
				I.20. Aantal/Hoeveelheid		
I.21.				I.22. Aantal verpakkingen		
I.23.				I.24. Aard van de verpakking		
I.25. Dieren/Producten gecertificeerd voor Transhumance ☐						
I.26. Doorvoer door een derde land ☐		I.27. Doorvoer door de lidstaten ☐				
Derde land		ISO-code	Lidstaat		ISO-code	
Punt van uitgang		Code	Lidstaat		ISO-code	
Punt van binnenkomst		Nr. BIP	Lidstaat		ISO-code	
I.28.		I.29. Geschatte duur van het vervoer				
I.30. Reisschema Ja ☐ Neen ☐						
I.31. Identificatie van de dieren/producten Identificatienummer						

EUROPESE GEMEENSCHAP

2005/22 Zomerbeweiding

Deel II: Certificering	II. Gezondheidsinformatie ⁽¹⁾ ⁽²⁾	II.a. Referentienummer van het certificaat	II.b. Plaatselijk referentienummer
	II.1. Gezondheidscertificaat voor de beweiding in het grensgebied ⁽³⁾ of de dagelijkse beweiding ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ van runderen. Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat: II.1.1. elk dier uit de hierboven beschreven partij afkomstig is van een bedrijf van oorsprong en een gebied waarvoor overeenkomstig de communautaire of nationale wetgeving geen verbod of beperking geldt in verband met runderziekten, en II.1.2. afkomstig is van een beslag dat zich bevindt in een lidstaat of in een gebied van een lidstaat: a) waar een toezichtprogramma van kracht is, goedgekeurd bij Beschikking xx/xx/EG van de Commissie, of, voor Zwitserland, bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Zwitserland van 21 juni 1999 (bijlage 11, aanhangsel 2, punt I); b) die/dat officieel erkend is als vrij van leukose, tuberculose en brucellose; en II.1.3. een fokdier ⁽³⁾ of gebruiksdier ⁽³⁾ is dat: a) volgens de beschikbare gegevens gedurende de laatste 30 dagen of - als het minder dan 30 dagen oud is - vanaf de geboorte in het bedrijf van oorsprong is gehouden, tijdens welke periode geen uit een derde land ingevoerd dier op het bedrijf is gebracht, tenzij dit volledig van alle andere dieren op het bedrijf afgezonderd is geweest; b) gedurende de laatste 30 dagen niet in contact is gekomen met dieren waarvan het beslag niet voldoet aan de in punt II.1.2. vermelde voorwaarden; II.1.4. de bovenbedoelde dieren op [datum invoegen], binnen 48 uur vóór hun geplande vertrek, zijn onderzocht en geen klinische verschijnselen vertoonden van een besmettelijke of infectieziekte; II.1.5. voor het bedrijf van oorsprong en eventueel het erkende verzamelcentrum alsook het gebied waar zij zich bevinden overeenkomstig de communautaire of de nationale wetgeving geen verbod of beperking geldt in verband met runderziekten; II.1.6. aan alle toepasselijke bepalingen van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad voldaan is; II.1.7. de dieren voldoen aan de aanvullende garanties ten aanzien van IBR/IPV in overeenstemming met Beschikking 93/42/EG van de Commissie, waarvan de bepalingen volgens de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Zwitserland van 21 juni 1999 van overeenkomstige toepassing zijn; II.1.8. de hierboven beschreven dieren op het ogenblik van de inspectie geschikt waren om voor de geplande reis te worden vervoerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1/2005 ⁽⁵⁾; II.1.9. Datum van aankomst op de plaats van beweiding ⁽⁶⁾; II.1.10. Geplande datum van vertrek van de plaats van beweiding; II.2. Gezondheidscertificaat voor de terugkeer van de runderen van de beweiding in het grensgebied (normale of vervroegde terugkeer). II.2.1. de bovenbedoelde dieren [lijst van de dieren bij vervroegde terugkeer van de beweiding ⁽³⁾ of lijst van de dieren van het oorspronkelijke certificaat ⁽³⁾, ⁽⁷⁾, ⁽⁸⁾] op (datum van inlading of 48 uur vóór hun vertrek) zijn onderzocht en geen klinische verschijnselen vertoonden van een besmettelijke of infectieziekte; II.2.2. voor het beweidingsgebied waar de dieren zich bevonden, overeenkomstig de communautaire of nationale wetgeving geen verbod of beperking geldt in verband met runderziekten en met name dat er gedurende de beweidingsperiode geen enkel geval van tuberculose, brucellose of leukose is geconstateerd.		
Opmerkingen Deel I: — Het nummer van het gezondheidscertificaat dat wordt gebruikt voor de toegang tot het beweidingsgebied is aangegeven in deel I.6 van dit certificaat. Deel II: ⁽¹⁾ De in dit certificaat op te nemen gegevens dienen op de datum van afgifte en uiterlijk 24 uur voor de geplande aankomst van de dieren in het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde geïnformatiseerde verbindingssysteem tussen veterinaire autoriteiten te worden ingevoerd. ⁽²⁾ Dit certificaat is geldig gedurende een periode van 10 dagen na de in Zwitserland of de lidstaat van oorsprong uitgevoerde gezondheidscontrole. Het certificaat geldt in het geval van dagelijkse beweiding voor de gehele beweidingsperiode. ⁽³⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.			

- (⁴) Het certificaat geldt in het geval van dagelijkse beweiding voor de gehele beweidsperiode.
- (⁵) Deze verklaring ontslaat de vervoerders niet van hun verplichtingen krachtens de geldende communautaire bepalingen, met name met betrekking tot de geschiktheid van de dieren voor vervoer.
- (⁶) De registratiecode van het weiland is aangegeven in deel I.13 (erkeningsnummer) van dit certificaat.
- (⁷) Indien dieren om gezondheidsredenen gedurende de beweidsperiode naar het bedrijf van oorsprong terugkeren, vergezeld van een gezondheids-certificaat, moeten de identificatiemerken van de oorspronkelijke lijst geschrapt worden; in dit geval dient de lijst door de officiële dierenarts getekend te worden.
- (⁸) Deel II.1 in te vullen voor het vertrek voor beweiding in het grensgebied, of voor dagelijkse beweiding, deel II.2 in te vullen voor de terugkeer van beweiding in het grensgebied.

De kleur van het stempel en de handtekening moet verschillen van de kleur van de andere gegevens op het certificaat.

Officiële dierenarts of officiële inspecteur

Kwalificatie en titel:

Naam (in hoofdletters):

Lokale veterinaire eenheid:

Datum:

Stempel:

Nr. lokale veterinaire eenheid:

Handtekening:

HOOFDSTUK III

Voorwaarden voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en Zwitserland

A. WETGEVING

Voor het handelsverkeer in levende dieren en sperma, eicellen en embryo's daarvan en de beweiding van runderen in het grensgebied tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland gelden de gezondheidscertificaten van deze bijlage, beschikbaar in het Traces-systeem, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 599/2004 van de Commissie van 30 maart 2004 tot vaststelling van een geharmoniseerd model voor een certificaat en inspectieverslag voor het intracommunautaire handelsverkeer in dieren en producten van dierlijke oorsprong (PB L 94 van 31.3.2004, blz. 44).

HOOFDSTUK IV

Veterinaire controles voor de invoer uit derde landen

A. WETGEVING (*)

De controles op de invoer uit derde landen worden verricht overeenkomstig de volgende bepalingen:

Gemeenschap	Zwitserland
1. Verordening (EG) nr. 282/2004 van de Commissie van 18 februari 2004 betreffende de vaststelling van een document voor de aangifte en de veterinaire controle van uit derde landen afkomstige dieren die in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 49 van 19.2.2004, blz. 11).	1. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10).
2. Verordening (EG) nr. 882/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1).	2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dieren van oorsprong uit derde landen (OITA), (RS 916.443.12).
3. Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56).	3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13).
4. Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).	4. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106).
5. Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).	5. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14).
6. Beschikking 97/794/EG van de Commissie van 12 november 1997 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad met betrekking tot de veterinaire controles van uit derde landen in te voeren levende dieren (PB L 323 van 26.11.1997, blz. 31).	6. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEvet) (RS 916.472).
	7. Verordening van 18 augustus 2004 inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (OMédV), (RS 812.212.27).

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

B. UITVOERINGSBEPALINGEN

1. Voor de toepassing van artikel 6 van Richtlijn 91/496/EEG zijn de grensinspectieposten van de lidstaten voor de veterinaire controles op levende dieren opgenomen in de bijlage bij Beschikking 2001/881/EG van de Commissie van 7 december 2001 tot vaststelling van een lijst van grensinspectieposten die zijn erkend voor de veterinaire controles van dieren en dierlijke producten uit derde landen, en tot bijwerking van de uitvoeringsbepalingen inzake de door deskundigen van de Commissie te verrichten controles, als gewijzigd.
2. Voor de toepassing van artikel 6 van Richtlijn 91/496/EEG zijn de grensinspectieposten voor Zwitserland als volgt:

Naam	Traces-code	Type	Inspectiecentrum	Erkenningstype
Luchthaven van Zürich	CHZRH4	A	Centrum 3	O - Andere dieren (met inbegrip van dieren van diertuinen) ⁽¹⁾
Luchthaven van Genève	CHGVA4	A	Centrum 2	O - Andere dieren (met inbegrip van dieren van diertuinen) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Onder verwijzing naar de erkenningscategorieën als omschreven in Beschikking 2001/881/EG van de Commissie.

Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor latere wijzigingen in de lijst van grensinspectieposten, hun inspectiecentra en hun erkenningstype.

Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de controles ter plaatse op grond van met name artikel 19 van Richtlijn 91/496/EEG en artikel 57 van de Wet inzake epizootieën.

3. Het Federaal Veterinair Bureau past tegelijk met de lidstaten van de Gemeenschap de invoervoorwaarden van aanhangsel 3 van deze bijlage, alsook de uitvoeringsmaatregelen toe.

Het Federaal Veterinair Bureau kan strengere maatregelen nemen en aanvullende garanties eisen. Er vindt overleg plaats in het Gemengd Veterinair Comité teneinde adequate oplossingen te zoeken.

Het Federaal Veterinair Bureau en de lidstaten van de Gemeenschap stellen elkaar in kennis van de specifieke invoervoorwaarden die op bilateraal niveau zijn vastgesteld en niet op communautair niveau zijn geharmoniseerd.

4. De in punt 1 bedoelde grensinspectieposten van de lidstaten voeren de controles op de invoer uit derde landen, bestemd voor Zwitserland, uit overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IV, punt A., van dit aanhangsel.
5. De in punt 2 vermelde grensinspectieposten van Zwitserland voeren de controles op de invoer uit derde landen, bestemd voor de lidstaten van de Gemeenschap, uit overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IV, punt A., van dit aanhangsel.

HOOFDSTUK V

Specifieke bepalingen

A. IDENTIFICATIE VAN DE DIEREN

1. WETGEVING (*)

Gemeenschap	Zwitserland
1. Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32).	1. Verordening inzake epizoötieën (OFE) van 27 juni 1995 (RS 916.401), met name de artikelen 7 tot en met 20 (registratie en identificatie).
2. Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1).	2. Verordening van 23 november 2005 betreffende de databank voor verplaatsing van dieren (RS 916.404).

2. BIJZONDERE UITVOERINGSBEPALINGEN

- a. Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de toepassing van artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 1, onder a), vijfde alinea, en lid 2, van Richtlijn 92/102/EEG.
- b. Voor verplaatsingen van varkens, schapen en geiten binnen het Zwitserse grondgebied is de in artikel 5, lid 3, genoemde datum 1 juli 1999.
- c. Het Gemengd Veterinair Comité coördineert de eventuele invoering van elektronische identificatie als bedoeld in artikel 10 van Richtlijn 92/102/EEG.

B. BESCHERMING VAN DE DIEREN

1. WETGEVING (*)

Europese Gemeenschap	Zwitserland
1. Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EEG en van Verordening (EG) nr. 1255/97 (PB L 3 van 5.1.2005, blz. 1).	Verordening van 23 april 2008 inzake de bescherming van dieren (OPAn) (RS 455.1), met name de artikelen 169 tot en met 176.
2. Verordening (EG) nr. 1255/97 van de Raad van 25 juni 1997 betreffende de communautaire criteria voor halteplaatsen en tot aanpassing van het in Richtlijn 91/628/EEG bedoelde reisschema (PB L 174 van 2.7.1997, blz. 1).	

2. BIJZONDERE UITVOERINGSBEPALINGEN

- a. De Zwitserse autoriteiten verbinden zich ertoe om in het handelsverkeer tussen Zwitserland en de Gemeenschap en bij de invoer uit derde landen Verordening (EG) nr. 1/2005 na te leven.
- b. In de in artikel 26 van Verordening (EG) nr. 1/2005 bedoelde gevallen nemen de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming onverwijld contact op met de bevoegde autoriteiten van de plaats van vertrek.
- c. Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de uitvoering van de artikelen 10, 11 en 16 van Richtlijn 89/608/EEG.

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

- d. Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de uitvoering van de controles ter plaatse op grond van met name artikel 28 van Verordening (EG) nr. 1/2005 en artikel 208 van de Verordening van 23 april 2008 inzake de bescherming van dieren (OPAn) (RS 455.1).
- e. Overeenkomstig artikel 175 van de Verordening van 23 april 2008 inzake de bescherming van dieren (OPAn) (RS 455.1) mag de doorvoer door Zwitserland van runderen, schapen, geiten en varkens slechts per spoor of per vliegtuig plaatsvinden. Deze kwestie zal door het Gemengd Veterinair Comité worden onderzocht.

C. RETRIBUTIES

1. Er is geen retributie verschuldigd voor de veterinaire controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland.
 2. Voor de veterinaire controles op de invoer uit derde landen verbinden de Zwitserse autoriteiten zich tot inning van de retributies in verband met de officiële controles, als bedoeld in Verordening (EG) nr. 882/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1).".
-

BIJLAGE V

A. De bijzondere voorwaarden met betrekking tot de voor menselijke consumptie bestemde dierlijke producten, opgenomen in aanhangsel 6 van bijlage 11, worden als volgt aangevuld:

„11) In afwachting van de erkenning van de onderlinge aanpassing van de communautaire en de Zwitserse wetgeving, voor de uitvoer naar de Gemeenschap, ziet Zwitserland toe op de naleving van de onderstaande wetsbesluiten en de uitvoeringsbepalingen daarvan:

- Richtlijn 88/344/EEG van de Raad van 13 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het gebruik van extractiemiddelen bij de productie van levensmiddelen en bestanddelen daarvan (PB L 157 van 24.6.1988, blz. 28)
- Richtlijn 88/388/EEG van de Raad van 22 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake aroma's voor gebruik in levensmiddelen en de uitgangsmaterialen voor de bereiding van die aroma's (PB L 184 van 15.7.1988, blz. 61)
- Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt (PB L 40 van 11.2.1989, blz. 27)
- Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1)
- Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1)
- Richtlijn 94/35/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 237 van 10.9.1994, blz. 3)
- Richtlijn 94/36/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 237 van 10.9.1994, blz. 13)
- Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen (PB L 61 van 18.3.1995, blz. 1)
- Richtlijn 95/31/EG van de Commissie van 5 juli 1995 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 178 van 28.7.1995, blz. 1)
- Richtlijn 95/45/EG van de Commissie van 26 juli 1995 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 226 van 22.9.1995, blz. 1)
- Verordening (EG) nr. 2232/96 van het Europees Parlement en de Raad van 28 oktober 1996 tot vaststelling van een communautaire procedure voor in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken aromastoffen (PB L 299 van 23.11.1996, blz. 1)
- Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3)
- Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10)
- Richtlijn 96/77/EG van de Commissie van 2 december 1996 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen (PB L 339 van 30.12.1996, blz. 1)
- Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingsrediënten met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 16)
- Richtlijn 1999/3/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake de vaststelling van een communautaire lijst van voedsel en voedselingsrediënten die mogen worden behandeld met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 24)
- Beschikking 1999/217/EG van de Commissie van 23 februari 1999 tot vaststelling van een repertorium van in levensmiddelen gebruikte aromastoffen, dat is samengesteld in toepassing van Verordening (EG) nr. 2232/96 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 84 van 27.3.1999, blz. 1)

- Beschikking 2002/840/EG van de Commissie van 23 oktober 2002 tot goedkeuring van de lijst van erkende installaties in derde landen voor de doorstraling van levensmiddelen (PB L 287 van 25.10.2002, blz. 40)
- Verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's (PB L 309 van 26.11.2003, blz. 1)
- Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55)
- Verordening (EG) nr. 1881/2006 van de Commissie van 19 december 2006 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 364 van 20.12.2006, blz. 5)
- Verordening (EG) nr. 884/2007 van de Commissie van 26 juli 2007 inzake noodmaatregelen tot opschorting van het gebruik van E 128 Rood 2G als levensmiddelenkleurstof (PB L 195 van 27.7.2007, blz. 8)".

B. Het deel betreffende niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, opgenomen in aanhangsel 6 van bijlage 11, wordt vervangen door:

„Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten

Handelsvoorwaarden		Gelijkwaardigheid
EG-normen (*)	Zwitserse normen (*)	
Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).	Verordening van 23 november 2005 inzake het slachten van dieren en de vleescontrole (OAbCV) (RS 817.190)	Ja, met bijzondere voorwaarden
Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1).	Verordening van het DFE van 23 november 2005 inzake de hygiëne bij het slachten van dieren (OHYAb) (RS 817.190.1)	
	Verordening van 27 juni 1995 inzake epizootieën (OFE) (RS 916.401)	
	Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10)	
	Verordening van 23 juni 2004 inzake de verwijdering van dierlijke bijproducten (OESPA) (RS 916.441.22)	

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

Bijzondere voorwaarden

Voor zijn invoer past Zwitserland dezelfde bepalingen toe als in de bijlagen VII, VIII, X (certificaten) en XI (landen), overeenkomstig artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1774/2002.

Op de handel in materiaal van categorie 1 en 2 is artikel 8, leden 2 tot en met 6, van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van toepassing.

In het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland gaat materiaal van categorie 3 vergezeld van handelsdocumenten en gezondheidscertificaten volgens hoofdstuk III van bijlage II, overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van Verordening (EG) nr. 1774/2002.

Overeenkomstig hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1774/2002 stelt Zwitserland een lijst op van desbetreffende bedrijven.

Overeenkomstig hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1774/2002 verbiedt Zwitserland vóór 1 juli 2011 het voederen van varkens met keukenafval. Deze kwestie zal door het Gemengd Veterinair Comité worden onderzocht."

BIJLAGE VI

Aanhangsel 10 van bijlage 11 wordt vervangen door:

„Aanhangsel 10

DIERLIJKE PRODUCTEN: GRENSCONTROLES EN RETRIBUTIES

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

A. WETGEVING (*)

Gemeenschap	Zwitserland
Beschikking 2004/292/EG van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende de toepassing van het Traces-systeem en tot wijziging van Beschikking 92/486/EEG (PB L 94 van 31.3.2004, blz. 63).	1. Wet inzake epizoötieën (LFE) van 1 juli 1966 (RS 916.40), met name artikel 57.
Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1).	2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10).
	3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13).
	4. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106).
	5. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEVET) (RS 916.472).

B. UITVOERINGSBEPALINGEN

1. In samenwerking met het Federaal Veterinair Bureau neemt de Commissie Zwitserland op in het bij Beschikking 2004/292/EG van de Commissie ingestelde Traces-systeem.
2. In samenwerking met het Federaal Veterinair Bureau en het Federaal Bureau voor de volksgezondheid neemt de Commissie Zwitserland op in het systeem voor snelle waarschuwingen, als bedoeld in artikel 50 van Verordening (EG) nr. 178/2002, wat betreft de bepalingen in verband met de weigering van dierlijke producten aan de grenzen.

Bij afkeuring van een partij, een container of een lading door een bevoegde autoriteit aan een grenspost van de Gemeenschap stelt de Commissie Zwitserland daarvan onmiddellijk in kennis.

Zwitserland stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van elke met een direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens verband houdende afkeuring van een partij, container of lading levensmiddelen of diervoeders door een bevoegde autoriteit van een Zwitserse grenspost en leeft de in artikel 52 van Verordening (EG) nr. 178/2002 vastgestelde geheimhoudingsregels na.

De bijzondere maatregelen in verband met deze deelname worden in het Gemengd Veterinair Comité vastgesteld.

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

HOOFDSTUK II

Veterinaire controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland

A. WETGEVING (*)

De veterinaire controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland worden uitgevoerd overeenkomstig de volgende bepalingen:

Gemeenschap	Zwitserland
1. Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving (PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34). 2. Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13). 3. Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).	1. Wet inzake epizootieën (LFE) van 1 juli 1966 (RS 916.40), met name artikel 57. 2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10). 3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13). 4. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106). 5. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14). 6. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEvet) (RS 916.472).

B. UITVOERINGSBEPALINGEN

In de in artikel 8 van Richtlijn 89/662/EEG bedoelde gevallen nemen de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming onverwijld contact op met de bevoegde autoriteiten van de plaats van verzending. Zij nemen alle nodige maatregelen en delen aan de bevoegde autoriteit van de plaats van verzending en aan de Commissie de aard van de verrichte controles, de genomen beslissingen en de redenen daarvan mede.

Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 16 van Richtlijn 89/608/EEG en de artikelen 9 en 16 van Richtlijn 89/662/EEG.

HOOFDSTUK III

Veterinaire controles voor de invoer uit derde landen

A. WETGEVING (**)

De controles op de invoer uit derde landen worden verricht overeenkomstig de volgende bepalingen:

Gemeenschap	Zwitserland
1. Verordening (EG) nr. 136/2004 van de Commissie van 22 januari 2004 tot vaststelling van procedures voor de veterinaire controles in de grensinspectieposten van de Gemeenschap bij het binnenbrengen van producten uit derde landen (PB L 21 van 28.1.2004, blz. 11).	1. Wet inzake epizootieën (LFE) van 1 juli 1966 (RS 916.40), met name artikel 57. 2. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE), (RS 916.443.10).

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

(**) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als laatstelijk gewijzigd.

Gemeenschap	Zwitserland
2. Verordening (EG) nr. 745/2004 van de Commissie van 16 april 2004 tot vaststelling van maatregelen betreffende de invoer van producten van dierlijke oorsprong voor persoonlijke consumptie (PB L 122 van 26.4.2004, blz. 1). 3. Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206). 4. Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1). 5. Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving (PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34). 6. Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β-agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3). 7. Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10). 8. Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9). 9. Beschikking 2002/657/EG van de Commissie van 12 augustus 2002 ter uitvoering van Richtlijn 96/23/EG van de Raad wat de prestaties van analysemethoden en de interpretatie van resultaten betreft (PB L 221 van 17.8.2002, blz. 8). 10. Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11). 11. Beschikking 2005/34/EG van de Commissie van 11 januari 2005 tot vaststelling van geharmoniseerde normen voor analyses op bepaalde residuen in producten van dierlijke oorsprong die uit derde landen worden ingevoerd (PB L 16 van 20.1.2005, blz. 61).	3. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA), (RS 916.443.13). 4. Verordening van het DFE van 16 mei 2007 inzake de controle van de invoer en doorvoer van dieren en dierlijke producten (verordening inzake de OITE-controles), (RS 916.443.106). 5. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer van gezelschapsdieren (OIAC) (RS 916.443.14). 6. Verordening van 30 oktober 1985 inzake de door het Federaal Veterinair Bureau ontvangen retributies (OEvet) (RS 916.472). 7. Wet van 9 oktober 1992 inzake levensmiddelen (LDAL), (RS 817.0). 8. Verordening van 23 november 2005 betreffende levensmiddelen en gebruiksvoorwerpen (ODAIous), (RS 817.02). 9. Verordening van 23 november 2005 inzake de uitvoering van de levensmiddelenwetgeving (RS 817.025.21). 10. Verordening van DFI van 26 juni 1995 inzake vreemde stoffen in en de bestanddelen van levensmiddelen (OSEC), (RS 817.021.23).

B. UITVOERINGSBEPALINGEN

1. Voor de toepassing van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG zijn de grensinspectieposten van de lidstaten van de Gemeenschap als volgt: de grensinspectieposten die zijn erkend voor de veterinaire controles op dierlijke producten en die zijn opgenomen in de bijlage bij Beschikking 2001/881/EG van de Commissie van 7 december 2001 tot vaststelling van een lijst van grensinspectieposten die zijn goedgekeurd voor de veterinaire controles van dieren en dierlijke producten uit derde landen, en tot bijwerking van de uitvoeringsbepalingen inzake de door deskundigen van de Commissie te verrichten controles, als gewijzigd.
2. Voor de toepassing van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG zijn de grensinspectieposten voor Zwitserland als volgt:

Naam	Traces-code	Type	Inspectiecentrum	Erkenningstype
Luchthaven van Zürich	CHZRH4	A	Centrum 1	NHC (*)
			Centrum 2	HC(2) (*)
Luchthaven van Genève	CHGVA4	A	Centrum 1	HC(2), NHC (*)

(*) Onder verwijzing naar de erkenningscategorieën als omschreven in Beschikking 2001/881/EG van de Commissie.

Het Gemengd Veterinair Comité is bevoegd voor latere wijzigingen in de lijst van grensinspectieposten, hun inspectiecentra en hun erkenningstype.

Het Gemengd Veterinair Comité is verantwoordelijk voor de uitvoering van de controles ter plaatse op grond van met name artikel 45 van Verordening (EG) nr. 882/2004 en artikel 57 van de Wet inzake epizoötieën.

HOOFDSTUK IV

Gezondheidsvoorwaarden en controlevoorwaarden voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en Zwitserland

Wat betreft de sectoren waarvoor beide partijen de gelijkwaardigheid van de wetgevingen erkennen, zijn op dierlijke producten waarin tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland wordt gehandeld, dezelfde voorwaarden van toepassing als op dierlijke producten waarin tussen de lidstaten van de Gemeenschap wordt gehandeld. Zo nodig gaan deze producten vergezeld van de voor het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap of in deze bijlage vastgestelde gezondheidscertificaten, die via het Traces-systeem beschikbaar zijn.

Voor de andere sectoren blijven de in hoofdstuk II van aanhangsel 6 vastgestelde gezondheidsvoorwaarden van toepassing.

HOOFDSTUK V

Gezondheidsvoorwaarden en controlevoorwaarden voor de invoer uit derde landen

1. Gemeenschap - Wetgeving (*)

A. VOLKSGEZONDHEIDSVOORSCHRIFTEN

1. Richtlijn 88/344/EEG van de Raad van 13 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het gebruik van extractiemiddelen bij de productie van levensmiddelen en bestanddelen daarvan (PB L 157 van 24.6.1988, blz. 28).
2. Richtlijn 88/388/EEG van de Raad van 22 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake aroma's voor gebruik in levensmiddelen en de uitgangsmaterialen voor de bereiding van die aroma's (PB L 184 van 15.7.1988, blz. 61).
3. Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt (PB L 40 van 11.2.1989, blz. 27).
4. Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1).

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

5. Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1).
6. Richtlijn 94/35/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 237 van 10.9.1994, blz. 3).
7. Richtlijn 94/36/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 30 juni 1994 inzake kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 237 van 10.9.1994, blz. 13).
8. Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen (PB L 61 van 18.3.1995, blz. 1).
9. Richtlijn 95/31/EG van de Commissie van 5 juli 1995 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 178 van 28.7.1995, blz. 1).
10. Richtlijn 95/45/EG van de Commissie van 26 juli 1995 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor kleurstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt (PB L 226 van 22.9.1995, blz. 1).
11. Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).
12. Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).
13. Verordening (EG) nr. 2232/96 van het Europees Parlement en de Raad van 28 oktober 1996 tot vaststelling van een communautaire procedure voor in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken aromastoffen (PB L 299 van 23.11.1996, blz. 1).
14. Richtlijn 96/77/EG van de Commissie van 2 december 1996 tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen (PB L 339 van 30.12.1996, blz. 1).
15. Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingsrediënten met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 16).
16. Richtlijn 1999/3/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake de vaststelling van een communautaire lijst van voedsel en voedselingsrediënten die mogen worden behandeld met ioniserende straling (PB L 66 van 13.3.1999, blz. 24).
17. Beschikking 1999/217/EG van de Commissie van 23 februari 1999 tot vaststelling van een repertorium van in levensmiddelen gebruikte aromastoffen, dat is samengesteld in toepassing van Verordening (EG) nr. 2232/96 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 84 van 27.3.1999, blz. 1).
18. Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).
19. Beschikking 2002/840/EG van de Commissie van 23 oktober 2002 tot goedkeuring van de lijst van erkende installaties in derde landen voor de doorstraling van levensmiddelen (PB L 287 van 25.10.2002, blz. 40).
20. Verordening (EG) nr. 2160/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake de bestrijding van salmonella en andere specifieke door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers (PB L 325 van 12.12.2003, blz. 1).
21. Verordening (EG) nr. 2065/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 10 november 2003 inzake in of op levensmiddelen gebruikte of te gebruiken rookaroma's (PB L 309 van 26.11.2003, blz. 1).

22. Richtlijn 2004/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 houdende intrekking van bepaalde richtlijnen inzake levensmiddelenhygiëne en tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG en 92/118/EEG van de Raad en van Beschikking 95/408/EG van de Raad (PB L 157 van 30.4.2004, blz. 33).
23. Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55).
24. Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206).
25. Beschikking 2005/34/EG van de Commissie van 11 januari 2005 tot vaststelling van geharmoniseerde normen voor analyses op bepaalde residuen in producten van dierlijke oorsprong die uit derde landen worden ingevoerd (PB L 16 van 20.1.2005, blz. 61).
26. Verordening (EG) nr. 401/2006 van de Commissie van 23 februari 2006 tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op het mycotoxinegehalte in levensmiddelen (PB L 70 van 9.3.2006, blz. 12).
27. Verordening (EG) nr. 1881/2006 van de Commissie van 19 december 2006 tot vaststelling van maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen (PB L 364 van 20.12.2006, blz. 5).
28. Verordening (EG) nr. 1883/2006 van de Commissie van 19 december 2006 tot vaststelling van bemonsterings- en analysemethoden voor de officiële controle op het gehalte aan dioxinen en dioxineachtige pcb's in bepaalde levensmiddelen (PB L 364 van 20.12.2006, blz. 32).
29. Verordening (EG) nr. 333/2007 van de Commissie van 28 maart 2007 tot vaststelling van bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de officiële controle op de gehalten aan lood, cadmium, kwik, anorganisch tin, 3-MCPD en benzo(a)pyreen in levensmiddelen (PB L 88 van 29.3.2007, blz. 29).
30. Verordening (EG) nr. 884/2007 van de Commissie van 26 juli 2007 inzake noodmaatregelen tot opschorting van het gebruik van E 128 Rood 2G als levensmiddelenkleurstof (PB L 195 van 27.7.2007, blz. 8).

B. DIERGEZONDHEIDSVOORSCHRIFTEN

1. Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).
2. Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën (PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1).
3. Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1).
4. Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11).
5. Richtlijn 2006/88/EG van de Raad van 24 oktober 2006 betreffende veterinairerechtelijke voorschriften voor aquacultuurdieren en de producten daarvan en betreffende de preventie en bestrijding van bepaalde ziekten bij waterdieren (PB L 328 van 24.11.2006, blz. 14).

C. ANDERE SPECIFIEKE MAATREGELEN (*)

1. Interim-overeenkomst inzake handel en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino - Gemeenschappelijke verklaring - Verklaring van de Gemeenschap (PB L 359 van 9.12.1992, blz. 14).

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

2. Besluit 94/1/EG van de Raad en de Commissie van 13 december 1993 betreffende de sluiting van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte tussen de Europese Gemeenschappen, hun lidstaten en de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, de Republiek IJsland, het Vorstendom Liechtenstein, het Koninkrijk Noorwegen, het Koninkrijk Zweden en de Zwitserse Bondsstaat (PB L 1 van 3.1.1994, blz. 1).
3. Besluit 97/132/EG van de Raad van 17 december 1996 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Nieuw-Zeeland inzake sanitaire maatregelen voor de handel in levende dieren en dierlijke producten (PB L 57 van 26.2.1997, blz. 4).
4. Besluit 97/345/EG van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de sluiting van een protocol inzake veterinaire vraagstukken, als aanvulling op de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Prinsdom Andorra (PB L 148 van 6.6.1997, blz. 15).
5. Besluit 98/258/EG van de Raad van 16 maart 1998 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika inzake sanitaire maatregelen ter bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid bij de handel in levende dieren en dierlijke producten (PB L 118 van 21.4.1998, blz. 1).
6. Besluit 98/504/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de sluiting van de Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds (PB L 226 van 13.8.1998, blz. 24).
7. Besluit 1999/201/EG van de Raad van 14 december 1998 betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Canada inzake sanitaire maatregelen ter bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid bij de handel in levende dieren en dierlijke producten (PB L 71 van 18.3.1999, blz. 1).
8. Besluit 1999/778/EG van de Raad van 15 november 1999 betreffende de sluiting van een protocol inzake veterinaire vraagstukken, als aanvulling op de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap enerzijds en de regering van Denemarken en de landsregering van de Faeröer anderzijds (PB L 305 van 30.11.1999, blz. 25).
9. Aanvullend protocol inzake veterinaire vraagstukken bij de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap enerzijds en de regering van Denemarken en de landsregering van de Faeröer anderzijds (PB L 305 van 30.11.1999, blz. 26).
10. Besluit 2002/979/EG van de Raad van 18 november 2002 betreffende de ondertekening en de voorlopige toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst tot oprichting van een associatie tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds (PB L 352 van 30.12.2002, blz. 1).

2. Zwitserland - Wetgeving (*)

- A. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer, doorvoer en uitvoer van dieren en dierlijke producten (OITE).
- B. Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA).

3. Uitvoeringsbepalingen

- A. Het Federaal Veterinair Bureau past tegelijk met de lidstaten van de Gemeenschap de invoervoorwaarden van de wetgeving bedoeld in punt I van dit aanhangsel, de uitvoeringsmaatregelen en de lijsten van inrichtingen waaruit de overeenkomstige invoer is toegestaan, toe. Deze verbintenis geldt voor alle passende wetsbesluiten, ongeacht de datum van goedkeuring daarvan.

Het Federaal Veterinair Bureau kan strengere maatregelen nemen en aanvullende garanties eisen. Er vindt overleg plaats in het Gemengd Veterinair Comité teneinde adequate oplossingen te zoeken.

Het Federaal Veterinair Bureau en de lidstaten van de Gemeenschap stellen elkaar in kennis van de specifieke invoervoorwaarden die op bilateraal niveau zijn vastgesteld en niet op communautair niveau zijn geharmoniseerd.

(*) Elke verwijzing naar een wetsbesluit geldt, tenzij anders aangegeven, als een verwijzing naar het desbetreffende besluit, als gewijzigd vóór 30 juni 2008.

- B. De in hoofdstuk III, punt B.1, van dit aanhangsel bedoelde grensinspectieposten van de lidstaten voeren de controles op de invoer uit derde landen, bestemd voor Zwitserland, uit overeenkomstig hoofdstuk III, punt A., van dit aanhangsel.
- C. De in hoofdstuk III, punt B.2, van dit aanhangsel vermelde grensinspectieposten van Zwitserland voeren de controles op de invoer uit derde landen, bestemd voor de lidstaten van de Gemeenschap, uit overeenkomstig hoofdstuk III, punt A., van dit aanhangsel.
- D. Overeenkomstig de bepalingen van de Verordening van 18 april 2007 inzake de invoer en de doorvoer per vliegtuig van dierlijke producten van oorsprong uit derde landen (OITPA) (RS 916.443.13) behoudt Zwitserland de mogelijkheid van de invoer van rundvlees, afkomstig van runderen die met groeihormonen kunnen zijn behandeld. De uitvoer van dit vlees naar de Gemeenschap is verboden. Zwitserland:
- beperkt het gebruik van dit vlees tot de rechtstreekse verkoop aan de consument door detailhandelsbedrijven onder passende etiketteringsvoorwaarden;
 - beperkt het binnenbrengen daarvan tot Zwitserse grensinspectieposten, en
 - handhaaft een passend traceerbaarheids- en kanalisatiesysteem om elke mogelijkheid van het later binnenbrengen van het vlees op het grondgebied van de lidstaten van de Gemeenschap te voorkomen;
 - dient twee maal per jaar bij de Commissie een verslag over de oorsprong en de bestemming van de invoer en een lijst van de uitgevoerde controles in om de Commissie in staat te stellen na te gaan of bij de vorige streepjes genoemde voorwaarden zijn nageleefd;
 - als zich problemen voordoen, worden deze bepalingen door het Gemengd Veterinair Comité onderzocht.

HOOFDSTUK VI

Retributies

1. Er is geen retributie verschuldigd voor de veterinaire controles in het handelsverkeer tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Zwitserland.
 2. Voor de veterinaire controles op de invoer uit derde landen verbinden de Zwitserse autoriteiten zich tot inning van de retributies in verband met de officiële controles, als bedoeld in Verordening (EG) nr. 882/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1).".
-

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 1077/2008 van de Commissie van 3 november 2008 tot vaststelling van voorschriften voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1966/2006 van de Raad betreffende de elektronische registratie en melding van visserijactiviteiten en een systeem voor teledetectie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1566/2007

(Publicatieblad van de Europese Unie L 295 van 4 november 2008)

Bladzijde 8, artikel 19:

in plaats van: „Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2008.”,

te lezen: „Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2009.”.

BERICHT AAN DE LEZER

De instellingen hebben besloten in hun teksten niet langer te verwijzen naar de laatste wijziging van de aangehaalde besluiten.

Tenzij anders vermeld, zijn de besluiten waarnaar in de hierin gepubliceerde teksten wordt verwezen, de besluiten zoals die momenteel van kracht zijn.